

Аччиқ ҳақиқат

**(Бу китобда 2013 йилда ёзган шеър ғазалларим
жамланган)**

Муаллиф

Саҳвий

2013 йил

Швеция

Кириш

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Бу китобдаги шеърлар 2013 йилда ёзилган бўлиб, шеърларни ёзилиш санасига қарабмас, балки жанри ва мазмунига қараб жойладим. Китоб номини ҳар доимгидек, бирорта шеър номидан олинди. Шу сабабли китоб бошида шу шеър биринчи келади. Китоб номи ундаги шеърлар мазмунига мувофиқ бўлмоғи мақсадга мувофиқдир. Менинг бу шеърларим ҳаётдаги мавжуд бугунги “аччиқ ҳақиқатларни” тасвирлагани учун ҳам китоб номини “Аччиқ ҳақиқат” дея номлаш маъқул кўринди. Бу китобимни менга ва мухлис ўқувчиларга манфаатли қилишини Яратган Роббимдан тилаб қоламан.

Саҳвий.

2013 йил декабр

Аччиқ ҳақиқат

Ҳаракат қиламиз, нега биз аммо,
Ҳали силжимадик, ҳеч мақсад томон.
Тугамади ҳали, битмас муаммо,
Кутганмиз шунча йил, кутамиз ҳамон?!

Тушундик, ҳеч нарса қилаолмаймиз,
Демак, шундай битган тақдирни, Котиб.
Келажакни, ҳаргиз билаолмаймиз,
Келадими йўқми, «бахтли тасодиф»!

Ўзимизга боғлиқ, ислоҳимиз ҳам,
Буни тушунамиз, гўё, ҳаммамиз.
Ҳаракатлар бўлди, натижаси кам,
Буткул қотиб қолди, энди, калламиз.

Хулоса шундайки, кутишлик лозим,
«Бахтли тасодифни», келса ажабмас?!
Қадарнинг ҳукмини, қилишлик лозим,
Бу аччиқ ҳақиқат, беҳуда гапмас!

Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Ўзбеклар кун кўриш, йўлини излар.
Эшакни “тоға” дер, итини сизлар.
Қул бўлдилар бугун ўзга миллатга,
Миллионлаб эркаклар, аёллар, қизлар.
Қаранг ҳукмдорлар кимлигин, булар...,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Сохта эътиқодлар даври ўтди-ку,
Не не умид билан, бу халқ кутди-ку.
“Истиқлол қуёши” нур сочган замон,
“Иличнинг чироғи” тугаб битди-ку!
Демократман деб, иддао қилар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Фарзандлар хорижда, ватандан узоқ,
Зимистон хоналар, ёнмайди чироқ.
Отасиз ўсмоқда фарзандлар бугун,
Демак, келажакка, қўйилди тузоқ.
Чунки, устимизда ҳукмрон, шулар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Қай тарафга юрсин, бугун оломон?,
Ҳар соҳада пешво, даҳрийлар ҳамон.
Ўзлари бир ишни қойил қилолмай,
Ёшларнинг йўлини тусишлик ёмон.
Қачон қуриб битар, бу эл қутулар?,
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

Йўлсизлар, йўл кўрсатолмас ёшларга,
Тавба лозим, қиров тушган бошларга.
Шулар сабаб афгор бўлди, бу миллат,
Йиғласинлар бошин уриб тошларга.
Ҳеч тугаб битмади, то ҳануз улар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Интилсақда имкон борица танда,
Бу аҳволни ўнглаб бўлмас эканда?!
Қут барака кўтарилдими биздан,
Дину диёнат қолмаган, Ватанда?!
Наҳотки, халқ билан жарликга қулар?,
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

Наҳотки, “ҳеч кимдан, каммасмиз бизлар”?!

Ўзбек мустабиди тураркан омон,
Ёруғ кун кўрмади, ўзбеклар ҳамон.
Чорак аср бўлди, бечора халқнинг,
Йил йилдан аҳволи, бўлмоқда ёмон.
Бу не мунофиқлик, айтинглар сизлар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Сарсондир халқ қишда, топмолмай ўтин,
Чироқлар ёнмайди, зимистондек, тун.
Қарию-ёшларни, барчаси нимжон,
Қолдими бирорта, жигари бутун?!
Бечора одамлар, бир чора излар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Кўр кўзлар кўрмасми, тақирбошларни,
Қўлларида ўлган, ватандошларни?!
Турмаларда қанча, умри хазонлар,
Мазлумлар кўзидан, оққан ёшларни?!
Фоҳишалик қилар, аёллар, қизлар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Балки, у бу гапни, айтар ўзига,
Хотини ва ёки, икки қизига?!
Бу халқ бунча абгор, бўлганмас ҳаргиз,
Қандай тушунамиз, ушбу сўзига?!
Бу сўз не синоат, маънони гизлар,
Наҳотки, “ҳеч кимдан, каммасмиз бизлар”?!

Бўлганида унда инсоф, номус ор,
Бу халқни бунчалар қилмас эди хор.
Қизлари шоҳона ҳаёт кечирар,
Оддий халқ бир парча нон тополмай зор.
Уялишни билмас, бу уятсизлар,
Яна дер; “ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Гўё, бир шаъм каби борарман тугаб

Дармон кетаяпди танда, кун-кундан,
Гўё, бир шаъм каби, борарман тугаб.
Начора, ҳаёт шу, тугайди бир кун,
Ҳамма ҳам ўлади, бунда эмас гап.

Гап шуки, фитратим доирасидан,
Ҳаргиз чиқолмайин, кетаётирман.
Қандай бўлсам, шундай яшаб дунёда,
Яна шундай, аста ўтаётирман.

Табиатим қўпол, буни биламан,
Лаганбардорликни, эплай олмайман.
Ўзим тўғри деган, ишни қиламан,
Панду насихатни, ҳаргиз олмайман.

Ана шудир айбим, “катта хатоим”,
Начора, бошқача яшайолмасам?!
Эртани ўйлаб, иш қилмадим доим,
Худо бир йўл берар, ахир ўлмасам.

Мана шу оддий ва содда ақидам,
Мен шу фитратимда, яшарман ҳамон.
Турли туман, давра-даврондан ўтдим,
Ўзгартиролмади, мени бу замон!

27 март

Қайтганим бўлсин!

Кимни кечирар Ҳақ, кимни азоблар?,
Ҳеч нарса аниқмас, ҳали жаноблар,
Фаришта санаса ўзин каззоблар,
Майли мен гуноҳга ботганим бўлсин!
Ўз билган йўлимдан, кетганим бўлсин!

Эътибор бўлмаса, бу ҳам “одам” деб,
Ўйламаслар “бордир, дилинда ғам” деб,
Қилган ишларингни баҳолар кам деб,
Бундай қавмни тарк, этганим бўлсин!
Дунёдан шуларсиз, ўтганим бўлсин!

Қилган ишларингни, “хато” десалар,
Ғийбатинги қилиб “расво”, десалар,
Яна “беайб, битта Худо” десалар,
Дардларимни дилга, ютганим бўлсин!
Бундайлар йўлидан, қайтганим бўлсин!

Олмаслар ҳисобга лаёқатинги,
Билмайдилар вафо, садоқатинги,
Тоқ қилсалар охир, бор тоқатинги,
Энди узлат йўлин, тутганим бўлсин!
Бир бора менинг ҳам, айтганим бўлсин!

Шеърият восита

Шеъриятнинг дерлар баъзилар,
“Муҳаббатнинг изҳори учун”,
Менимча бу хато тушунча,
Хатолиги шундаки; “Нечун..?”,

Шеъриятда бўлар намоён?,
Кимнинг кимларгадир нафрати?!
Муҳаббату нафрату, барча,
Ким кимнидир рақиб, улфати”?!
Демак, шеърият бир восита,
Қалбда бори бўлар намоён.
Қалбда доим, муҳаббат эмас,
Гоҳ, нафрат ҳам, бўлар ҳукмрон!

Шеърият қалб тили

Мен шунчаки гапиролмайман,
Дилимдаги туйғуларимни.
Шеърларимда ифода этай,
Кўнгилдаги қайғуларимни.

Чунки, қуруқ сўзда, билинмас,
Нозик туйғуларнинг, ифори.
Ўзга дилга, етмайди бу ҳис,
Шеър ҳам бир восита, изҳори.

Рухият қалб тили, назмдир,
Бу ҳам бизга Тангридан эҳсон.
Шунинг учун яшар шеърият,
Чунки, унга муҳтождир инсон!

Умид

Умидим кўпдир, мағфиратдан,
Гарчи кўпдир менинг гуноҳим.
Хавфим йўқ эмас, охиратдан,
Лекин, Меҳрибондир Аллоҳим!

Оқламасамда ўз нафсимни,
Умидимни узмасман асло.
Мағфират ҳам қилиши мумкин,
Ғазабга ҳам қодирдир Худо!

Менинг ақлим етгани шуки,
Шудир бандаликнинг мақоми.
Ҳақ раҳмати устундир мутлақ,
Мумкиндир лек, Ҳақ интиқоми!

Диллар ҳувиллаб қолди

Тушиб бўлди одамзод,
Тубанликнинг тўрига.
Чора борми айтинглар,
Замонанинг зўрига.

Диллар ҳувиллаб қолди,
Холи ишонч, имондан.
Ҳеч нарса йўқ, кутишга,
Келажақдан, замондан.

Шу аҳволда яшашга,
Маҳкумдирмиз, начора?
Виждонинг уйғоқ бўлса,
Одам бўлар “бечора”!

ИАКга атаб;

Мустабид, мараз сен, ҳеч қачон, эркин,
Сукунат, оромда яшайолмайсан.
Лекин, ҳар қанчалик эҳтиёт бўлма,
Барибир, ўласан, тирик қолмайсан!

Сени тинч қўймагай икки дунёда,
Қилган ноҳақ зулм, ва тўккан қонинг.
Хорлик азобида ўласан охир,
Жаҳаннамда мангу қийналсин жонинг!

Сен Аллоҳ динига қилдинг душманлик,
Ислом душманисан, ҳайф сенга бу ном.
Бир умр бу номни кўтариб ўтдинг,
Лекин, сендайлардан, пок эрур Ислом!

Охиратни сотдинг, ушбу дунёга,
Шунча имконларни билмай ғанимат.
Ҳаммаси эртага кетади қўлдан,
Ҳаммаси омонат эди, бу неъмат.

Эй бадбахт, ҳолинга вой сени ал-ҳол,
Буни дил қаъридан англарсан ўзинг.
Барбод бўлди дунё, тупроққа тўлар,
Дунё матосига тўймаган кўзинг!

Ғам чекмайин яшайман

“Чекай” десам, менда беҳисоб,
Атрофимни ўраган Ғамдир.
Чиқолмасман барини “чекиб”,
Чунки, умрим қисқадир, камдир.

Вақтим йўқдир “ғам чекишга” кўп,
Барин солиб қўяман, қопда.
Тураверсин бари йиғилиб,
Ахир яшаш керак ҳаётда.

Янгиланиб ҳар куни, ғамлар,
“Ғам қопи” ҳам борадир тўлиб.
Ғам чекмайин яшайман, энди,
Бу ҳаётдан кетгунча ўлиб.

Қўй дўстим

Қўй дўстим, бу каби насиҳатларни,
Зерикдим, тўғриси шу гапларингдан.
Ўргатма ҳаётда қандай яшашни,
Менга қизиғи йўқ, эртакларингдан.

Салафлар ҳам асли биз каби инсон,
Истама, “айбсиз одам”, ўтмишдан.
Улар ҳам хатолар қилдилар, чунон?,
Фитратда уларни, фарқи йўқ биздан.

Ечимлар истама “ўтган замондан”,
Бугунги муаммо, ташвишлар учун.
Сен айтган гапларинг билан, муаммо,
Ўн тўрт аср бўлди, ечилмас, нечун?!

Муаммо ечими бўлса, покдиллик,
Қани, “қалби поклик” мезони, кўрсат?!
Қачон қалбимиз пок бўлади, кейин,
Келади бизларга, сен айтган “нусрат”?!

Ҳаракат қилганда ҳатто, даҳрийлар,
Топдилар меҳнатин самарасини.
Аллоҳнинг қонуни ҳаётда, шудир...
“Кўчат экиб, кейин кут мевасини.”

Салафлар етдилар ўзининг даврин,
Тараққиётига, қилиб жон фидо!
Мақсадни аниқлаб, интилиш керак,
Натижани албат, беради Худо!

24 март.

Эй Аллоҳ дунёнинг эгаси Ўзинг

Эй Аллоҳ дунёнинг эгаси Ўзинг,
Бу дин Сеникидир, Сеники қуръон!
Ҳаммага дунёда синовлар бериб,
Ўзинг баҳолайсан, келтирдик имон!

Сенинг ҳузурингда қиёмат куни,
Бўлмаслиги учун, юзимиз қаро.
Тўғри йўлда яшаб ўтишлик керак,
Залолатга кетмай, бу дунё аро!

Қани шу тўғри йўл, Парвардигорим?,
Қайси йўл Расулинг йўли, ё Раҳмон?!
Йўллар кўп бу кунда, кўриб турибсан,
Ҳамма ўзин “Ҳақ” деб қилади гумон!

Ҳамма бир бирини адашган дейди,
Ҳаммаси иддао қилар “тўғрилиқ”.
Сенинг номинг билан, тўкилар қонлар,
Сенинг номинг билан, бўлар ўғирлик!

Сенинг номинг билан, бири-бирини,
“Мунофиқ”, “муртад”га чиқарар, қўяр.
Сенинг номинг билан, фатволар бериб,
Бири-бирисини бўғзидан сўяр.

Қайси бири тўғри буларни, ё Раб?!
Мазҳабпарастими, маккор сўфими?!
Ҳизбут Таҳририми, Таблиғчи, Нурчи,
Бизга индирилган ҳидоят шуми?!

Нима қилайин мен нотавон банданг?,
Буларни йўлидан юраолмасам?!
Дилимга марғуб бир йўл тополмадим,
Қўрқаман оқибат, йўлсиз қолмасам?!

Менга қиймати йўқ, сарик чақалик,
Салласи қозондек, казо-казони.
Мен ёлғиз Ўзинга, келтирдим имон,
Ўзинг белгиловчи қадар-қазони!

Қабоҳатнинг йўллари

Маъноси мазмуни, қолмади,
Муҳаббату нафратни қаранг!
Садоқату хиёнат фарқин,
Англаёлмай, мен боши гаранг.

Кимга, қачон, қаерда, қандай,
Садоқат қилдим ё хиёнат?!
Кимни қачон дўст-душман, тутдим,
Кимга кўрсатолдим диёнат?!

Ким буларни ажрата олар?,
Қайси мантиқ ва мезон билан?!
Ким булардан мутлақ омонда,
Ўтаяпди пок имон билан?!

Қабоҳатнинг йўллари очиқ,
Садоқатга қўйилган тузоқ.
Хиёнатнинг йўллари яқин,
Саодатнинг манзили узоқ!

4 апрел 2013 йил

Ақл бовар этмас

Бобур борган эди, Ҳинд диёрига,
Қиличин кўтариб, истило учун.
У ғолиб бўлдию, қолди шу ерда,
Уни “босқинчи” деб, атамас ҳеч ким.

Бугун ҳам бордилар, ўша жойларга,
Баъзи биродарлар, Ўзбекистондан!
Бобурдек, у ерда, жанг қилар улар,
Тошкентлик, Хоразм ё Андижондан.

Лекин, Бобур каби, ғолибмас улар,
Уларнинг номлари, “террорист” ёмон.
Қани бунда мантиқ, айтинг оқиллар,
Ақл бовар этмас, ажойиб замон!

Тушуниб бўлмади

Тушуниб бўлмади, афғонларга ҳам,
Ким билан ким, қилар, тинмай доим жанг?!
Ўттиз йилдан ошди, тинмади уруш,
Фитналардан боши чиқмади, қаранг!

Даҳрийлар тарк этиб, кетганида ҳам,
Тинмади ўзаро урушлар, нечун?!
Доимо урушиш қирғин адоват,
Мақсад дунёмиди ёки дин учун?!

Чет элларга қочиб, неча миллиони,
Дунё бўйлаб дайдиб юрибди бугун.
Неча миллион ўлди, уруш йиллари,
Ҳануз ечилмади муаммо, тугун.

Урушқоқ қавм билан уришиш учун,
Топилди, шунақа “урушсеварлар”.
Ўн йилдан ошдики, уришар мана,
Кўп экан дунёда, жангга чеварлар.

Хуллас, тинчимади ҳеч Афғонистон,
Урушсеварлар ҳам чиқиб кетмоқда.
Улар сўнг ўзаро, тўкажаклар қон,
Мана шу фурсатни, ҳамма кутмоқда.

Мазлумларга бергил, нусратни, энди

Аҳволимиз биларсан, эй Аллоҳим,
Даргоҳинга қилай ҳасратни, энди.
Сен мадад бермасанг, ким тинглар оҳим?,
Ўзинг кўрсат, чексиз қудратни энди!

Кутавериб, тоқатимиз тоқ бўлди,
Миллат аждодига буткул, “оқ” бўлди,
Ютнинг асл ўғлонлари, йўқ бўлди,
Охири борми бу, кулфатни энди?!

Золимларга фақат “омад” келмоқда,
Мўмин мусулмонлар, бари қамоқда,
Ожиз банданг Сенга, дуо қилмоқда,
“Кўрсин мазлумлар ҳам, иззатни энди”!

Бу юрт буткул, хароб бўлмасдан аввал,
Дилда ғайратимиз, ўлмасдан аввал,
Умид ғунчалари, сўлмасдан аввал,
Кўтар бошимиздан, зулматни энди!

Бухорийнинг зурриёти, дод этар,
Золимларнинг зулмидан, фарёд этар,
Қачонгача, Золимлар бедод этар?,
Кўтар қадрини бу, Миллатни энди!

Чексиз Қудратинга, келтирдим имон,
Кўрсатгил қудратинг, Қудратли Раҳмон!,
Золимларни айлаб, ер бирла яксон,
Мазлумларга бергил, нусратни, энди!

Будир сен англамас, ҳикмат, ирода,
Сабр айлаган киши, етгай мурода,
Барча муаммоинг битмас, дунёда,
Саҳвиё, тушун бу, ҳикматни энди.

Янги йил ҳақида

Келади кетади, ойлару йиллар,
Фарқи нима йилни, эскими, янги?,
Одамлар ўзича маъно изларлар,
Тугамас ўртада, ғоялар жанги.

Битта нарса аниқ, кун ўтган сари,
Ўтади бизларга, берилган имкон.
Навбат билан, кимлар келар дунёга,
Кимлар ажал етиб, топширади жон!

Дунёда ҳеч нарса аниқмас ҳали,
Лекин абадиймас, ҳаёти дунё.
Келади Ҳақиқат ғолиб маҳали,
Унгача ҳаётинг, ҳаётмас, рўё!

Келар бир кун

Келар бир кун дўстим, узма умидинг,
Бўстонлар очилар, Ўзбекистонда.
Бу кунги синовлар, охири бордир,
Зиндонлар очилар, Ўзбекистонда.

Ленин бўлганидан давронга “доҳий”,
Юртимизни босди, имонсиз даҳрий,
Даҳрийлик даврида бўлган, тарихий,
Қурбонлар очилар, Ўзбекистонда.

ИАК даҳрийлардан қолган бир “қуйруқ”,
Буқаламундир йўқ, унда тутуриқ,
Қанча ноқонуний жиноят, буйруқ,
Фармонлар очилур, Ўзбекистонда!

Албатта, Аллоҳдан нусрат, ҳидоят,
Бордир ҳар нарсага, охир ниҳоят,
Золим амалдорлар, қилган жиноят,
Пинҳонлар очилар, Ўзбекистонда.

Ҳаёт ўзи дерлар асли, “беш кунлик”,
Бўлсин юртимизда, шу “беш кун” тинчлик,
Барча дин аҳлига, эмин – эркинлик,
Имконлар очилар, Ўзбекистонда.

Келади ҳар нарса, қисматда битган,
ИАК даври бизга, қолдириб кетган,
Халқмизнинг, буткул жонига теккан,
Ёлғонлар очилар, Ўзбекистонда!

Умид узма, шундай кунлар келади,
Йиғлаганлар бир кун, албат кулади,
Қанча нефт, олтин, Аллоҳ билади,
Газ конлар очилар, Ўзбекистонда.

Келар бир кун дўстим, узма умидинг,
Бўстонлар очилар, Ўзбекистонда.

28 декабр 2012 йил.

Шайх Абдулазиз Мансур Гулнора Каримова томонидан тақдирланганини кўриб;

Мукофот “муборак” Шайх жаноблари,
Кимсан “Малика”ни ўзи сийлабди.
Шайхимиз, қувончдан ўзин йўқотиб,
Ҳатто, “Малика”ни қўлин силабди.

Унутган Шайхимиз номаҳрамларга,
Назар солишликни, гуноҳлигини.
“Бу шараф” етишмас ҳар одамларга,
Тушунамиз, Шайхни шаккоклигини!

Сизга қараб турса, Диктатор Қизи,
Қандай назар солсин, Шайх ҳар тарафга?,
Яланғоч сийнага, тикилар кўзи,
Ҳар кимгамас, етмоқ, бундай “шарафга”!

Уни дуо қилинг, узундан-узоқ,
Қариган отаси, бир кун ўлади.
Шайхим, ушланг, Уни этагин маҳкам,
Ажабмас, эртага “Подшоҳ” бўлади.

Кейин сизга, кулиб боқади “қуёш”,
“Малика” Шоҳ бўлса, оласиз унвон.
Агар панд бермаса, “сабр ила бардош”,
Бир куни бўласиз, балким, “Қаҳрамон”!

Мирзо Кенжабекни шеърини ўқиб;

На ижод, на довруқ истак-нажотим,
Дилларни поклайин ноҳақ шубҳадан:
Буткул сабил қолсин менинг ижодим,
Фақат озод бўлсин шу халқ, шу Ватан!..

Мирзо Кенжабек

Бу шеърни ёзгандан, йигирма йил сўнг,
Бир таққослаб кўринг, энди нисбатан.
Майли сабил қолса, қолсин шеърингиз,
Бугун озодмикан шу халқ, шу Ватан?!

Нега бугун жимсиз, шоир амаки,
Нега чекиндигиз кураш йўлидан?!
Наҳотки, етдигиз мақсадга охир,
Наҳот озод бўлди, шу халқ, шу Ватан?!

Тариқат йўлини тутдингиз охир,
Узлатни қилдингиз оқибат, ватан.
Сизку “озоддирсиз дунё ғамидан”,
Лекин, “озод эмас, бу халқ, бу Ватан!

“Золимга ҳақ сўзни айтиш, жиҳоддир,
Бу ҳадисни сиз ҳам, оласизми тан?!
Инсоф билан айтинг сўфи амаки,
Озодмикан бугун шу халқ, шу Ватан?!

Диктатор, мияси айниб қолибди

Диктатор, мияси айниб қолибди,
Қизига берармоқчи, тожу-тахтини.
Салтанатнинг меҳри, ақлин олибди,
Қаро қилдилар, бу юртнинг бахтини?!

Бу халқнинг бошида, тарихда ҳеч вақт,
Ҳукмдор бўлганмас, аёл зотидан.
Шунга йўл қўйса гар, бу ўзбек халқи,
Қандай бош кўтарар, сўнг иснодидан?!

Бу нима, отадан, болага мерос,
Қолдирмоқчи, қирол, монархиями?!
Бу ИАК подшоми, ёки Президент,
Юртда тартиб йўқми, анархиями?!

Эй халқим, бу шайтон бўлса юртбошинг,
Бахтинг кулишига, ишонасанми?!
Етмайдими шунча тўккан кўз ёшинг,
Кеч бўлмай, уйқудан, уйғонасанми?!

Бу ноинсоф тўда, айт қачонгача,
Ичади, эй халқим сени, қонингни?!
Еб тўймас юҳолар, ҳаргиз тўймаслар,
Олар Азроилдек, азиз жонингни?!

Бас энди, бош кўтар, қараб турма, жим!,
Йўл берма, урғочи, думсиз шайтонга!
Эй халқим, курашгил ўз бахтинг учун,
Фаровонлик келсин, Ўзбекистонга!

23 декабр

**Россия турмасида МХХлар тазйиқидан сўнг ўзини ўзи осиб ўлдирган
Абдусамад Фазлиддиновга;**

Йигирма ёшинга, кирмайин кетдинг,
Ҳаётдан шунчалик, тўйдирдиларми?!
Қўрқитиб, “тирноғинг суғурамиз” деб,
Дилинги қўрқувга тўлдирдиларми?!

Ўлим афзалмиди сенга, хорлиқдан?,
Йўқлик авло балки, бундай борлиқдан?,
Сенга ҳам “халқ душмани” деган, ёрлиқдан,
Тамғалаб, бўйнинга қўйдирдиларми?!

Эй, менинг жувонмарг, умри хазоним,
Зулм домидаги сонсиз қурбоним,

Сени ҳолинг билар шаксиз, Раҳмоним,
Билмадим имонинг, куйдирдиларми?!

Сени авф айласин Парвардигоринг,
Ўзига маълумдир, аҳволи зоринг,
Мазлумсан, гувоҳинг осилган доринг,
Ўзингни, пичоқсиз сўйдирдиларми?!

Тарк этиб, дунёни хорлигин, бу он,
Ўзини ўлдирди йигит навжувон,
Ноинсоф золимлар, мазлум укажон,
Гулдек юзларинги, сўлдирдиларми?!

27 декабр

Россия турмаларида диний ташкилотга алоқадорликда айбланиб, жазо ўтаётган Ўзбекистон фуқароларига

Эй, тутқунликдаги биродарларим,
Кўрдингиз аламлар, зулмкорлардан.
Руслар зиндонида қотган жигарим,
Омон чиқарсизми, қишдан-қорлардан.

Уларни айби йўқ, аслида мутлақ,
Руслар қонунини, бузмаган зинҳор.
Лекин, тушмайин деб, ИАК қўлига,
“Қилмаган ишига” бўлдилар “иқрор”!

Улар истамади, юртга боришни,
Рус зиндони афзал, Ўзбекистондан.
Чунки, агар борса “Она Ватанга”,
Ўлиги чиқиши аниқ, зиндондан.

Мана сизга, жабр- жафо чўққиси,
Қаранг, золимларни бозори чаққон!
Эҳ мусулмон дўстлар, биродарларим,
Не учун, қиясиз бу жонни қурбон?!

Эҳ афсус, фалакнинг чархи бир бора,
Адолат тарафга айланмадия?!
Бегуноҳ дўстларим, бари-бечора,
Ҳали бир қанчаси, уйланмадия?!

Ҳаққингизга дуо қиламан, ночор,
Аллоҳ сизга берсин, нусрату- нажот!
Ожиз бандаларда қандай чора бор?,
Шунақа, шафқатсиз бўлса бу ҳаёт?!

26 декабр 2012

Туш

Бугун бир туш кўрдим, гўё Умиёда,
Обид қори ака, соппа соғ экан.
Гаплашиб ўтирдик озгина, тунда,
Касалдан асар йўқ, вақти чоғ экан.

Хаёлимдан ўтди, демак, қори ака,
Тузалиб кетганлар, бутунлай омон.
Лекин, бу маълумот, сир сақланади,
Токи келгунича, бир муддат замон!

Албатта, қувондим тузалганига,
Сўрадим “Юрий”ни кўрганмидингиз?!
Дедилар, “юзига қарамагандим,
Умуман, эътибор қилмагандик биз”.

Хулласи, бу тушим, бўлди башорат,
Дилимга таралди, қандайдир ором.
Шу билан бу тушим бўлди, ишорат,
Қолгани ҳаётда этажак, давом!

16 декабр

Халифа келади

Ҳизбут Таҳрирни расмий матбуот котиби Усмон Баххош Стокгоlmга келганда, ўзбек ҳизбийлар ундан Марказий Осиё ҳизбийларига бир мурожаат қилишни сўрашган. Усмон Баххош мурожжатида, уларга қойил қолганини айтиб, ва уларни сабр қилишга чақириб, уларни унутмаслиги ва дуолар қилишини маълум қилди ва Халифат тезда бўлишини башорат берди. Шу муносабат билан ёзилган шеър.

“Халифа келади” дейишди, сизга,
“Башорат” берилди, ҳар йигит қизга,
“Оз қолибди” демак, ишон бу сўзга,
Қайтманглар бошинга ёғдирса ҳам тош,
Сизга қойил қолди, бу Усмон Бахҳош!

Золимга ем бўлса, гулдек йигитлар,
Бунга қойил қолар, четдаги кимлар,
Сизларни унутмас экан, билинглари,
Майли тўкаверсин фарзандинг кўз ёш,
Сизга дуо қилар, бу Усмон Бахҳош.

Йиғласин ҳижронда, уйдаги ёринг,
Дардин кимга айтсин онаизоринг?,
Сен ўша турмада, қил оҳу-зоринг,
Чиқмагил, муддатинг тугаса ҳам фош,
Сенга раҳмат айтар шу, Усмон Бахҳош!

Ҳар нима бўлсада, сабр айланг энди,
Золим ИАКни ҳам, ҳоли танг энди,
Тугар барча зулм ва найранг энди,
Шу гапга ишонгин, қил сабр бардош,
Шуни истар сиздан, бу Усмон Бахҳош!

Майлида ўлдирса, ё қилса бадном,
Халифани ўзи, олар интиқом,
“Халифа келади”, кутинглари, тамом!,
Оз қолди, кутинглари, ёрилса ҳам бош,
Сизни эслаб турар, шу Усмон Бахҳош!

Ғазода бегуноҳ ўлдирилган гўдаклар суратини кўриб

Кошки бу кўзларим, кўр бўлса эди,
Кўрмасам эди, бу даҳшатларни мен.
Ё Раб, куч қувватим, зўр бўлса эди,
Йўқ қилсам эди, бу ваҳшатларни мен.

Менда йўқдир тоқат, кўзим кўришга,
Нега бу гўдаклар маҳкум, ўлишга?,
Ё Раб, лаънат бўлсин, бундай урушга,
Кўрмасам эди бу, суратларни мен.

Тошбағир юрагим, эриди ёғдек,
Нафратим дилимга, сиғмайди, тоғдек,
Узулган бошларни тутиб, байроғдек,
Ҳайқирсам, кўрсатиб, кулфатларни мен.

Дунёнинг устуни қуламас, нега,
Одам одамзотни, ўйламас нега?,
Мўминлар бир бирин, қўлламас нега?!,
Йиғласам, гапириб ҳасратларни мен.

Азиз болажонлар, нима гуноҳи?
Ёвуз яҳудийлар, борми Илоҳи?!,
Беғуноҳ гўдаклар қони, гувоҳи,
Тилармен уларга, жаннатларни мен.

Аллоҳ лаънатлаган исботи, мана,
Малъун бўлгач, қилар, ёвузлик яна,
Адолат, барибир, қилар тантана,
Сизга дерман, мангу лаънатларни мен.

Тозилар кўпайди, Ўзбекистонда

Тартиб сақловчимас, уни бузувчи,
Маош олиб, жиноятлар қилувчи,
Ушлаган одамни, итдек қопувчи,
Тозилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Аллоҳ эмас, рози бўлсин ҳукмдор,
Мақсади шу дунё, фирибгар, айёр,
Пул учун имонин, сотишга тайёр,
Қозилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Халқим, хафа бўлма. мени сўзимдан,
Қаҳринг қайтаролмас мени йўлимдан,
Куфрдан, зулмдан, ноҳақ ўлимдан,
Розилар кўпайди, Ўзбекистонда!

Диндорларга қайтар ипнинг бир учи,
Оқни қора, қорани оқ дегувчи,
Золимни ҳаққига дуо қилувчи.
Ҳожилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Даврон

Даврон тинмай доим, айланиб турар,
Қисмату қазога бойланиб турар,
Бўлажак ишлар ҳам шайланиб турар,
Сабабчидир асли фақат, одамзод!

Бу ишларга қараб, англарман ҳикмат,
Бир нарсага албат, бир нарса сабаб,
Яхшилик ёмонлик, муҳаббат нафрат,
Вайрона бўлгач, сўнг қилинар обод!

Аввал тушунолмай, бўлганман гаранг,
Энди ҳикматларин, англарман аранг,
Аллоҳнинг ишлари ажойиб, қаранг,
Ғамга тушмагунча, бўлолмассан шод!

16 ноябр

Ўғлимга насиҳат

Қанча қолди умрим, кўпми ва ё кам,
Билмайман, сенга шу насиҳат болам,
Ҳаётда мутлақо, ҳеч қачон, ҳеч ҳам,
Битта Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Тоғлар келса ошгил, сойлар келса кеч,
Қўрқишга бирор ғам арзимагай ҳеч,
Англагил ўғилчам бўлмай туриб кеч,
Ёлғиз Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Яшаш керак алғов, далғов замонда,
Тақдир ўзгармагай, бўлма гумонда,
Таваккул айлагил, сақлар омонда,
Қодир Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Ҳеч ким тўсолмайди ризқинг, нонинги,
Мард бўл, доим баланд тутгил, шаънинги,
Олса, берган Аллоҳ, олар жонинги,
Якка Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Васваса айласа, мабодо шайтон,
Роббинги эслагил, ўқигил қуръон,
Қуч-қудрат, ягона Аллоҳда, инон,
Ўғлим, Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Аллоҳ ёринг бўлсин, икки оламда,
Эътиқод шундайдир, мўмин одамда,
Шодлик куни бўлсин, ва ёки ғамда,
Фақат Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Ўғлимга

Умринг узун бўлсин, саодатлик бўл,
Мададкоринг бўлсин, доим Раҳмоним!
Жасур, паҳлавон, мард, ибодатлик бўл,
Икки ёшга кирди, менинг полвоним.

Ота онам қадрин менга, эслатиб,
Босиб ўтган ҳаёт йўлим, кўрсатиб,
Дилимизга шодлик бериб, яшнатиб,
Икки ёшга кирди, менинг полвоним.

Унутма кимлигинг, дининг исломдир,
Сенга бундан бошқа йўллар ҳаромдир,
Сенинг мавжудлигинг менга илҳомдир,
Икки ёшга кирган, менинг полвоним.

Ҳаёт неъматини менга англатган,
Аллоҳ қудратини менга англатган,
Умр ҳикматини менга англатган,
Икки ёшга кирган, менинг полвоним.

Дуо қилдим яратганга, сиғиндим,
Ўғлим сени Аллоҳимга топширдим,
Келажакни Ҳақга таваккул қилдим,
Юз ёшга ҳам кирсин менинг полвоним.

Қаердан билсин?

Ватаннинг қадрини қаердан билсин,
Ватандан ҳайдалиб қувилмагунча.
Эркинлик қадрини қаердан билсин,
Турмада калтак еб, урилмагунча.

Имоннинг қадрини билмас одамзод,
Дин йўлида чекмай машаққат фарёд,
Мамлакат ҳеч қачон бўлмайди обод,
Адолат устига қурилмагунча.

Энг олий қадрият бўлолмайди пул,
Буни тушунолмас кимки унга қул,
Буюклик келмайди, ёлғонни буткул,
Тарк этиб, ҳақ тараф бурилмагунча.

Розилик деманглар элни жимлигин,
Бу эл билдирмайди дилни ғамлигин,
Албатта, билмассан кимни кимлигин,
Майдонда бир синаб кўрилмагунча.

Инсон эл дардисиз яшаса ёмон,
Бизлар узмаганмиз умидни ҳамон,
Натижа бўлиши лекин, даргумон,
Сабр тоқат қилиб, турилмагунча.

Жудаям чарчадим

Жудаям чарчадим фитна фасоддан,
Номард душманлару, тухмат ҳасаддан.
Душман қандай ваҳший, «дўст» қандай аҳмоқ,
Ё билмай, ё билиб, чанг солар қасддан?!
Одамзод бунчалик пасткашлик қилмас,
Наҳот Яратган Зот, билишин билмас?!

Қилган тухматинга берарсан жавоб,
Тухмату ғийбатни, англарсан савоб.
Сизлардек нодонлар жавоби сукут,
Демак мен, сизлардан қилдим ижтиноб.
Кимни кимлигин, кўр кўзларинг кўрмас,
Аллоҳдан ўзгалар, билмаса билмас!

Фирибгарлик билан чиқаргану ном,
Бошқаларни қилар ўзича бадном.
Ўзининг ҳурматин билмаган нокас...,
Махлуққа, тавозеъ айламоқ ҳаром.
Ҳақиқатни кўзга илмаса-илмас,
Бефаросат ўзин қадрини билмас!

Ёзар экан энди, битта бетамиз,

Инсоф адолатни, билмас эканмиз.
Сен билан гаплашсак яхши экану,
Алоқани узсак, ёмонмизми биз?!
Жар солади ёлғон сўзлаб, уялмас,
Аллоҳ билишлигин ўйламас, билмас!

Қани сенда инсоф, мардлик, мурувват,
Ишинг фақат бўлса, ғийбату-туҳмат.
Бундай нобакорлар тўдасидан мен,
Узоқроқ юрганим афзалдир албат.
Бу ишлари доим яширин қолмас,
Аллоҳ билар гарчи, бандаси билмас.

Тилак;

Кўтаролмай қолдим, дарду ғамларни,
Менга бир кенг юрак бергил Аллоҳим.
Синовларинг кўпдир то ўлгунимча,
Ташлаб қўйма, кўмак бергил Аллоҳим!

Оғирлик босиқлик бергил, дунёда,
Заифдир мендаги мавжуд ирода,
Фикрим очиқ қилолмасман ифода,
Шууримга элак бергил Аллоҳим!

Мард душман бер, номардларга дуч этма,
Бу курашнинг самарасин пуч этма,
Ё Раб, менга қиёмат кун ўч этма,
Шулар бари керак, бергил Аллоҳим!

Азоб эмас, раҳматни ихтиёр қил,
Бадбахт қилма, ҳамиша бахтиёр қил,
Солиҳ амал, холис ниятни ёр қил,
Дилга яхши тилак бергил, Аллоҳим.

Ўзинг қилгувчисан ҳар нарсани фош,
Барча амалимга Ўзингсан сирдош,
Бу дунёдан олиб кетар пайтим бош,
Раҳматингдан дарак бергил Аллоҳим!

Мутакаббир кимсага

Эй ўз амалидан мағрурланган зот,
Катталик ярашмас, Одам зотига.
Иблис тузоғига тушгансан, ҳайҳот,
Лойиқ бўлган яхши, ҳар ким отига.

Сенсиз ҳам ҳаётда кунлар ўтади,
Битмади демагил, иш ҳам битади,
Ҳар ким билганини қилиб кетади,
Қолар мерос бўлиб, зурриётига.

Одамдан қолади яхшилик эҳсон,
Албатта, ёмонлик жазоси ёмон,
Ҳар нарсага бордир, албатта мезон,
Қайтади ҳар нарса асл зотига!

Ғам чекмасдан яшашинг керак

Соғинч, ғамлар устидан ошиб,
Ғам чекмасдан яшашинг керак.
Қафасига сиғмайди, тошиб,
Типирчилаб, тинмайди юрак.

Ҳодисотлар, гўё шамолдек,
Гирдобига тортади доим.
Сувга эгилган мажнунтолдек,
Бўлолмайди қаддимиз қоим.

Ғарқ бўлишга яқинмиз, гўё,
Ғафлат босиб, юмишар кўзни.
Бу ҳаётми ва ёки, рўё,
Ҳиссиётлар алдайди бизни.

**Опа сингил Лола ва Гулнора Каримоваларнинг бир бирига қарши
матбуотда тош отганларини ўқиб ёзилган;**

Кўринг золим ИАК хонадонини,
Ишонган маҳрами, қадрдонини,
Ичмоққа шай бир бирининг қонини,
Бир бирининг кўзин ўяр, қаранглар!

Пароканда бўлган, аҳли-аёли,
Ҳаммаси мол тўплаб қочиш хаёли,
Мана, мустабиднинг охирги ҳоли,
Кимлар қочар, кимлар қувар қаранглар?!

ИАК ўлмай туриб, жанжал можаро,
Мерос талашмоқда, қизлар ўзаро,
Қолиб турли ташвиш ғавғолар аро,
ИАК қай бирига куяр, қаранглар?!

Зулм салтанати бўлмоқда барбод,
Буни кўрган киши, бўлмайдими шод?,
Энди ўзлари ҳам, қилмоқда фарёд,
Бир бирин бўғзидан сўяр, қаранглар!

Ҳаммани қўрқитиб, ит каби қолиб,
Ҳаромдан қанча мол дунёни топиб,
Айби ошкор бўлди, кетолмас ёпиб,
Бунчалар дунёни суяр қаранглар!

Нокаслар мақтанар доим пулига,
Шайтон солиб олган ўзин йўлига,
Бир озгина мансаб тегса қўлига,
Кибру ҳаво таъмин туяр, қаранглар.

Барча жинояти бўлмоқда ошкор,
Албатта, дунёда адолат ҳам бор,
ИАК нинг қизлари йўл топмай ночор,
Бир бирига қовоқ уяр, қаранглар!

Зулм бўлолмайди доим ҳукмрон,
Бир куни қулаши шарт эди ёлғон,
Ўзини ҳисоблаб гўё мусулмон,
Қорани оқ билан бўяр, қаранглар.

Балодан чиқмади бу юртнинг боши,
Хор бўлди барчаси, кексаю-ёши,
Ноинсоф мустабид бўлса юртбоши,
Бошқа қандай давлат қурар, қаранглар?!

Зулм салтанати тугаб битади,
Барчасин қаро ер, бир кун ютади,
Бегуноҳ ўлганлар қони тутади,
Яна қиёматда сўрар, қаранглар!

Умринг тугаб бўлди, шайтонга ҳамроҳ,
Фурсатни ғанимат билмадинг, эй воҳ,
Ҳикмат билан ҳар бир нарсани Аллоҳ,
Албатта, жойига қўяр, қаранглар!

Билмаслар

Одамзотнинг бори шудир начора,
Барчаси бир куни ўлар, билмаслар.
Имкони борида тавбага қайтмас,
Бир кун паймонаси тўлар, билмаслар!

Ажалга фарқи йўқ гадомисан шоҳ,
Бунӣ эслаб тургин, баъзида гоҳ-гоҳ.
Охиратни билмай қанчалар гумроҳ,
Одамларга зулм қилар, билмаслар.

Гарчи битилгандир тақдир, қазо ҳам,
Амалга хос мукофоту жазо ҳам,
Ўзин катта олган, қазо-қазо ҳам,
Бир куни гул каби сўлар, билмаслар.

Фарзандни деганлар; “дунёга зийнат”,
Улуғ неъматларга бўлди хиёнат,
Кимни азоблайди, ким аҳли жаннат,
Албатта бир Аллоҳ билар, билмаслар?!

Гарчи дахлсиздир, аслий ҳуқуқлар,
Ҳуқуқларни топтар, феъли бузуқлар,
Кибрдан қадр излаган, манқуртлар,
Устидан шайтонлар кулар, билмаслар.

Эшитгил эй Саҳвий, хулласи калом,
Банданинг бандага қўлиги ҳаром,
Азалда битилган умр, ризқ тамом,
Қазода битгани бўлар, билмаслар!

Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,
Дея куйлагандик ёшлигимизда.
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.

Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,
Калтаклар остида куйладик ночор.
Жонга тегди сохта «қуёшлар» бари,
Сохта “қуёш”лардан, бўлдиқку безор.

ИАКни денгизга менгзашди энди,
Шоирлари маддоҳ, бечора элмиз.
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!

Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.
Бизга бир инсофли одам бўлса бас,
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Каззобларга;

“Аллоҳнинг лаънати бўлсин”, дейилган,
Каззоб кимсаларга атаб, қуръонда.
Бу лаънатга нега сазовор улар,
Бу тушунгандай бўлдим шу онда.

Исботи далили бўлмасдан туриб,
Одамларни ноҳақ қилишар бадном!
Албатта, лаънатга лойиқ бўлганки,
Унга лаънат эълон қилибди Ислом!

Ҳаётнинг паст баланд, сўқмоқларини,
Босиб ўтган сари, тушунар одам.
Мен Аллоҳ китобин ҳикматларини,
Янада тиниқроқ тушундим шу дам!

Ҳар ишда бор экан, бир улуғ ҳикмат,
Ноҳақдан учрамас банда азобга!
Ҳақ каломин тасдиқ қиламан албат,
Лаънат бўлсин дейман, малъун каззобга!

Ажабо?

Ажабо, бу кунги муҳолифатга,
Бари бир бирини, дерлар; МХХ.
Буларнинг бунчалик аҳмоқлигидан,
Балки мазза қилиб, кулар МХХ.

Неки бўлса МХХ нинг ишими?,
Бўхтон қилувчилар, оқил кишими?,
Шу ҳам жиддий одамни қилмишими?,
Бу гапларга ҳайрон қолар МХХ.

Қанчалар расво бу миллатнинг ҳоли,
Ҳукмдори золим, маддоҳ зиёли,
Бир-бирин синдириш, фикру хаёли,
Ўзидан ўзгани, ўйлар — “МХХ!”

Не бўляпди ўзбек деган, миллатга,
Мубтало бўлганми, битмас иллатга,
Шу сабабли дучор бўлди зиллатга,
Ўз элига лойиқ бўлар МХХ!

Ҳаммаси тақводан урадилар лоф,
Қолмаган бўлсада, заррача инсоф,
Қиёматгача бу битмас ихтилоф,
Барига жарима тўлар МХХ!

Ўзин доҳий билган, казо-казолар,
Яқинлашсанг қувар, қочсанг жазолар,
Асли ноқислиқдан барча низолар,
Бори шу бўлса, не қилар МХХ?!

Бу мухолифатнинг қолдими юзи,
Бири бирисига айтмаган сўзи,
Пароканда қилди, ўзини ўзи,
Ғалаба куйини, куйлар МХХ!

Ибрат олишлик;

Кўп ибрат оласан, тарихга боқиб,
Фикр қилиш керак, доимо ўқиб.
Келажак, тарихда бўлар намоён,
Бежиз айтилганмас, эртақлар тўқиб.
Тож кийган, бир пулга зор бўлган, қаранг!
Манаман деганлар, хор бўлган қаранг!

Айланиб турар бу, даври давронлар,
Ҳикматин англамас, буни инсонлар.
Бир хилда турмайди мезон тарози,
Ўзгаради тез тез қадр мезонлар.
Ғолиблар бир куни мағлубдир, хўрдир!
Мағлублар бир куни қарасанг, зўрдир!

Тарихлар аслида ҳаёт, эртакмас,
Одамзод ноумид, бўлиш керакмас.
Яхшилик, ёмонлик курашар доим,
Бу курашдан қочган, кимса эркакмас!
Кўринг Яратганнинг, ҳикмат қазосин!
Ёмонлар қолмаган, олмай жазосин!

Кимларни хор қилар, кимларни подшоҳ,
Шу қисқа муддатда, бўлдикку гувоҳ.
Бу ерда бизларга катта ибрат бор,
Улуғ ҳикмати кўрсатар Аллоҳ!
Шоҳлар бир кун бўлар тахтидан жудо!
Шоҳга айланади бир куни гадо!

Шеър ёзиш учун нималар керак деган саволга жавобан;

Шеър ёзишлик учун, укажон,
Кераги йўқ, менимча диплом.
Керак эмас олийгоҳларга,
Тўлаб кириш, неча миллион сўм?!

Шеър ёзишлик учун аслида,
Ҳис, фаросат керак одамга.
Бунинг шарти, оддийдир жуда,
Бефарқ қарамаслик оламга.

Бир озгина, виждону-инсоф,
Куюнчаклик керак, инсонга.
Ўзгаларнинг ғамини кўрсанг,
Туйғуларинг, тушар туғёнга.

Ўзгаларнинг ғамида куйсанг,
Шоирликга бас, шу етади.
Шоирликнинг шарти шу, билсанг,
Ўз ғамини, ҳамма чекади.

Излаб юрма қофия, туроқ,
Вазн, буни ҳамма билади.
Шеърларингда дард бўлсин, бироқ,
Шунда, “Илҳом” ўзи келади.

Асосийси, маддоҳлик қилма,
Бу истеъдодга хиёнатдир.
Ҳақиқатни айтгил, доимо,
Ана шу диндир, диёнатдир!

16 октябр 2013

Сўранглар аҳволин, ёлғиз боламдан.

Ўтмишу келажак, зикрин қилиб ёд,
Ғамга тўла ўтар, менинг шу оним.
Шу иккала қутб, ичра доимо,
Сарбасар кезади, ақли ҳайроним.
Маълумдир аҳволим, чеккан ноламдан,
Сўранглар, кўнгилда қолган ярамдан.

Узоқларда қолган, ғариб хотирам,
Дилимнинг қаърида ётган, армоним.
Мен сендан, воз кеча, олмасман ҳечам,
Бунга энди менинг, йўқдир гумоним.
Ғамлик хотиралар, ғамлироқ.., Ғамдан,
Сўранглар, ғам чекиб, кўрган одамдан.

Ҳибсхонанинг тор катакларинда,
Хўрлик азобларга, тўйганда жоним.
Мен умидвор бўлиб, ўтказдим умрим,
Шу билан ёруди, кўнгил осмоним.
Жоним халқумимга келар, аламдан..
Сўранглар гувоҳим, дафтар, қаламдан.

Фидо бўлди умрим, ғам сўқмоғида,
Натижа бермади, қилган исёним.
Очилмади гулим, ҳаёт боғида,
Ғурбат бўлди охир, топган маконим.
Айрилдим, азизим, отам-онамдан,
Сўранглар, ғам чеккан, жону-танамдан.

Умрим поёнига, етгандек, гўё,
Саломат бўлса бас, энди имоним.
Ҳаёт ҳам аслида, узун бир рўё,
Кетарман қолдириб, ғамлик достоним.
Қалбида армони кетган, Ҳарамдан.
Сўранглар, бу дардни, марҳум дадамдан.

Бўлар неки бўлса, тақдирда бори,
Бефойда бу қилган, оҳу-фиғоним.
Йўқ экан банданинг, ҳеч ихтиёри,
Ўзи раҳм айласин, энди, Раҳмоним.
Эртага мен ўтсам, ушбу Оламдан,
Сўранглар аҳволин, ёлғиз боламдан.

Ёдгор Обид кетибди тоққа

Зар қадрини фақат заргармас,
Бугун ҳамма тушуниб қолган.
Шеър таъмини, бугун шоирмас,
Маддоҳлар ҳам, ўрганиб олган.

Хабар тарқалди ҳамма ёққа,
Сафар қилганидек, ҳар доим.
“Ёдгор Обид кетибди, тоққа,”
Омон бориб келсин, Худойим!

Алп тоғида, нима қилар деб,
Кекса шоир, ҳайрон бўлманглар.
Қиладиган иши йўқми деб,
Шоирнинг устидан кулманглар.

Соғинчлари туғёнга тушиб,
Шоир ўзин билмай қолгандир.
Балки, ватанни, ёшлигини,
Беихтиёр эсга олгандир?!

Ғурбат ичра, умрин ўтказиб,
Дилга, дардкаш тополмагандир?!
Кекса шоир, кўнглига илҳом,
Берадиган важ, қолмагандир?!

Балки, эритмоқчидир, кўнгил,
Тафти билан, асрий музликни.
Балки, баланд қояга боқиб,
Англаб олмоқчидир, ўзликни?!

Алп чўққисин забт этиб бир бор,
Ё, Ватанни, эсламоқчидир.
Кўтаролмай қолган дардини,
Тоғ устига, юкламоқчидир?!

Қариса ҳам, тинмас курашдан,
Ўзбек шоири, Ёдгор Обид.
То ҳануз, майдонда турибди,
Алп тоғидек, улуғвор, собит?!

Сурияда ўлдирилган гўдаклар суратин кўриб ёзилган;

Энди на гапириш, на қайғуришга,
Менда ҳеч қандайин, имкон қолмади.
Йиғлашга, куйишга, мажолим йўқдир,
Ғам тортишга танда, дармон қолмади.

Барбод бўлди дунё, адолат, инсоф,
Менга дин имондан, урмангизлар лоф,
Тинмади можаро, уруш, ихтилоф,
Дунёда бир ўлчов мезон қолмади.

Турли хил ғоялар, тўқнашар ҳар он,
Юрт вайрон, бегуноҳ тўкилади қон,
Ваҳший махлуқ бўлар эканда, инсон,
Наҳотки, ҳеч кимда, виждон қолмади?

Бу қонлар уволи, тутар бир куни,
Буларга ҳам навбат, етар бир куни,
Ҳаммасин қаро ер, ютар бир куни,
Одамларда дину, имон қолмади.

Тилаклар тиладим

Аллоҳдан тилаклар тиладим, бу тун,
Бу тилагим, ислом аҳлига хосдир.
Шунингдек, оила, зурриётимнинг,
Ҳаққида, Роббимга бир илтимосдир.

Кимки бирор дардга, бўлса мубтало,
Қодир Эгам берсин, дардин давосин.
Кимки ғамгин бўлса, етиб бир бало,
Хушнуд этгил Эгам, бер муддаосин!

Тинчлик бер, урушдан сақла миллатни,
Қолмасин бирорта мустабид золим.
Ҳақни ҳақиқатни англагил бизга,
Чор тараф тортмасин, бизни ҳар олим.

Очларга таом бер, бадбахтларга бахт,
Бефарзандга фарзанд, ташнага шароб.
Банданг умид қилиб, Сендан тиласа,
Уларнинг дуосин, қилгил мустажоб!

Барча оғирликни, енгил қил Эгам,
Ўзинг паноҳингда сақла саломат.
Барча гуноҳкорни, кечиргил ё, Раб,
Шарманда қилмагил, явмул қиёмат!

Худкушлик ҳақида

Аслида дунёда бирор нарсa йўқ,
Одамзот жонидан афзал, авлороқ.
Аммо, шу жонни ҳам қилишар қурбон,
Аллоҳ ризолигин талаб қилган чоқ.

Жонни азизлигин аслида бизга,
Аллоҳ каломида хабар бергандир.
Шириндир ҳар кимнинг, жони ўзига,
Ҳамма танасида, синаб кўргандир?!

Аллоҳ ризосидан бошқа ҳеч нарсa,
На Миллат, на Ватан ва ёки Давлат.
Арзимас жонинги, қурбон қилишга,
Аммо, жондан улуғ турар, орият.

Қаранглар, бугунги замонамизга,
Азиз жонни қадри, қанчалар арзон?!
Нималарга фидо бўляпди қаранг,
Нимага бунчалар беқадрдир жон?!

Бугун замонамиз ҳукмдорлари,
Қурбон қиладилар элнинг жонини.
Турли хил бемаъни, ғоялар билан,
Тўқмоқдалар одамзотнинг қонини!

Бу неъмат қадрига етмоқлик керак,
Бу ҳам инсон учун, асли омонат.
Ўзи берган Аллоҳ, Ўзи олади,
Буюк омонатга қилманг, хиёнат!

Хато қилмайдиган Зот Парвардигор!

Аслида ҳар кимнинг кимлигин, шаксиз,
Аллоҳ билса етар, бошқаси шартмас.
Барибир хом сутни эмган бандамиз,
Ҳар нарсага жаҳл қилмоқ керакмас.

Мени айблашни истасалар халқ,
Бунга истаганча топилар мисол.
Ҳар киши ўзича, нимададир ҳақ,
Сен бу таъналардан яхши ибрат ол.

Хатосиз одамман дея ўйлама,
Одамизод бўлсанг демак, хато бор.
Шукр қил, тавба қил, бунга ғам ема,
Хато қилмайдиган Зот Парвардигор!

Аллоҳ сени афу этмасин!

Нега раҳмат дейишлик керак,
Адолат қилса, “юртбошига”?!
Қанча балоларни солмади,
Шўрпешана бу юрт, бошига?!

Нега раҳмат дейишлик керак,
Адолатли бўлса гар қози?!
Ноҳақ қамаб, озод қилсалар,
Нега ундан, бўламиз рози?!

Амнистия чиқарар ҳар йил,
Авф этилар, ўғри каззоблар.
Диндорларга тўхтамас зулм,
Давом этар ҳали азоблар.

Миннат қилар, зулмин кўрсатиб,
Золим ўзин, ҳисоблар “Одил.”
Йигирма йилдирки, зулм этиб,
Кўрсатдику, неларга қодир!

Ўткинчи бу қисқа дунёда,
Ҳеч ким армон билан кетмасин.
Сенга тилагим шу уқбода,
Аллоҳ сени афу этмасин!

Маддоҳлик касби;

Дунёда маддоҳ кўп, демакки, кўпдир,
Улар “хизматига” муҳтож одамлар.
Ўшалар кунига ярар, маддоҳлар,
“Муҳтожлар” бошига тушганда ғамлар.

Бундай пайтда албат, “омади чопар”,
“Ҳурмати” ҳам ошар, ўша маддоҳнинг.
Узоқ тарихлардан маълумки, булар,
Саройида бўлган, қанча подшоҳнинг.

Бу ҳам бир “касб”дир, бир тирикчилик,
Бунини ишни ҳар ким ҳам эплаёлмайди.
Шунинг учун “ҳасад”, қилар кўпчилик,
Сабаби ўзлари, қила олмайди.

Шундай экан, “қойил” қолишлик керак,
Бу каби бир “ноёб”, истеъдодларга.
Кўзни кўр, қулоқни қар қилиш керак,
Эътибор бермаслик, оҳу додларга.
Тан беринг “ҳақиқий” маддоҳга, энди,
Ҳар ким ўз ўрнини, ҳам билиш керак.
Бу каби “истеъдод”, ўрганилмайди,
Бу “истеъдод” билан, туғилиш керак.

Қарғами булбул?

Кимгадир «қарға» бу, кимгадир «булбул»,
Кимлигини «оқсоқол»дан сўранглар.
Маддоҳ булбулларнинг истаги қай «гул»,
Бунини ўша бесоқолдан сўранглар.

Шуҳратпарстлик дардига мубтало,
Бу дард эса, билсангизлар бедаво,
Мақтовга тўймайди ҳеч нафси ҳаво,
Кўзлари кўр, тили лолдан сўранглар.

Иши доим муттаҳамлик маддоҳлик,
Буям бугун бир касб, номи “гумроҳлик”,
Бу касал тузалмас, қилмай «жарроҳ»лик,
Қалби заҳар, тили болдан сўранглар.

Дўстлар маслаҳатин бир пулга олмас,
Ўзи билганидан ўлсада қолмас,
Энг ёмони, ёлғон сўзлар, уёлмас,
Барбод бўлган, истиқболдан сўранглар.

Биродарлик, садоқатни унутган,
Охир, дину — диёнатни унутган,
Душман қилган, хиёнатни унутган,
“Денгиз бўйидаги, чолдан” сўранглар.

Ўзбекнинг дарди

Ўзбекнинг дардини, сен эшитгин, кўл,
Чунки, эшитмаслар ҳукмдорлари.
Ўзбекни дардини сен эшит, дарё,
Бўғзига тиқилиб қолди, зорлари.

Ўзбекнинг дардини, эшитсин тоғлар,
Қайтариб ўзига, акс садосин.
Поёнсиз далалар, булбуллар зоғлар,
Эшитсин, бечорр халқнинг нидосин.

Эшитсин, ҳар тонгда, нур сочган қуёш,
Булутлар эшитиб, тўксин жолалар.
Қолмади бу халқда, инграшга бардош,
Пахталар остида, ўлар болалар.

Ҳеч кимса қолмади, дардин тинглашга,
Зулмини ҳаддидан оширди, золим.
Йигитлар чет элга, кетган ишлашга,
Мадҳия айтишла банд, барча “олим”.

Ҳеч кимса тингламас, бу халқни дардин,
Халқаро ташкилот, ва на чет эллар.
Бу халқ топа олмас, адолат гардин,
Излаб, асрларга татиди йиллар.

Дунёдаги, бошқа миллатлар каби,
Ҳаққин талаб қилиб, чиқмайди бу халқ.
Зулм зўравонлик қилишган сари,
Индамай, жимгина йиғлайди бу халқ!

Ҳеч нарса қилолмас, муҳолифат ҳам,
Нима кутиш мумкин, “ватангадо”дан?! 1.
Бир кун битар ахир, бу жароҳат, ғам,
Эй халқим, умидинг узма Худодан!

Суриялик қочоқларнинг палаткаларда совуқдан ўлганини кўриб;

Қишнинг совуғида, қаҳратонида,
Совуқ палаткада яшар одамлар.
Қасди бор ажалнинг, банда жонида,
Кун кундан кўпайиб бормоқда ғамлар.

Кимнинг мол дунёси, сиғмас уйига,
Кимлар қаҳратонда қип яланғочдир.
Кимлар миллионларни сочар тўйига,
Кимлар нон тополмас ейишга, очдир.

Одамга татимас иссиқ уй овқат,
Бошқалар ҳолига тушганда кўзи.
Ғам ташвиш кўрмаган кимса англамас,
То танасида ҳис қилмаса ўзи.

Нима қилишинги билмай қоласан,
Ғам тўла дунёнинг, чуқур чоҳида.
Дунёдан ҳам охир безор бўласан,
Ўлимни истайди одам гоҳида!

Менку, бирон нима қилолмаяпман,
Қудрат эгалари жим турар, нечун?
Қўлимдан келгани, шеър ёзаяпман,
Виждонни озгина тинчитиш учун.

Узун қиш тунлари

Бу совуқ ўлканинг қаҳратонида,
Замин узра оппоқ, тўшалар гилам.
Уммонлар ўраган тўрт томонида,
Бу замин бутунлай ўзга бир олам.

Узун қиш тунлари, илҳом манбаи,
Кеча кундуз тинмай, қайнайди ижод.
Шошаман негадир, вақт ўтган сари,
Ўтган ҳар дақиқа, қайтмас умрбод.

Бу каби ғам билан, озурда юрак,
Менга зерикашга бермайди имкон.
Кўзлаган мақсадга етишмоқ керак,
Демак, ғанимат бу ўтаётган он.

Бирмалик бир малъун мушрик ерда ётган бир гўдакни устига чиқиб, оёғи билан бўғзидан босиб турган суратни кўриб чеккан нолаларим;

Менда бу даҳшатга, куйишга жон йўқ.
Энди йиғлолмайман, танда дармон йўқ.
Дунёдаги барча, махлуқлар ичра,
Билдимки, одамдан ёвуз ҳайвон йўқ.
Дунёнинг эгаси, ёлғиз Аллоҳдир.
Бу жиноятларга, Ўзи Гувоҳдир!

Ақлу шууримда қолмади мажол,
Бу даҳшат тамоман, қилди мени лол.
Ақлдан оздимми, билмадим лекин,
Бу қотиллар қонин тўқмоқлик ҳалол!
Булар шеърмас, дилдан чиққан бир Оҳдир.
Бу қилмишлардан Яратган Огоҳдир!

Аршни титратгандир бу иш бегумон,
Ҳалиям турибди, қуламай осмон.
Лойиқлар бор экан, мангу азобга,
Оятларни ўқиб, қолардим ҳайрон.
Булар қандай одам, қандай гумроҳдир?!
Шу ишга буюрган, қандай “илоҳ”дир?!

ИАКга атаб;

Минглаб мўмин мусулмонни ўлдирдинг,
Қолганларин турмаларда сўлдирдинг,
Зулминг билан мамлакатни тўлдирдинг,
Қанча зулм қилдинг, ватандошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сенда ҳар бир мусулмоннинг қасди бор,
Қара, қизларингни қанча қасри бор,
Касофатинги ҳар уйда касри бор,
Ҳаром омукта бўлгандир ошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Умринг ўтган зулм билан “зўр” бўлиб,
Англамасдан ўтдинг, қалби кўр бўлиб,
Умидим бор ўлишинга хўр бўлиб,
Ҳайфдир сени, қариб етган ёшинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Қутилмассан адолатли жазодан,
Олий бўлолмассан ҳаргиз, Худодан,
Кўрарсан, келганда ҳукм қазодан,
Итлар қарамаслар сени лошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Шу ҳаромдан еган нонларинг учун,
Сен ноҳақдан тўккан, қонларинг учун,
Тандан жудо қилган, жонларинг учун,
“Малъун” деб, ёзилар қабр тошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Зулмингдан қутилсин мазлумлар кулсин,
Ўлмай туриб, икки кўзинг кўр бўлсин,
То қиёмат қабринг оловга тўлсин,
Чаёнлар ин қурсин, кўзи қошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Барбод бўлиб, сени шавкату шонинг,
Бориб жаҳаннамда, қийналсин жонинг,
Тавба қилар эдинг, бўлса имонинг,
Армон бўлсин, қариндош-қардошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сен каби хор бўлсин, аёнларинг ҳам,
Эл қонини ичган, “чаён”ларинг ҳам,
Сизлар билан кетсин, зиёнларинг ҳам,
Барча, зулм йўлинда йўлдошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Айтиб қолай, келганда хаёлимга,
Лаънат бўлсин, барча сендек золимга,
Сени дуо қилган, “сохта олимга”,
Барча ақраболаринг, сирдошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сендек Золим, ҳали бир кун хор бўлар,
Ўзи меҳру-муҳаббатга, зор бўлар,
Охирги масканинг балки, дор бўлар,
Кўзим тушсин, дунёда кўз ёшинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Ўтган кунлар

Ўтган кунларимни эслайман баъзан,
Унутишга йўқдир имкон, дардларим.
Эслайман ғам билан, хатоларимни,
Хотирам, қаърида қолғон дардларим.

Бугун бегонаман, юрти элимга,
Қўп нарса олибман, тор юрагимга,
Ўтмиш соя солар келажагимга,
Юрагимда чиқмас армон дардларим.

Панду насихатни ҳаргиз олмадим,
Ўзим билганимдан сира қолмадим,
Лекин, ўтмишимни унотолмадим,
Бўлди охир неча, достон дардларим.

Ўтди кетди бари, мисоли рўё,
Охирги манзилим яқиндир гўё,
Чеккан барча дарду ғаминг Саҳвиё,
Билдимки, барчаси ёлғон, дардларим.

Айрилиқ азоби

Ўткинчи муҳаббат жозибасидек,
Бесабр дилимга ўрнар, ҳар ғоя.
Ўтади ойлару йиллар, охири,
Кетади, кўнглимда қолдириб соя.

Шу каби, неча бор, келиб кетади,
Турли туман фикр, мантиқу маъно.
Вафосиз гўзалга менгзар, тарк этиб
Кетгандек ўйнашин, бир «гули раъно».

Айрилиқ азоби, бермайди уйқу,
Соғинчлар ичида ёнаман яна.
Кейин топилади, ўзга бир туйғу,
Унинг “висолидан, қонаман” яна.

Неча марта бу ҳол, бўлади такрор,
Бу жараён ичра адо бўламан.
Билмайман, булардан қай бири учун,
Охири, мен жони фидо бўламан?!

Муаммо

Бунчалар талпиниш сабаби нечун,
Ватанни тарк этиб, Оврупосига?!
Нега бундай, юртдан қочишаяпди,
Бугун Африкалик халқ, ёппасига

Бугунги Европа давлатларига,
Келармиш ҳар йили юз мингдан ортиқ.
Ўн йилда бир миллион бўлади бу сон,
Европа учун бу, катта “бош оғриқ”?!

Африка қитъаси асли азалдан,
Европаликларга мустамлакадир.
Бизларга нисбатан Россия каби,
Улар “ука” бўлса, булар “ака” дир.

Русияга биздан, боради ҳар йил,
Етти, саккиз миллион, ўзбек муҳожир.
Нима фарқимиз бор, Африкаликдан,
Нега “тақводор”га, ҳукмдор “фожир”?!

Ким билади, нега бу каби, аҳвол,
Мусибатлар тушар, уммат бошига?!
Нима қилса аҳвол, ўнглонар, айтинг,
Ким раҳм қилар, бу кўзлар ёшига?!

Нима қилиш керак, бу халқ юртида,
Эришмоғи учун, тараққиётга?!
Қайси элнинг, қайси муаммосини,
Қайғуси тушибди, бегона, ётга?!

Бошқа иложи йўқ, барибир,
Ҳамма ўзга юртга кўчиб кетмайди.
Ҳеч кимса уларни кутаётган йўқ,
Бу билан муаммо, ҳаргиз битмайди.

Шу халқ вакиллари, ўз ватанида,
Ўзлари адолат ўрнатиш керак.
Агар бу ишларни қилаолмаса,
Унда ўзгалардан, ўрганиш керак!

Изҳори сабаб;

Мени кўринмайсан деманглар энди,
Масжидда намозда, эй мусулмонлар.
Ахир яхшимасми, узоқроқ юрса,
Яхшилар йиғилган жойдан, ёмонлар?!

Мен қўшилолмадим мазҳабингизга,
Менинг тутган йўлим, бегона сизга,
Топилмади битта раҳнамо бизга,
Шунингдек фитналик бўлди замонлар.

Бор экан ҳар кимда, танлаш ихтиёр,
Узоқроқ юришга қилганман қарор,
Борсам заҳар солиш эҳтимоли бор,
Меҳроблар ичида турган чаёнлар!

Ўзингизга кўрганни, кўринг ўзгага раво

Ҳидоят топган уммат, холимас, жаҳолатдан,
Ҳар кимга ҳар хил улуш, берилган диёнатдан,
Қўрқитишар бир бирин, доимо қиёматдан,
Менда саволлар кўпдир, шу бугунги ҳолатдан.

Айтинглар; «қиёматда, қандай воқеъа бўлар,
Кимлардан сўралади, кимлар бир четда қолар»,
Менимча ҳаммадан ҳам, амаллари сўралар,
Аллоҳ асраган омон, қолгандир залолатдан.

Кимлар гуноҳ қилмаган, айтинг казо казолар,
Жанг қилди Муовия, Алию Муртазолар,
Кимни кечирар Аллоҳ, кимни эса жазолар,
Аллоҳ адаштирмасин бандани ҳидоятдан.

Бу дунёда гуноҳсиз, борми бирорта инсон,
Ўзини айбсиз деб, санарми ҳеч мусулмон,
Ким билади саломат, борармикан бу имон,
Менимча, холи бўлмас, ҳеч кимса надоматдан.

Турли туман мазҳаблар, турли фирқалар аро,
Тугамайди, асрлар ошдики бу можаро,
Ўзингизга кўрганни, кўринг ўзгага раво,
Омон топган эмасдир, ҳеч кимса маломатдан.

Менимча умид, қўрқув, ҳаммада бўлиши шарт,
Одамзот амалидан ўз кўнгли тўлиши шарт,
Яхшими ё ёмонми, барчанинг ўлиши шарт,
Қўрқув, умидда кетмоқ, яхшилиқ аломатдан.

Бу талашиш тортишиш билан дунё ўтади,
Аввалгилар изидан, бугунгилар кетади,
Тақдирда неки бўлса, ўша нарсa етади,
Аллоҳ раҳм этмаса, не фойда кароматдан?!

Имтиҳонда яшаймиз

Биз бугун “мустақиллик”, бир замонда яшаймиз,
“Йигирма биринчи аср”, деган, онда яшаймиз,
Бир мустабид зулмида, “зимистон”да яшаймиз,
“Буюк миллат” қадимги, Туркистонда яшаймиз.

Бошқа халқларни кўриб, менга алам қилади,
Устимиздан ўзгалар, мазах қилиб кулади,
Бугун аҳволимиз шу, аммо, ҳамма билади,
Пахта, Газ, Нефт, Уран, Олтин конда яшаймиз.

Айтинглар эй донолар, не чора бор қилишга,
Наҳотки, бу халқ маҳрум, қийноқларда ўлишга,
Сизларга саволим кўп, имкон борми билишга,
Нега биз бугун зулм, фош маконда яшаймиз?!

Муаммолар кўп жуда, қотар одамни боши,
Тўғри йўл, ечим қани, билмаслар қари ёши,
Тўрт фаслда нур сочар, тинмай бу эл қуёши,
“Баҳори” келмас, доим, “қаҳратонда” яшаймиз!

Ҳаммамизнинг аслимиз, юртимиз динимиз бир,
Ушалмасада аммо, орзуи дилимиз бир,
Нега ихтилофдамиз, бўлполмас тилимиз бир,
Ўзаро адоватда, бадгумонда яшаймиз?!

Юртнинг ҳукмдорлари, халқига лойиқ бўлар,
Дўстлар куяр бу ҳолга, душманлар эса кулар,
Қачонгача бу золим, халқига зулм қилар,
Қачонгача бу улкан, “қабристонда” яшаймиз?!

Йигитларни хорижда, муаммоси пул бўлса,
Эрлари тирик туриб, аёллари тул бўлса,
Токи бу халқ дунёда, ўзгаларга қул бўлса,
Ким қаерда бўлмасин, биз армонда яшаймиз.

Ўз юртида бу элдек, ғарибу бенаво йўқ,
Ҳаммамизга жон ширин, кимда нафсу ҳаво йўқ,
Худо бир йўл бермаса, дардимизга даво йўқ,
Ўзимизни аҳволга, биз ҳайронда яшаймиз.

Тирикчилик ташвиши, гўё кўринган камдек,
Қўймаслар ватанинга яшашликга одамдек,
Ғарибликда куярмиз бугун гўёки шамдек,
Сочилиб кен дунёга, ҳар томонда яшаймиз.

Бу миллатнинг бошига қаро кунларни солди,
Келажаги ҳам куйиб битди, нимаси қолди,
Бу юртни обод кўриш, умидлар ҳам йўқолди,
Билдимки, биз туганмас, имтиҳонда яшаймиз.

Қон тўқилмасин

Нега бугун ғурбатда, дайдир, “ватангадолар”,
Нима учун курашиб, кимга жони фидолар,
Дўстлари, яқинлари, ҳижронида адолар,
Ўз эркидан, мосуво, ақл ҳушдан жудолар!

У бу кимнинг ҳавоси, раъйи биз учун динми?,
Ота онанинг қадри қадри, сизларга бир тийинми?,
Бу оддий ҳақиқатни, тушунишлик қийинми?,
Пойдевордан қўйилган, бу йўлларда, хатолар!

Бугун мен ҳам аслида, зулмнинг асириман,
Ғурбатдаги ғариблар, дарбадарлар, бириман,
Золимларга отилган, адолат шамшириман,
Бизларда бундай “улуғ”, эмасдир иддаолар!

Воқеъликга бир озроқ, қарамаса одамлар,
Имкониятга қараб, ташланмаса қадамлар,
Шунча оввогарлик, беҳуда ўтган дамлар,
Аммо, ҳали тарк этиб, кетилмаган даъволар!

Хаёлпарастлар учун, гўё, келди имконлар,
Беҳуда ҳаракатлар, тўқилди, шунча қонлар,
Ҳикматли иш қилмаслар, бугунги мусулмонлар,
Оқибатда ўзлари, чекар, жабру жафолар!

Бу йўлда натижага, агар эришолмасанг,
Ёки, бошқа йўл топиб, ҳаракат қилолмасанг,
Қаерда хато қилдинг, ҳали тушунолмасанг,
Тугамасдир ҳеч қачон, бемаъни муддаолар?!

Мен учун булар бари, бефойда, аламлидир,
Сени тушунмасалар, бундан, кўнгил ғамлидир,
Оқибатда умматнинг, кўзи бугун намлидир,
Охири кўринмасдир, бу офати балолар!

Бу кунда дунё бўйлаб, оввора сарсон бу халқ,
Йўл тополмай то ҳануз, излаб саргардон бу халқ,
Бўлмоқда фарзандлари, беҳуда қурбон, бу халқ,
Шу кунгача тополмас, бу дардига даволар.

Айтарлар; «Хилофатни жорий қилмаса бўлмас»,
Ҳозир нима қилишлик, мумкин, билмаса бўлмас,
Қон тўқилмасин, майли, ўзга бўлмаса бўлмас,
Ҳар кимни Аллоҳ Ўзи, қиёматда жазолар!

Термизлик биродарим Иброҳимни қийнаб ўлдирилганлиги эшитиб;

Ёрилмасам бўлмайди, сиғмас ичимга алам,
Ҳақиқатни битмаса, яхшидир синса қалам,
Бу ноҳақ зулмлардан, бормикан чекмаган ғам?!
Зулмга қандай рози ,бўлар виждонли одам?!

Танишларим бор эди, Сурхондарё томонда,
Булар билан аслида, танишгандим зиндонда,
Қайта учрашмоқлик ҳам, бўлган эмас имконда,
Бу сўзларимга гувоҳ, фақат Халлоқи олам?!

Шу билан йиллар ўтиб, Қамалдим Россияда,
Сабабини билмасдим, қизиқ бир аскияда,
Бир йилча сақладилар, қуш каби тор уяда,
Сабабини шу ерда, тушундим охир мен ҳам.

Сабаби Термиздаги, ҳарбийлар қароргоҳин,
Портлатишга “уринган эмиш”, дўстим Иброҳим,
Буйруқни мен берибман, шу эканмиш “гуноҳим”,
Бу гапларни эшитиб, ҳайрон бўлмадим ҳечам.

Иброҳимни охирги, кўрганга ўн йил бўлди,
Шундай уйдирмалардан бугун зиндонлар тўлди,
Бу йигитлар Судгача, бормаи терговда ўлди,
Мен қолиб кетдим бормаи, юракни эзар нолам.

Шу аҳволда бугун мен, ғурбатда дарбадарман,
ИАК каби золимдан, қиладирман ҳазарман,
Бу золимлар бошига бугун бир дардисарман,
Менинг учун турмада жазо ўтайди укам.

Турмада ўтди ўн йил, умрим айна ёшлигим,
Ота онамга жабр бўлди бу бебошлигим,
Кўрган зулмлардандир, менинг бағри тошлигим,
Бундай қисматни ҳаргиз кўрмасин менинг болам.

Мен бу золим ИАКни, хор бўлишин истайман,
Золимларнинг жазоси дор бўлишин истайман,
Бу юртда инсон қадри бор бўлишин истайман,
Йўқолсин кимки бўлса, адолатсиз муттаҳам!

Эй виждони уйғоқлар, зулм бўлмаса барбод,
Айтинглар бу мамлакат, қачон бўлади обод,
Ҳаққи борми яшашг, бу эл, фаровон озод,
Биз дунёдан ўтмасдан, келармикан ўша дам?!

Бир мазлум биродарни эслаб;

Менинг бир биродарим бор эди, ҳозир ҳам бор,
У билан ҳам турмада, танишдик, аввалам бор,
Кўп йилларни ўтказдик, биргаликда интизор,
Кейин у озод бўлди, қазои Парвардигор.

Менга уч йилни қўшиб, ҳайдашди “Навоий”га,
Қари ота онамни, солмайин деб, қайғуга,
Кўп зулмларни кўриб, билдирмас эдим уйга,
Учрашувга кирмасдим, йиллар ўтириб, зинҳор!

Ўша чиққан биродар, бир кун уйга борибди,
Ота онамни яна, майда чуйда олибди,
Кейин мени олдимга, кўришга йўл солибди,
Ота онаси, ўғли, кўришсин дебди, дийдор.

Золим ИАКнинг зулми, жуда ҳаддидан ошди,
Менинг олдимга келган, дўстларимни қамашди,
Гўё ўзича булар, террористни ушлашди,
Эзилдим бу қайғудан, йўқ эди, эрк ихтиёр.

Турли сабаб баҳона, марҳамат қилди Раҳмон,
У яна озод бўлди, мен эса қолдим ҳамон,
Охир оқибат озод, бўлишга бўлди имкон,
Шу дўстимни зиёрат, қилишга қилдим қарор.

Кўп адашиб, охири, топиб бордим уйини,
Қамалибди яна у, мана қисмат ўйини,
Қазо ҳам чалган экан, айрилиқнинг куйини,
Қайтиб кетдим кўролмай, афсусланиб, чор-ночор.

Шу билан чиқиб кетдим, ишга, Қозоғистонга,
Қайтолмадим кейин ҳеч, буткул, Ўзбекистонга,
Буларни бари энди, оғир юқдир виждонга,
Менинг учун бир инсон, азоблар чеқди бисёр!

У то ҳануз турмада, ётар умри хазондир,
Ҳеч нарса қилолмасанг, шуниси энг ёмондир,
Бу қандай юрт бўлдия, бу қандайин замондир?,
Золимлар фароғатда, мўминлар чекар озор?!

Қанча биродарларим, қанча холис мусулмон?,
Қанчаси ўлиб кетди, қанчаси умри хазон?,
Қачон ўлар бу золим, бу зўравонлар, қачон?,
Буларнинг жазосини, Ўзинг бергил ё Жаббор!

Бунга ўхшаган қанча, биродар, қадрдонлар,
Эсимга тушса дилни, куйдиради армонлар,
Бундай аҳволда яшаш мумкинми, эй инсонлар?,
Топармикан бизда ҳам, бир кун адолат қарор?!

Шведлар билан суҳбат;

Шведлар баъзан юртинг, қандай макон дегайлар,
Мен Ўзбекистон десам, Афғонистон дегайлар,
Баъзида Ҳиндистондан, ё Покистон дегайлар,
Билмайдилар “Ватанинг, қандай Истон” дегайлар?!

Мен бу юртни дунёда, билмасликларин билдим,
Баъзида алам қилди, баъзида ҳатто кулдим,
Нима сабабдан келдинг, деган пайтда тутилдим,
Билмадим ўз ватанин, қандай “ёмон” дегайлар?!

На чора гапирамиз, “бизлар Русга қул бўлдик”,
Энди йигирма йилки, гўё мустақил бўлдик,
Расвои жаҳон бўлдик, қадримиз бир пул бўлдик,
Ҳайрат билан эшитиб, яна ҳайрон дегайлар...

“Сизларни юртда йўқми, фаровонлик имкони,
Газми, нефтми, олтин, табиий бойлик кони,
Киму сизларни бундай, мамлакатнинг султони,
Нега халқинг дунёни, кезиб сарсон дегайлар?!”

“Мақтанамиз бизларда, кўпдир табиий бойлик,
Аммо, халқимиз олар, аранг юз доллар ойлик,
Фақат, Президентимиз, яшар тўқис чиройлик,”
Десам, ҳайратга тушиб, “қилинг исён”, дегайлар.

Бир уриниб кўрганди, бу халқ ўша исёнга,
Ботирганди уларни, диктатор қора қонга,
Турмалар тўлган бугун, муҳолиф мусулмонга,
Ҳайрон бўлиб, қаерга қарар, ООН дегайлар.

БМТию турфа хил, халқаро ташкилотлар,
Хабари бор бизларда, қандайин мушкилотлар,
Ҳалигача ҳеч нарсаси, қилган эмас бу зотлар,
Десам, “юртбошинг қандай, “бахтли” инсон” дегайлар.

Тасаввур қилмас, “бизда, икки соат ток ёнар,
Қишда бир кун газ келса, халқ шод бўлиб, қувонар,
Шу аҳволда яшаймиз” десам, эшитган тонар,
“Бизларда бундай жойда, турмас ҳайвон”, дегайлар.

Бу шундай халқ, ҳеч қачон, ҳаққин талаб қилмайди,
Ҳар қандай машаққатга чидар, кўзга илмайди,
Шунинг учун юртбоши, зулм қилар, билмайди,
Сўрасанглар “биз тинчмиз, эл фаровон” дегайлар.

Ғурбатда ҳам ИАКнинг, танитяпмиз халқ аро,
Шу мараз қилди буюк халқнинг бахтини қаро,
Шведлар билан кўплаб, суҳбат қилиб ўзаро,
Энди билар, “Ватанинг, Ўзбекистон” дегайлар!

Дин-имон қолди

Дунё забт этган, малъун даҳрийлар,
Қириб ташладилар, кўп мусулмонни.
Улардан дарс олган, кўп маҳаллийлар,
Сувга ташлаб, ўтга ёқди қуръонни.
Бу қирғинда, кўп олимлар йўқолди!
Лекин, йўқ бўлмади, дин-имон қолди!

Бу кураш кўп йиллар, этганди давом,
Қамоқларда бўлди, қанча қатли ом,
Динидан ажралди, миллат батамом,
Қуръон ўқолмасди, мутлақо, авом,
Миллатни бошига не кунлар, солди?!
Аммо, йўқолмади, дин-имон қолди!

Олдилар бу юртнинг, ихтиёрини,
Топтади миллатнинг, номус орини,
Қулоқ қилди, моли мулки борини,
Эшитмадилар эл, оҳу-зорини,
Бойларни мол-мулкин, талади, олди,
Йўқ қила олмади, бу қуръон қолди

Охири йўқ бўлди, ёвуз ниятлар,
Аммо, қолдиришди, кўп асоратлар,
Пайдо бўлди, кўплаб, янги давлатлар,
Гўёки, “мустақил бўлди, миллатлар”,
Босқинчи золимлар, қолмади, ўлди.
Диндан қайтмади халқ, дин-имон қолди!

Энди ўшалардан, қолган сарқити,
Бўлди бу халқларнинг, “Маъбуди, Бути”,
Қолмади эл юртда, баракот қути,
Талайди, тишлайди, Миршаби, ити,
Даҳрий ўлдиришдан, қиришдан толди,
Барибир йўқ бўлмай, мусулмон қолди.

Охири кўринмас қатағонларни,
Ҳали қамашмоқда мусулмонларни,
Бошидан ўтказиб имтиҳонларни,
Кўринглар собитлигин бу инсонларни,
Уммат асрлардан оша қийналди,
Лекин, йўқолмади, дин-имон қолди!

Умид бор оз қолди, чиқади қуёш,
Шунгача етсинда бу сабр бардош,
Шу кунни интизор кутар қари ёш,
Қайтарди юртидан олиб кетган бош,
Оғир азобларда бу халқ синалди,
Дилида умиди, дин-имон қолди!

Ўхшайди

«Кутилмаган» нарсалар, кутилганга ўхшайди,
Тарихларда айтилиб, кетилганга ўхшайди,
Улуғ синовдан энди, ўтилганга ўхшайди,
Қисмат арқони энди, тортилганга ўхшайди.

Турмаларда чириган, минглаб умри хазонлар,
Қанчалаб мусулмонлар, ноҳақ тўкилган қонлар,
Буларни уволи ҳеч тинч қўймас, эй инсонлар,
Энди буларга навбат, етилганга ўхшайди.

Бир хил турмайди доим, айланиб турар даврон,
Бир сафар улар ғолиб, бир сафар ғолиб, бу ён,
Келмоқдадир навбати, ғолиблик, аҳли имон,
Булар бари қуръонда, айтилганга ўхшайди.

Тарихда кўп ўтгандир, фиръавнлар мисоли,
Охири хароб бўлган, барча золимнинг ҳоли,
Келиб қолди ИАКнинг, салтанатин заволи,
Мусулмонлар зулмдан, кутилганга ўхшайди.

Золимчалар қочишга, макон излаб бошлади,
Жонини омон сақлаш, пайин кўзлаб бошлади,
Қилган жиноятларин, энди гизлаб бошлади,
Қўрққан кўзларга қўша, кўринганга ўхшайди.

Ҳурмат кўрмас, халқини, ҳурмат қилмаган одам,
Бу бир оддий ҳақиқат, кўп синалган аввал ҳам,
Эътиборга олмаслар, тахтдан қулаганинг дам,
Бу “ҳақиқат” ўзига, билинганга ўхшайди!

Одам ёши ўтган сўнг, йўқолар экан идрок,
Воқеъликни англамас, ҳиссиётлари мудроқ,
Тан олмайди ўз айбин, ўлиб қолсада, бироқ,
Тавба қилмас тиллари, тутилганга ўхшайди.

Фаросатдан айрилган одам ўзин «даҳо», дер,
Мутакаббирлик қилар, фикрин “қимматбаҳо», дер,
Бундай дардга ҳакимлар, «топилмагай даво», дер,
Бадбахт, қисматида шу, битилганга ўхшайди.

**Олимпия мусобақаси учун Грецияда олов ёқиб, Россияга олиб келиб
айлантириб юрганларини кўриб ёзилган шеър;**

Қаранглар, эътиқоди йўқ, гумроҳ нодонларга,
Олов ёқиб югуриб, юрган нотаваонларга,
Ўзларича, бир маъно, бериб, бу шамдонларга,
Оташпарастлар диний ушлаган инсонларга.

Бу олов тарихдаги мушриклар ихтироси,
“Олимп” дегани ўша, грекларнинг “худоси”
Шу бемаъни нарсанинг, спортчилар шайдоси,
Текин томошо бўлар, қанчалар миллионларга.

Мусобақа ўйнарлар, келиб турли миллатлар,
Бу анжуманда кўпдир, манфаатлар, иллатлар,
Хуллас, ярим ой, бир ой, бўлар турли зиллатлар,
Томошо қилар боқиб, яланғоч жононларга.

Бу каби бош оғриқни, спорт синовии дерлар,
Гўёки, халқлар аро, тинчлик гаровии дерлар,
Турли хил сафсаталар, шон шуҳрат ови дерлар,
Қувонишар ишониб, беъмани ёлғонларга!

Бу каби сафсаталар, бугун қадр топмоқда,
Чунки, инсон ҳаётин, маъносин йўқотмоқда,
Кундузлар ўйин, кеча, зинода тонг отмоқда,
Одамлар топширишган, жоловин шайтонларга.

Буларда на ақида, ва на ҳалол ҳаром бор,
На оила аҳлида, ўзаро эҳтиром бор,
Чириб битгандир ахлоқ, на диний интизом бор,
Қаранглар вайрон бўлган, қанча хонадонларга.

Буларнинг шу дунёда, ўйнаб кулиш ҳаёли,
Йўқдир ўзга мезонлар, беҳаёдир аёли,
Лўттивозлар ўзларин, ҳисоблашар “зиёли”,
Булар бахтли экан деб, борманглар гумонларга!

Дунё ҳукмдорлари, халқин алдар мудом,
Умрини адо қилса, мантиқ изламай авом,
Бемаъни ўйин кулгу, шу билан ҳаёт тамом,
Оқибатда миллионлар, айланар қурбонларга.

Жисмоний қувват, мардлик, манбаси эътиқоддир,
Жамиятлар покиза, ахлоқ билан ободдир,
Бу залолат аҳлининг, охирати барбоддир,
Эътиқодсиз одамлар, ўхшайди ҳайвонларга.

Бу умматни уларга, эргашишга ҳожат йўқ,
Бемаъни мусобақа, курашишга ҳожат йўқ,
Улар билан ўзаро, ярашишга ҳожат йўқ,
Бу йўллар раво эрмас, ҳаргиз мусулмонларга!

Ишонма!

Эй халқим, бу нобакор, расволарга ишонма,
Энди, ёлғон сафсата, нидоларга ишонма,
Навбатдаги бўҳтону, иғволарга ишонма,
Қонингни ичган казо, казоларга ишонма!

Қайдан олган бу қизлар, бунча молу дунёни,
Халқ ейишга нон топмас, қуримоқда ҳамёни,
Қаранг ёлғон гапирар, қийналмасдан виждони,
Ўзларича билимдон, “доноларга” ишонма!

Йигирма йилдан ошди, оталари “юртбоши”,
Тутар бир кун буларни, бечоралар кўз ёши,
Сезмоқдалар ботмоқда, бошларида “қуёши”,
Моли дунёга тўймас, гадоларга ишонма!

Жазосиз қолмоқчилар, “Отасининг қизлари”,
Хорижга ташимоқда, топган тутганин, бари,
Хавотирдан ҳаммасин, қондир бугун жигари,
Дину имондан буткул, жудоларга ишонма!

Кўзлашмоқда қочишни, отаси ўлиб қолмай,
Ўйлашмоқда, “бекиниб қолар, ҳеч ким тополмай”,
Жазоланар барча бу, золимлар қоча олмай,
Ёлғон тавба тазарруъ, ҳаволарга ишонма!

Бегонадир буларга, бу халқнинг оҳу зори,
Тушунмайдилар улар, қандай элнинг аҳволи,
Шулар дастидан зулм, кўрди минглаб аҳоли,
Еб тўймаган оч офат, юҳоларга ишонма!

Ҳокиму, вазирлари, қозию, прокурор,
МХХси, миршаби, бири бирисидан зўр,
Ҳаммаси халқ қонини, ичган золиму қонхўр,
Энди ҳаргиз бу бахти, қароларга ишонма!

Тозалаш керак зулм салтанатин, гумроҳдан,
Булар қилган зулмини, сўранг минглаб гувоҳдан,
Эй халқим, умидинги узма Қодир, Аллоҳдан,
Аллоҳдан ўзга, “маъбуд”, “худо”ларга ишонма!

Оч офатни йўқотгил!

Эй халқим, тепангдаги, оч офатни йўқотгил,
Косангни оқартирмас, касофатни йўқотгил,
Аримаган бошингдан, фалокатни йўқотгил,
Келажагинга таҳдид, ҳалокатни йўқотгил.

Эзилиб кетдинг бунча, юрак бағринг, қон бўлди,
Қанча мард ўғлонларинг, турмада қурбон бўлди,
Сенинг бу жимлигинга, барча халқ ҳайрон бўлди,
Тарих олдида қилган, хиёнатни йўқотгил.

Ҳеч ким кураш қилмасдан, ҳаргиз озод бўлмаган,
Адолат бўлмагунча, юртлар обод бўлмаган,
Тарихингда бунчалик, зулму бедод бўлмаган,
Кўз очиб оламга боқ, жаҳолатни йўқотгил.

Айтгил сени юртбошинг, қачонгача алдийди,
Қачонгача фарзандинг, қотган нону сув ейди,
Фарзандларинг хорижда, қачонгача дайдийди,
Бас энди, мардикорлик, мақоматни йўқотгил.

Ҳалиям ҳукмрондир, маҳаллий уруғчилик,
Ҳалиям ҳур бўлмадинг, шуурингда қулчилик,
Бир бирига адоват ичра яшар кўпчилик,
Ҳеч битмаган ўзаро, адоватни йўқотгил.

Сен кутган мустақиллик, эркинлик сароб бўлди,
Дард устига чипқондек, фақат изтироб бўлди,
Бемаъни удумлардан, халқ ҳоли хароб бўлди,
Қонинги ичиб турган, урф одатни йўқотгил.

Дунё халқлари бугун, ҳурлик сари интилар,
Ҳар юртни ободлигин, албатта шу халқ қилар,
Ўз қадринги билмасанг, ўзгалар қайдан билар,
Қулдек, ҳар нарсага жим, итоатни йўқотгил.

Бас, айтма сохта Ватан мадҳиясини, тўхтат,
Бу золимга итоат, талбиясини тўхтат,
Болангга берма қуллик тарбиясини, тўхтат,
Асрга татигудек, жиноятни йўқотгил.

Бас қилиб бу қўрқувни, курашни ихтиёр қил,
Сенга зулм қилган бу, золимни тору мор қил,
Зулм уруғин қурит, Адолат устувор қил,
Юрагингдан жой олган, жароҳатни йўқотгил.

Муҳолифатдаги фаолиятим ҳақида;

Бу ҳижрат диёрига, келдим ҳаяжон билан,
Турли воқеъа, сабаб, турли жараён билан,
Аллоҳнинг марҳамати, синов имтиҳон билан,
Тақдиримда битилган азалий фармон билан.

Мен юртимни бу юртдек, ободлигин истардим,
Етар ғам чеккани халқ, дилшодлигин истардим,
Зулм салтанатининг барбодлигин истардим,
Танишдим кўп ватандош, диндор мусулмон билан.

Мақсад, ҳамма бирлашса, нимадир қилмоқ учун,
Золимлар йиғлаши шарт, мазлумлар кулмоқ учун,
Тажриба керак кимнинг, кимлигин билмоқ учун,
Дўст бўлишга интилдим, ҳар яхши ёмон билан.

Билсам кўп экан бунда, турли туман арбоблар,
Устаси фаранглару пихин ёрган каззоблар,
Воқеъликни англагач, чекдим кўп изтироблар,
Яшарлар бир бирига, адоват, гумон билан.

Муҳолифат дегани, хорижда яшар экан,
Бири бирига қарши, доим курашар экан,
Сохта обрў, мартаба, мансаб талашар экан,
Дабдабали гап сўзлар, беҳуда ёлғон билан.

Булар ичида юриб, одамни қотар боши,
Ёғилади бошига, қанча маломат тоши,
Етмас экан одамнинг, сабр ила бардоши,
Ҳужум қилсалар доим, тухмату бўҳтон билан.

Диндору демократ, ўзаро адоватда,
Бири динсизлик истар, бошқаси Хилофатда,
Жим туриб кузатарлар, қолганлар аросатда,
Ўрта йўлни тополмас, эътиқод, имон билан.

Кураш учун доимо, фидоий инсон керак,
Мардлик, шижоъат ғурур, камида виждон керак,
Бир холис раҳбар билан бақувват ҳамён керак,
Бир иш қилиб бўларми, қуруқ оломон билан?!

Йўқотилган бирликни, топмоқ иложи йўқдир,
Бунга ўзбек халқининг, ҳам эҳтиёжи йўқдир,
Бу соҳада қилинган ҳеч иш, ривожи йўқдир,
Нималарга эришдик, шунчалар қурбон билан?!

Кўпдир сабаблар аммо, сабабига киришмай,
Ҳаммаси қолди энди, бирор иши юришмай,
“Мухолифман” деганлар, натижага эришмай,
Мағлубиятга учраб, ўтмоқда армон билан.

Тарк этдим мен буларни, динсизу, диндорини,
Кўрмасам хафамасман, ҳеч бирин дийдорини,
Золимларга қаратдим, нафратимнинг борини,
Курашмоқдаман ҳануз, шеър ила, дoston билан.

Маймунлар авлодларига атаб;

Афсус бор экан ҳануз, “маймунлар авлодлари,”
Инсоният номуси, орини иснодлари,
Тугамабди буларнинг, зулм ила бедодлари,
Унутилмабди ҳануз, “доҳийларин” ёдлари,

“Ўз ўзидан, ҳеч кимсиз, яралганмиш дунё ҳам,
Ҳамма динлар бекору, бўлмаганмиш Худо ҳам,
Йўқ эканмиш интиҳо, бўлмаган ибтидо ҳам,”
Булар “илмий далилмиш” шудир эътиқодлари.

Оз бўлганми буларнинг, бузганлари замонни,
Қатағон қилиб динни, ўтга ёқиб қуръонни,
Йўқ қилишганди минглаб, миллионлаб мусулмонни,
Унутилдими дарров, мазлумлар фарёдлари?!

Булардан етган зарар, ҳадди ҳисоби борми,
Буларда ҳалол ҳаром, мезон нисоби борми,
На инсоф,на адолат, ахлоқ китоби борми,
Ўзини доно билган, маймунни зурёдлари?!

Қаранг, бугунги авлод, манқурт бўлиб қолганда,
Имонсиз даҳрийлардан, булар ибрат олганда,
Менку, хурсанд бўлардим, агар шу рост бўлганда,
“Бу даҳрийларни маймун, бўлганда аждодлари!”

Қуладику сизларни, зулм салтанатларинг,
Асфала софилинга, кетдинглар қулаб, баринг,
Аслида Иблис бўлган, сизларни “чин раҳбаринг”,
Дарвин, Ленин, Сталин, “кичикроқ” устодлари.

Ўзича булар энди, гўё “олим” бўлганлар,
Аждодларин устидан, “маймун” дея, кулганлар,
Буларда тирик рух йўқ, аллақачон “ўлганлар”,
Эшшақфаҳмдир фақат, бундай “фан номзодлари”,

Дунёда имон инсоф, ҳеч қачон йўқолмасин,
Ҳеч бандани бошига, бу қисматни солмасин,
Бундай манқурт маразлар, ер юзида қолмасин,
Сизга мангу лаънат эй, қадрият жаллодлари!

Тоҳирпарастларга;

Турли сабаблар билан, бориб Афғонистонга,
Қаранглар бу тўрт бешта, “тоҳирпараст” нодонга,
Иддаолари сиғмас, гўё бу кенг жаҳонга,
Туҳмат тошини отар, бугун бир мусулмонга.

Ёзганларимни собиқ, сафдошларинг айтганлар,
Улар сизларнинг бундай, жиноятдан қайтганлар,
Тушунарди ўқиса, фаросати етганлар,
На чора бор фаросат, берилмаса инсонга?!

Мен сен каби ҳеч қачон, бўлмаганман шахспараст,
Бу динда мумкин эмас, бўлмоғимиз шайхпараст,
Сизлар бугун шуъуран, бўлгансиз “Тоҳирпараст”,
Чақираман сизларни, мен қайтадан имонга!

Кибру ҳаво қиларсан, гўё, мужоҳидман деб,
Сохта байъат, ваъдага, содиқ, муоҳидман деб,
Айтсанг бўларди “минглаб, гуноҳга шоҳидман” деб,
Тузин еб тупурдингми, туз еган дастурхонга?!

Сен фатволарни бериб, юрибсанку у ёқда,
Сенларга ишонганлар, бари бугун қамоқда,
Кўзларинг самодаги, учувчисиз учоқда,
Ер тагида яшарсан, қўшни бўлиб сичқонга!

Бошларингдан ордона, қолсинда фатволаринг,
Худкушликга буюрган, сохта уламоларинг,
Бири-биринга жосус, бўлиб пойларсан баринг,
Одамни молдек сўйиб, тўймадингларми қонга?!

Мени Илёс деган ҳеч, қорақалпоқ дўстим йўқ,
Сизлардан кимлар қочган, бўлса қочсин, ишим йўқ,
Менинг Вазиристонда, бирорта танишим йўқ,
Ҳеч кимни юбормадим, ҳаргиз ўша томонга!

Қуриб кетсин сизларнинг, фитнаю фасодларинг,
Сезмоқдасизлар энди, “бозори касод”ларинг,
Тилагим, тугаб битсин, бу зулму-бедодларинг,
Фаровонлик келсинда, ўша Вазирситонга!

Бир куни ўлишлик ҳақ, ҳаммамиз ҳам ўламиз,
Ҳисоб-китоб кунида, қайтадан тириламиз,
Бу куннинг даҳшатини, ҳаммамиз ҳам биламиз,
Билиб туриб ноҳақдан, жабр қиларсиз жонга!

Шу қиёмат кунидан, ўзинг ҳам қўрқмайсанми?
Бировга қуруқ тухмат, қилиб, уялмайсанми?,
Кимлигимни билмасанг, изланиб кўрмайсанми?,
Ким сизга қарши бўлса, мубтало шу “унвон”га!

Имоним, сохтами-чин, айт қандай ҳужжатинг бор?,
Ва ёки, сенга ваҳй, қилдими Парвардигор?,
Аллоҳ гувоҳ, шу сўзни, қилаолмассан иқрор,
Топширдим, сени Одил, Адолатли, Раҳмонга!

Мен яшаган ҳаётим, даҳрийларга хос эмиш,
Бу сўзни, мени ҳаргиз, кўрмаган нусха, демиш,
Эҳ, сендан афзал экан, ёнингдаги каламуш,
Унга ачинаман, сен, дучор бўлсанг Дронга!

Мени “қўрқоқ” дейишар, ўзи панада туриб,
Ботир бўлдим булар, индамай жим ўтириб?,
Аллоҳ Ўзинг гувоҳ бўл, турибсан барин кўриб,
Ҳайратда қолмай илож, йўқдир бундай гумонга!

“Умматнинг қайғусидан, бефарқ дебсан”, эҳтимол...?,
Бу каби иддаонинг, олдида, бу тилим лол,
Айтмабсанда; “қайғуси, фақат тўплаш, пулу-мол,”
Менга ажиб синовлар, берилди имтиҳонга.

Қайси раҳбар оёғин, ўпдим жон сақлаш учун?,
Ҳужжатинги ҳам келтир, даъвони оқлаш учун?,
Тухмат қилиш мумкинми, бировни ёқлаш учун?,
Агар шу бўлса дининг, иш қолмабди, Шайтонга?!

Қайси мазлум ўчини, олдинлар жанга чиқиб,
Ўтибсизларку ғорда, доимо пусиб-биқиб,
Турмаларни тўлдирди, золимлар, уриб-тиқиб,
Касофатларинг тегди, қанчалар хонадонга?!

Мен айтган сўзларимга, келтирдим далил исбот,
Дунёда жавоб топмай, шармандасизлар ҳайҳот,
Охиратда золимга, бўларми ҳаргиз нажот,
Тешилган кеманг чўкиб, ғарқ бўлмагин уммонга!

Сизлардек золимлардан, қочган киши хоинмас,
Китоб, суннат ушланар, шахсиятлар раъйинмас,
Динни комил олинлар, сизга ёққан жойинмас,
Дин номидан гапириб, доғ туширманг қуръонга!

ИАК деган Иблисга, бўлди яхши баҳона,
Диндорларни қамади, зор қолди, ота-она,
Сизлар туфайли ИАК, яшаб қолди шоҳона,
Хотиржамлик келмади, ҳаргиз Ўзбекистонга!

Ҳайрон бўламан сенга, бор нарсани, йўқ дерсан,
Мужоҳидлар номини, булғама, агар эр сан,
Ачинаман, бир кун бу, қовоқ бошга, ўқ ерсан,
Бунча ишониб қолма, ўзинг айтган ёлғонга!

Жиҳодни бу динда мен, фарзлигига йўқ шубҳам,
Ҳақиқий жиҳод бўлса, жангда ўлишдан не ғам?,
Фитна қилиб, бир бирин, ўлдирар мўмин одам,
Дин номидан гапириб, кетмоқдасан туғёнга!

Фитналарнинг қурбони, бўлгансиз оқибатда,
Тоғма-тоғ дайдиб, қочиб, доимо уқубатда,
Пуштунлар сизга кўзи, учмаганди албатта,
Келдингизлар юртига, бир умрга “меҳмон”га.

Бу ёзганларинг бари, бўлибди менга тухмат,
Ўзинги катта олиб, қилмагин менга миннат,
Вазни ўрган, фақат, қофиямас шеърят,
Эплай олмасанг агар, тушмагил бу майдонга!

Куйдирар;

Номардларга йўл бериб, замон мени куйдирар
Келажақдан ҳам ёмон, гумон мени куйдирар,
Ёруғлиқнинг йўқлиги, ёмон мени куйдирар,
Дил мақсадига етмас, ҳамон мени куйдирар.

Ғурбатдаги ғарибман, на бир дўсти ёрим бор,
На бир беватандирман, ва на бир диёрим бор,
На барини тарк этиб, кетиш ихтиёрим бор,
Ҳеч нарса аниқ эмас, ҳайрон мени куйдирар.

Ҳайрат билан боқаман, бу боқи беғамларга,
Тушунолмай қоляпман, энди бу одамларга,
Ғанимат билиб баъзан, шукр этиб бу дамларга,
Умид билан кутарман, ҳар он мени куйдирар.

Ҳамма ўз йўлида ҳақ, ҳақиқат, имон талаш,
Тўқнашади мақсадлар, орасида қон талаш,
Чарчаган бу ғамлардан, танамдаги жон талаш,
Барчасидан озурда, бу жон мени куйдирар.

Одамзод ношукрдир, неъмат шукрини қилмас,
Борида ҳеч ким ўшал, неъмат қадрини билмас,
Йўқотасан бир куни, кейин ҳаргиз топилмас,
Ҳали келмасдан туриб, ҳижрон мени куйдирар.

Тушундимки, дунё шу, мен энди кулиб бўлдим,
Балким ёшимни яшаб, паймонам тўлиб бўлдим,
Бўлар энди не бўлса, фарқи йўқ, бўлиб бўлдим,
Излаб топилмаган ҳеч, имкон мени куйдирар.

Қаламоқдаман ўзим, қабримга ғиштларимни,
Иложи йўқ тузатмоқ, хато қилмишларимни,
Оқлай олмадим ҳаргиз, кўп қаро ишларимни,
Ўтгунимча дунёдан, армон мени куйдирар,
Рост ўрнини эгаллаб, ёлғон мени куйдирар.

Менинг манҳажим;

Менинг бугун тутган манҳажим,
Аниқ фикрим, ва далилим бор.
Мен ҳам тўғри деб, тушунаман,
Бу йўлни, тарк этмасман зинҳор.
Бу қандай йўл, гуруҳ, тоифа,
Тушунолмай, бўлманг ҳайронлар.
Ўзим баён айлайин яна,
Тушунинглар, эй мусулмонлар!

Ҳизбутмасман, мадҳалиймасман,
Бегонадир менга мазҳаблар.
Мен ҳам “жиход” йўлидадирман,
Рад қилсада, “Тоҳирпараст”лар.

Демократ, эмасман аниқ,
Халифат ҳам, қурмоқчимасман.
Мен бугуннинг воқеълигини,
Чунки, инкор қилмоқчимасман.

“ИАКпараст”, имомлар каби,
Золимларга босмаганман ён.
Қарши бўлдим, золим зулмига,
Мен уларга кўтардим исён.

“АҚШпараст”, ёки “Ғарбпараст”,
Бўлганим йўқ, асли йўқ манқурт.
Тушунганим шуки дунёда,
Ҳаммамиз тенг яралган, махлуқ.

Мен истайман йўқолсин зулм,
Озод бўлсин мазлумлар, тамом.
Дин номидан, қон тўкилмасин,
Адолатдир, мен учун Исломи!

Шудир менинг йўлим, манҳажим,
Басдир, энди бунча маломат.
Аллоҳ билар, ким тўғри йўлда,
Шунинг учун, бўлар қиёмат!

2013 йил Саҳвий

Бундан ортиқ бўлмагай

Ҳеч қачон орзусига , етишга топмай имкон,
Бир умр қўл оёғи, боғлиқ яшаган инсон,
Ўзгариб қолса давр, келиб қолса ҳур замон,
Ана шунда билинар, кимлиги бу оломон?!

Даҳрийлар таълим берган, ҳукмдан нусха олиб,
Ўзгартирди ниқобни, қизармади уялиб,
Мустақиллик, эрк учун, курашган четда қолиб,
Қаршилиқ қилган, маккор, бўлди бугун “қаҳрамон”.

Кимлар бу халқ устидан, мазахлаб кулмадилар?,
Одамзотнинг ор номус, қадрини билмадилар,
Шунча йил ҳоким бўлиб, адолат қилмадилар,
Бу даҳрийлар ҳеч бири, жазоланмади ҳамон.

Иблиснинг тузоғида, ҳаволанмаган ким бор?,
Бедаво дардга учраб, даволанмаган ким бор?,
Нораво амал қилиб, раволанмаган ким бор?,
Кўрсатди энди нега, қодирлигин бу шайтон!

Билмай қолар одамзод, бундай фурсат ғанимат,
Ҳар доимо бўлмайди, эркинлик деган неъмат,
Муваққат чеклангандир, барча нарсада қиймат,
Зулмнинг чангалидан, ҳеч ким қолмади омон.

Бизни бугун баъзилар, атай “муста-қул” дерлар,
“Қул бўлмайин осонмас, энди топиш пул” дерлар,
Бечора бу ўзбекни, рус қозоқлар “қул” дерлар,
Қуллар эса ўзини, “мустақил” дерлар, бу он.

Элнинг бошига доим, бало бўлди пахтаси,
Юртда қолмаган эркак зоти, қолган ахтаси,
Фарқи қолмади сўзнинг, рости билансохтаси,
Бизга қараб ўзгалар, қолишмоқдалар ҳайрон.

Ватан учун оқ олтин, пахта термаган, хоин,
Билмаймиз, газ, пахтанинг пулини кетган жойин,
Эшитяпмиз Гулнора, Лола олган саройин,
Пулни қаердан олган, сўраб бўлмас ҳеч қачон.

Кутавериб кўп йиллар, умидлар ўлиб бўлди,
Умримиз хазон бўлди, кўнгиллар тўлиб бўлди,
Бундан ортиқ бўлмагай, не бўлса бўлиб бўлди,
“Бундан баттар бўлиши, мумкин” дегани, ёлғон.

Саҳвий ҳамқолмас бир кун, шеъридек йўқолади,
Ҳақ гапни айтган бўлса, балки, шу сўз қолади,
Кимлар ибрат қолдирар, кимлар ибрат олади,
Умр ғаниматлигин, англамай кетган ёмон!

Шеър ёзмас эдим

Мен шеър ёзмас эдим, яхшими-ёмон,
Аввало, қоғозу-қалам, бўлмаса.
Менинг истеъдодим, ҳали даргумон,
Ёзмасдим, юракда, алам бўлмаса.

Хаёллар бостириб келар, сарбасар,
Ўтмиш, келажакга қиларкан, асар,
Не керак, шеър ёзиш деган, дардисар,
Оромимни олган, дард, ғам бўлмаса?!

Фақат ўзи учун, яшолмас инсон,
Бўлса гар озгина, инсофу виждон,
Йиллаб турмаларда ётган, бағри қон,
Қардошим, дўст-ёрим, укам бўлмаса.

Мен шодликни эмас, ғамни куйлайин,
Ғами йўққа, ғамларимни сўйлайин,
Айтинглар, ғамгин шеър ёзмай, найлайин?,
Бир обод, фаровон, ўлкам бўлмаса?!

Мен ғамли дунёнинг, мунглиғ униман,
Унутаолмасман, ҳаргиз уни, ман,
Мен шеър ёзмас эдим, балким, умуман,
Юракларда битмас ярам, бўлмаса.

Айтинг, энди шоир бўлмай, не қилай?,
Дил амрига қулоқ солмай, не қилай?,
Алашим қоғоздан, олмай, не қилай?,
Бу дардимга ўзга, малҳам бўлмаса?!

3 январ 2013 йил

Қадр мезони

Одамлар нимага асосан бугун,
Қилдилар яхшию, ёмон мезонни?!
Нимага асосан берилар баҳо?,
Нима белгилайди қадрин инсонни?!

Хаётда ўз фикри ўз ақидаси,
Бўлиши мумкинку, ҳар бир одамда.
Ҳар ким ўз фикрини, тўғри деб билар,
Буни кўраяпмиз ҳар бир қадамда.

Бу шундай бўлиши лозим аслида,
Ҳақни рад қилганда, ҳатто мушриклар...,
“Ҳоту бурҳонакум” хитоби бўлди,
Буни тан олинглар, қалби тириклар!

Нимага гапириш, ҳужжат талашиш,
Оғир ботар, казо казолар учун?!
Аллоҳ ҳужжат сўрар, ботил даъвога,
Бандалар далилинг эшитмас, нечун?!

Ҳақни гапиришлик ҳаққи, бор бизда,
Ёқмасада гарчи “улуғ инсонга”.
Бу ҳақдан ҳам маҳрум этманглар бизни,
Осий бўларсизлар, Улуғ Раҳмонга!

Миллат касали

Бизни “диндорлигимиз” шуки,
Ҳавомиздан чиқар “динимиз”,
Нафсимизга ёқмаса агар,
“Тан олмаймиз” ҳаргиз уни биз!

У бу шахсининг шахси, кўпинча,
“Шариатдир”, бизга мезондир.
Уни берган баҳоси, баҳо,
Қимматмисан ёки арзондир?!

Бу миллатнинг “касали” шудир,
Борми тузатмакнинг имкони?!
Тузалмаса бу иллат агар,
Юрагингда кетар армони!

Шахсиятлар ҳурматга лойиқ,
Шахспарастликдир, жиноят!
Кошки буну тушунса, бу қавм,
Кошки, бунга қўйса, ниҳоят!

26 Март 2013

Васвасага учраганларга

Ҳаётку амонат, ҳаммадан ўтар,
Ўлмаин қолмайди ҳеч бир одамзод.
Буну тушунсанг, бас, бошинги қўтар,
Мағрур яшаб ўтгил, қилавермай “дод”!

Қўрқоқлик умринги қилмайди узун,
Мардлик ажалинги тезлаштирмайди.
Бир назар сол ахир, ўзинга-ўзинг,
Одамзод ўзини айбин билмайди!

Унутма ўласан барибир, қўрқоқ,
Мардлар ҳам қолмайди, ҳаётда мангу.
Номардлардан улар фарқи шу-бироқ,
Улар чекмайдилар, сен каби қайғу!

Қўрқоқлар ҳеч қачон, икки дунёда,
Ҳурмату шарафга бўлмас сазовор.
Ҳурмат талаб қилма, номардлик қилиб,
Номардлар ҳурматга эришмас, зинҳор!

Мард одамни доим, мўминми-кофир,
Фарқи йўқ, ҳурматга лойиқ, ҳиммати.
Номардлар, ким бўлса бўлсин, барибир,
Уйида ҳам “бир пул бўлар” қиммати.

Мардмисан номардми, ўлишинг аниқ,
Барибир берасан, омонат жонни.
Ўзинга ҳавола танлаш қай бирин,
Саломат сақламоқ керак, имонни!

Ҳамма йўлда

Ҳамма йўлда равон, ҳамма ёқда йўл,
Ҳамма бир манзилга, кетаяпдилар.
Йўлга кирмай туриб, сал эҳтиёт бўл!,
Сени қайга даъват, этаяпдилар?!

Кимга Худосизлик йўли, бир йўлдир,
Кимлар ўз нафсига тобеъдир, қулдир,
Кимлар дер; “Уришгил, куйдиргил, ўлдир,
Кимлар портлаб ёниб, тутаяпдилар.

Кимгадир, бемалол тинч яшаш қайғу,
Кимлар қилар Ислом давлатин орзу,
Кимгадир бегона бундайин туйғу,
Кимлар, Пир этагин тутаяпдилар.

Ҳамма ўз йўлига келтирган имон,
Ҳаммаси, бир динда, ҳамма мусулмон,
Дунё ишларига бўлиб, лол ҳайрон,
Кимлардир, то ҳануз, кутаяпдилар.

22 март 2013.

Ислом динига кирмоқчи бўлган шведга

Кел ошна бу динга кирмоқчи бўлсанг,
Мен сенга бир қанча насиҳатим бор.
Бу динда бир қанча гуруҳ бор, билсанг,
Қайсига киришинг, сенда ихтиёр?!

Истасанг марҳамат, сўфи бўлақол,
Зикр тасбиҳ айтиб турсанг бас, гоҳо,
Буниси аслида жуда бемалол,
Аммо, топиш керак битта Пир, даҳо.

Истасанг, салафий бўлгил, марҳамат,
Қаттиқ ушласанг бас, ҳадис қуръонни!
Салафлар даврини, мезон қилиб ол,
Тан олмагил, ўзга давру замонни!
Ёки, келгил мана, бўлгил, таблиғчи,
Шарти шу уйма уй юрасан доим.
Одамларни даъват қиласан динга,
Ажабмас, ажрини берса Худойим!

Балки сенга маъқул бўларди, Ҳизбут,
Сиёсатчи бўлсанг, бўларсан улфат.
Варақа тарқатиб, қиларсан даъват,
Қуришга дунёда битта, Халифат!

Истасанг Нурчи бўл, ёки Акрамий,
Ёки, кет жиҳодга Афғонистонга.
Хуллас, ўзинг танла, қай бири маъқул,
Булардан, бошқа йўл борми, имонга?!

Шиа бўл, Сунний бўл, ё мазҳабпараст,
Ёки бўл, ваҳҳобий, хулласи калом.
Шулардан биттаси бўлмасанг, бўлмас,
Шулардан биттаси бўласан, тамом!

Бирмадаги Бутпрастларга

Бутпараастлар шунчалик
Қонхўрмиди Бутингиз?
Нега одамни, бундай,
Тириклай куйдирдингиз?!

Шуми сиздан бутларнинг,
Талаблари, тилаги?!
Бут каби, тош қотганми,
Бутпараастлар юраги?!

Шуми сизнинг динингиз?
Бутпараастча “адолат”?!
Одамзодни куйдириш,
Ё раб, қандай разолат?!

Инсон деган номга ҳам,
Кўрмасман сизни лойиқ.
Шулар инсон наслига,
Лойиқми, эй халойиқ?!

Ўлса, бутга қул бўлиб,
Қилмай бошқа жиноят.
Мангу дўзахда қолар,
Бунга бор ҳадис, оят!

Мўминларни куйдириб,
Ўлдирса бутпараастлар.
Сизни жойингиз фақат,
Дўзахдир, эси пастлар!

Тупурдим динларинга,
Ҳайфдир сизларга “имон”!
Ваҳшийликларинг кўриб,
Ҳайратда қолар, Шайтон!

Эй малъунлар, шу ишдан,
Қийналмаса, виждонинг!
Дунёда куйиб ўлинг,
Дўзахда мангу ёнинг!

Расулulloҳ (САВ) га саволлар

Ҳаётнинг кўп мушкулотларин,
Тушунолмас барибир одам.
Бир бир сўрар эдим, мабодо,
Расулulloҳ келсалар шу дам.

Расул айтса, қалб олар таскин,
Бўлар эди кўнгиллар ҳам тўқ.
Муҳтождирмиз сизни кўришга,
Сиз айтган сўзга, шубҳамиз йўқ.

Хабар беринг, ким тўғри йўлда,
Ким ҳидоят топган, ким гумроҳ?!
Қайси мазҳаб, тоифа ҳақдир,
Айтинг бизга, ё расулulloҳ?!

Худкушликни савоб дейдилар,
Ўзича ҳақ, ҳар бир уламо.
Ҳизбут таҳрир, салафий, сўфи,
Ҳаммасида далил бор, аммо.

Кимлар кофир, кимлар мунофиқ,
Кимларга эргашиш шарт бизга?
Ҳаммасида далил бор аниқ,
Эҳтиёж кўп ё расул, сизга.

Сиздан ўзга кимдир, нимадир,
Деган, билан тан олинмайди.
Ҳаммаси ўз фикрини айтар,
Ҳақиқатни ҳеч ким билмайди.

Чин маъсумлик, фақат сизга хос,
Сиз Аллоҳнинг, омонидасиз.
Шиалар ва суннийлар кимлар,
Сиз қай бирин, томонидасиз?!

Қайси гуруҳ манҳажи, тўғри,
Айтинг бизга, ё расулulloҳ!
Қўли чопилсинми, ҳар ўғри,
Шу фитналик дунёда, эй воҳ?!

Халифатни тиклашлик, айтинг,
Фарзми бизга, тушунолмадим.
Менинг сизга саволларим кўп,
Жавобларин мен билолмадим.

Саудларнинг қироллари ким,
Бошқаруви ҳақми, шуларнинг?!
Халифат керакми, ва ёки,
Имоматми, ё шиаларнинг?!

ИАК деган, золим бор яна,
Унга дуо қилар, муфтийлар.
Эй Аллоҳнинг расули айтинг,
Кимга эргашсин, бу омийлар?!

Уламо кўп, ҳаммаси ҳар хил,
Бир бирини қилади инкор.
Ҳаммасида бор, ҳадис, далил,
Ҳаммасининг ҳужжати бисёр!

Хуллас, менинг бошим қотгандир,
Сиздан яна бир бор, илтимос.
Йўл кўрсатинг менга, ўзингиз,
Мен сизни тан оламан, халос!

Бир танишимга

Мақол бордир, олдиндан оқса,
Қадри бўлмас эмиш, дарёнинг.
Ушбу ҳаёт маънисин уқмай,
Таъбирин излаймиз, рўёнинг.

Ҳаёт шундай экан, на чора,
Сен ҳам, шунга кўниб қўяқол.
Эслатма кимлигинг юз бора,
Бас, ўзингни озроқ босиб ол.

Тан оламиз, ушбу ҳаётда,
Кўплигини, казо казолар.
Сен ҳам шулар ичида бўлсанг,
Албатта, Ҳақ Ўзи жазолар.

Мендан кутмай қўявер, асло,
Ҳеч нарсани, бас, мени унут.
Сенга ақл бермасман.., илло,
Улуғ бўлсанг, ўзинги паст тут.

«Ҳурматим йўқ» дея, ўкинма,
Бўлмайдиям, бўлсин кўнгил тўқ.
Олдимиздан оққан «дарё» сан,
Шунинг учун демак, қадринг йўқ.

Охиратга таёргарлик

Яратган роббимга саждалар қилиб,
Ўзга маъбудларни инкор этарман.
Занг босган қалбимни, ёш билан ювиб,
Дилни охиратга тайёр этарман.

Дилим осмонида юлдузлар каби,
Сўниб бормоқдадир умид учқуни.
Мангу эрмаган қор музлар каби,
Тош қотган юрагим, чиқмайди уни.

Барибир охири барбод бу дунё,
Барибир қуригай бу боғим менинг.
Доим фироқ дамин, туйиб яшайман,
Эҳтимол яқиндир, фироғим менинг.

Чунки, кўраяпмиз ҳар куни минглаб,
Одамлар кетма кет топширади жон.
Ҳеч ким билмайдида ажални вақтин,
Ногаҳонда келар, бўласан равон.

Дилимда орзуи армоним кетар,
Менга бас, имоним саломат бўлса.
Барча яқинларим билан барибир,
Учрашаман, албат қиёмат бўлса.

Обамага саволлар

Асад каби ўз халқин қирди,
Бугун золим ас Сиси, қаранг.
Асад “ёмон”, ас Сиси “яхши”,
Нега бундай, мен боши гаранг.

Сурияда диктатор, “ёмон”,
Ўзбекбоши “яхши” диктатор.
Мисрдаги Сиси “ёмонмас”,
Гарчи, ўз халқин, қираётир.

Саудларни қувватлаган Ақш,
Эронни ҳеч, қувватламайди.
ИАК билан бугун “дўст” бўлди,
“Инсон ҳаққи” деб, жар солмайди.

Мантиқ борми сенда, Обама,
Кўриняпди кўп қаллобликлар.
Бунча тубанликга тушгансиз,
Яширилмас мунофиқликлар.

ИАК бугун, хурсанд албатта,
Мисрдаги қирғинни кўриб.
Чунки, ёлғиз эмас, энди у,
“Андижон”дан кетди “қутулиб”.

Асадга қарши тоифалар,
“Террорист”деб ҳисобланмайди.
Агар ўзбек кўтарса, қурол,
Бирортаси омон қолмайди.

Қани сенда мантиқ Обама,
Тушунмадим, ҳеч бу Ақшни.
Қачон, кимни, тан оласизлар,
Йўли борми сизга ёқишни?!

Қонхўр ИАК дўстингдир бугун,
Қонхўр Асад эса, душманинг.
Қонхўр Сиси ҳимоянгадир,
Тутуриқинг қолмади сенинг.

Бу аҳволда, бундай кетишда,
Бўлолмайсиз дунёга дарға.
Сизларга ҳам етар бир бало,
Кўзларинги чўқийди қарға.

Дўстларга

Кўришмасанг, кўп йиллар ўтиб,
Тушунарсан, қадрига етиб,
Қани эди, бир келиб-кетиб,
Дийдорларин кўрсам, дўстларнинг?!

Аҳмоқми, ё доно бўлса, ҳам,
Бойваччами, гадо бўлса ҳам,
Баъзан, бошга бало бўлса ҳам,
Бори яхши экан, дўстларнинг.

Ўтар ойлар йиллар, сар-басар,
Қариликдан келмоқда асар,
Тургани битгани дардисар,
Лекин, бари керак дўстларнинг.

Ёшлик водийсига етаклар,
Ростга дўнар эски эртақлар,
Дилимдаги эзгу тилақлар,
Бари омон бўлсин дўстларнинг.

Ўлимни эслаб

Мен ёшимни яшаб, етдим шу ёшга,
Мени қўрқадиган нарса йўқ, ҳечам.
Қачон ажал етса, топшираман жон,
Бунинг учун менда, асло йўқдир ғам.

Мени ўйлантирар фақат, бир нарса,
Гоҳида ўйланиб, қочади мазам.
Нима бўлар экан, гар ўлиб қолсам,
Етим қолса ногоҳ, жажжи ўғилчам?!

Менинг учун азиз эди, дунёда,
Борча одамлардан, меҳрибон дадам.
Энди менинг учун, энг азиз инсон,
Яккаю ёлғиз шу, фарзандим, болам.

Албатта, бир куни бу ғурбат ичра,
Ажал етиб қолса, ўлади одам.
Э воҳ, ўлим эмас, айрилмоғимдан,
Хотирамни ўртаб, қийнайди алам.

Начора, ҳаётда ҳижрон ҳукмрон,
Бўларкан доимо, ҳаёт бири кам.
Айрилиқ азоби, ҳозирдан ўртар,
Ҳали келмасидан, кўзларимда нам.

Ожиз махлуқлигин, англар одамзод,
Аллоҳнинг каломи дилларга малҳам.
Ҳаммаси таваккал Аллоҳга энди,
Ўзи раҳм айласин меҳрибон Эгам!

Тушундим

Тушундим, йўқлигин менда, ихтиёр,
Дилимда кўп эди, эзгу ниятлар.
Амалга ошмади истаклар, зинҳор,
Бўлмади менда ҳеч, имкониятлар.

Орзу умидларим ўзгарди, аста,
Энди эзгуликдан камдир, дараклар.
Аммо, буларга ҳам етмоқ имконсиз,
Жонгаям тегди бу, етим тилаклар.

Яшаш керак аммо, бориचा ҳаёт,
Зиммамизда бордир, мажбуриятлар.
Худонинг хохиши бўларкан, мутлақ,
Қолгани барчаси, беҳуда гаплар.

2013 йил 4 июн

Орқага бир қараб қўйсанг

Ишинг ривож топиб, олға кетаётиб,
Қандай яхши, ортингга бир, қараб қўйсанг.
Оқил дердим, мақсадинга етаётиб,
Бечоралар аҳволини сўраб қўйсанг.

Бир хил турмас ҳаёт, ҳар хил ҳаво бўлар,
Одам одамзод дардига, даво бўлар,
Қиёматда мушкулларинг раво бўлар,
Ғарибларнинг бир корига, яраб қўйсанг.

Ўткинчидир сурган, даври-давронларинг,
Ғаниматдир қўлингдаги, имконларинг,
Охиратга заҳирадир, эҳсонларинг,
Насиб этса, бу дунёда, тўлаб қўйсанг.

Боқсанг узоқ тарихларга замонларга,
Дунё берилгандир кўпроқ, ёмонларга,
Йўл бермагил турли шубҳа, гумонларга,
Молнинг баракати бўлмас, санаб қўйсанг.

Инсон учун қайғурмаган инсон эмас,
Дини, дину имонлари имон эмас,
Дон сув бериб, турганларинг “эҳсон” эмас,
Қушни қафас ичра солиб, қамаб қўйсанг.

Эл дардини куйламаса, бахши бўлмас,
Яхши номи қолмас, элнинг нақши бўлмас,
Ўзинг синов ичиндасан, яхши бўлмас,
Ўзгаларни сен ўзингча, синаб қўйсанг.

**2013 йил 29 августда устоз Абдували қори Мирзаев ўғирлаб кетилганига
18 йил тўлади.**

Азалдан шу, расулуллоҳ ворислари,
Бало офат гирдобиди бўғилганлар.
Бугун ўн саккиз ёшига етди, қаранг,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ортингизда қолган гўё, шамчироқлар,
Бугун сизнинг даъватингизга муштоқлар,
Баъзи, сизни кўрганлардан, яхшироқлар,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Сизга қисмат бўлди аҳли бало бўлмоқ,
Ҳақ йўлида, молу жондан жудо бўлмоқ,
Таълим олар сиздан, жони фидо бўлмоқ,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Розидирмиз яратганнинг ризосига,
Лойиқмассиз, лекин бундай, жазосига,
Тушунмаслар Ҳақнинг ҳикмат қазосига,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Тарихингиз битилса бир дoston бўлар,
Мазлумларнинг ҳолига, дил вайрон бўлар,
Эшитганда тарихингиз, ҳайрон бўлар,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ҳар йил шу кун, янгиланар, эски ярам,
То ўлгунча битмагайдир, энди бу ғам,
Сизни кўрмай қолганлари қилгай алам,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Янги авлод келиб, йўллар излашмоқда,
Дарсларингиз қадрин бугун англашмоқда,
Энди сизнинг маърузангиз тинглашмоқда,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Издошингиз қочмоқдалар, кулфатлардан,
Насибаси бор эканда, ғурбатлардан,
Беҳабардир, сизнинг улуғ ибратлардан,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ҳали синов битмай, давомлар этмоқда,
Кўплар умри хазон бўлмоқда, қамоқда,
Сизнинг йўлингизни, давом эттирмоқда,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Мустақилликга атаб:

Бугун “Мустақиллик” дея, жар солиб,
Кўринглар, мадҳия, шеър битганларни.
Албатта, бугунги авлодлар билмас,
Бу йўлларда кимлар, қон ютганларни.

Қиличларга бериб, қизил қондан зеб,
Элини, юртини, динни ғамин еб,
“Ватанни асрайлик, босқинчидан” деб,
Улуғ кураш учун, жон тикканларни.

Ўтмишни унутиш, асли катта айб,
Тарихсиз авлодлар, мажруҳу-майиб,
Кўринглар, даҳрийлар, ғоясин ёйиб,
Диндорлар уруғин, қуритганларни.

Бугун ҳам ҳукмдор ўша даҳрийлар,
Энди руслар эмас, бу маҳаллийлар,
Ўзларича гўё, кўп «ақлли»лар,
“Душман” дер, ғафлатдан “уйғотган”ларни.

Қанчалар фитналик, бир замон бугун,
Яна имон аҳли, бағри-қон бугун,
Қаранглар, ҳаммаси, “қаҳрамон” бугун,
Кеча ўз халқига, ўқ отганларни!

Адолатли бўлса, муфтий, имоми,
Бунчалик бузулмас, юртнинг низоми,
Бадном бўлди холис, олимлар номи,
Қаранг, динин дунёга сотганларни.

Яқин тарихни ҳам бузаяпдилар,
Ўзларига мослаб, ёзаяпдилар,
Авлодлар онгидан, йўқ қияпдилар,
Бу курашга жонин, бахш этганларни.

Эркни тушида ҳам, кўрмаган маккор,
“Мустақиллик учун, бўлибмиш меъмор”,
Айтар эди, бўлса, виждон, номус-ор,
Кимлар, Эрк байроғин, тик тутганларни?!

Нима десин чўпон, пахтакор, сувчи,
Агар жим турсалар, шоир, ёзувчи,
Булар виждонларин, сотган “сотувчи”,
Кўрдикку, шаштидан тез қайтганларни.

Қанча бедодликлар бўлди зиндонда,
Мустақиллик деган, манфур замонда,
Ошиғи олчидир, Ўзбекистонда,
Ожиз мазлумларни, қақшатганларни!

Қизлари қасрлар қурар Парижда,
Қанча халқ дарбадар, юрар хорижда,
Ҳақни талаб қилсак, биз хаворижда,
Кўринглар, виждонин, йўқотганларни!

Бу сохта мақтовлар, қарсак уришлар,
Гердаиби, минбарда ғоздек туришлар,
Аслида, барчаси, “Ватанфуруш”лар,
Халқ билар “Ватан”-деб, ғам чекканларни.

Сендек золим токи, тирик туражак...,
Келмайди ҳеч қачон, “буюк келажак”,
Бунинг исботини, вақт кўрсатажак,
Ҳеч рости бўлганмас, сен айтганларни?!

Озроқ баён этдим, мен таърифинги,
Ҳолига вой, сохта, маъорифинги,
Эй халқим, унутма, ўз тарихинги,
Келажаги бўлмас, унутганларни!

27 август 2013 йил

Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар

Болажонлар шак шубҳасиз бегуноҳдир,
Бу сўзимга, Тангрим каломи гувоҳдир,
Фарқи йўқдир, қайси миллат, дин бўлса ҳам,
Ҳаммамизни Илоҳимиз бир Илоҳдир.
Мурғаккина юракларга ўқ отманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ишонамиз гарчи, тақдир қазоларга,
Қойилмасмиз, лекин казо қазоларга.
Гўдакларни ғамга гирифтор айламанг,
Улар лойиқ эмас, бундай жазоларга.
Инсоният келажагин, йўқотманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Яҳудмидир, насороми, мусулмонми,
Гўдакларга зулм айлаган ҳам, инсонми,
Мурғак қалбни қон қақшатган, инсон эмас,
Айтинг бундайларнинг, имони имонми,
Охиратни ёлғон дунёга, сотманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ожизларга зулм ўтказиб, хор айламанг,
Инсон меҳру шафқатига, зор айламанг.
Ноҳақ озор бериб, гўдак қалбларига,
Кенг дунёни улар учун, тор айламанг.
Ҳаммангиз гўдак бўлгансиз, унутманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Эркалатиб ўйнатишлик, қўғирчоқлар,
Болаларнинг ҳаққи бўлди, ўйинчоқлар.
Ҳеч бир нарсга арзимади болаларнинг,
Бошларига бомба ташлашга, учоқлар.
Ҳақни беринг, оғир гуноҳга ботманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Шулар учун яшар, барча инсонлар ҳам,
Зурриётин қайғуради, ҳайвонлар ҳам,
Фарзандига меҳр қўйса керак ахир,
Одам зоти, яхшилару ёмонлар ҳам.
Адоватни авлодларга тарқатманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Улар жони нега бугун фидо бўлар,
Даҳшатли кўзларни кўрган, адо бўлар.
Ожизларга зулм айламанг, эси борлар,
Ожизларнинг ҳомийси бир Худо бўлар.
Беғуноҳ буғубор дилни, қақшатманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ўзим гумроҳман

Мендан йўл сўрама, эй инсон,
Бугун менинг ўзим гумроҳ ман.
Чорраҳада турибман ҳайрон,
Гарчи барча йўлдан огоҳ ман.

Бирортаси ўрнамас дилга,
Билмам элтар қайси манзилга,
Маслаҳат беролмайман сизга,
Ўз ҳолимга ўзим гувоҳ ман.

Турли йўллар, турли ихтилоф,
Бир бирига қилишар хилоф,
Қайси тўғри, қайси бири лоф,
Беролмасман бунга изоҳ ман.

Бор экан

Бузулди имонлар, бузилди динлар,
Қаранг, бундай оғир дамлар бор экан.
Мўминларга зарар берса, мўминлар,
Бу ғамдин, хоотири жамлар бор экан.

Бу қандайин мазҳаб, қандайин имон,
Ақлим етмаяпди, тушунмай ҳайрон,
Ҳаммаси бир динда, ҳамма мусулмон,
Дунёда бундайин, ғамлар бор экан.

Сенку, бугун хотиржамсан, омон сан,
Мусулмон сан ахир, соҳиб имон сан,
Нега золим билан, зулм томон сан,
Билмабман, шундай одамлар бор экан.

АҚШ

Ҳамма ёқда фитна уруғин сочиб,
Дунёга “хўжайин” бўлишни истар.
Дунёни кафтига олмоқчи бўлиб,
Ҳаммани назорат қилишни истар.

Бугун улар учун энг хавфли душман,
Фақат ислом қолди якка ягона.
Уларга ҳам уруш очишлик учун,
Топилди албатта, турли баҳона.

Даҳрийлар енгилди улардан, тўғри,
Балки шундан мағрурланиб қолдилар.
Катта режи билан босқичма бочқич,
Анча диёрларни қўлга олдилар.

Бир улуғ курашга кирди одамзод,
Бир томонда заиф, бир томонда куч.
Яқин ўн йилдирким кетмоқда кураш,
Топган натижаси бўлар лекин пуч.

Бу кураш кўп йиллар этади давом,
Натижаси эса мағлубиятдир.
Ўлимдан қўрқмаслар ҳеч аҳли ислом,
Шаҳидлик мўминлар учун ниятдир.

Бундай тоифани бўлмайди енгиб,
Барча режалари беҳуда бекор.
Бундай душманинга таслим бўласан,
Бошқа иложинг йўқ, бўлмай десанг хор!

Эй халқим

Худо берган ақлинг бор-ку, эй халқим,
Бугун сенинг ўзинг хор-ку, эй халқим.
Миллионлаган фарзандларинг қул бўлди,
Бу кенг дунё сенга тор-ку, эй халқим.
Сен кимларни бахти учун курашдинг?,
Сен Ҳақ йўлдан ҳидоятдан адашдинг.

Боболаринг ватан деб, жанг қилдилар,
“Босмачи” деб, отилдилар, ўлдилар.
Бугун улар қаҳрамонга айланди,
Улар йўлин ушлаганлар келдилар.
Сен уларни “террорист” деб, талашдинг,
Буткул, дину-диёнатдан адашдинг.

Кимга қарши, кураш эълон қилдинглар?,
“Террорист” деб, ўлдирдинглар, қирдинглар?,
Ўз халқингни, қон қақшатиб, ўзларинг,
“Халқ душмани” деб, устидан кулдинглар.
Боболаринг гўрига ғишт қалашдинг,
Ҳурлик, тинчлик, адолатдан адашдинг,

Ўз фарзандин ўлдирган эл, қайда бор?,
Турмаларда сўлдирган эл, қайда бор?,
Мустабидни “юртбоши” деб, дунёни,
Ёлғонларга тўлдирган эл, қайда бор?,
Ахир, ўзинг билан ўзинг савашдинг,
Журъат, иззат, матонатдан адашдинг.

Келажагинг буюклиги, рўёдир,
Фақат ёлғон тиллар, бугун гўёдир.
Амалдорлар молу-дунё, нон учун,
Сенинг фарзандларинг кўзин ўёдир.
Топганинги ўшаларга улашдинг,
Энди ҳузру-ҳаловатдан адашдинг.

Сенинг, мустақил бўлғонинг ёлғондир,
Буни аслида, барча тан олғондир.
Ҳануз “буюк келажакка” кўз тикиб,
Бас энди, бу кўзларинг ҳам, толғондир.
Кузга етиб, жўжаларни санашдинг,
Ақлинг кетиб, фаросатдан адашдинг.

Кўнгил ғашланар

Отилиб майдонга чиқса бир инсон,
Курашга аҳд қилса, борица имкон,
У адолат учун, бўлса гар қурбон,
Балки, кимларнидир кўзи ёшланар,
Ўйлаб қолса одам, кўнгли ғашланар.

Аммо, топилади шундай одамзод,
Қалбин эгаллаган фисқ ила фасод,
Сенга озор берса, бўлишади шод,
Шаънингга тухмату бўҳтон бошланар,
Эсга тушса одам, дили ғашланар.

Керакмас албатта, сохта обрўйлар,
Тинч қўйишса басдир, бу ғаразгўйлар,
Ортиқча изтироб, беҳуда ўйлар,
Ит каби одамзод, талаб ташланар,
Истайсанми йўқми, кўнгил ғашланар.

Ўзлари бир ишни, эплотмасалар,
Ўз айбини ҳаргиз, тан олмасалар,
Маломат қилишдан уёлмасалар,
Гўёки, сенинг қонинга ташналар,
Нима қилиш керак, кўнгил ғашланар?!

Гарчи дили тошдек, қотсада одам,
Барибир, чекмайин иложи йўқ ғам,
Баъзан мана шундай, қилганда алам,
Сўрарман айтинглар, дўстлар, ошналар,
Нима қилсам, улар дили ғашланар?!

Шаҳидларга;

Улуғ ғояларни тутган дилинда,
Шу сабаб қурол кўтарган қўлинда,
Мақсад жонни бермоқ, Аллоҳ йўлинда,
Зулмга бош эгмай кетган шаҳидлар,
Иззат шараф йўлин, тутган шаҳидлар.

Қолдириб кетишган, ота-онани,
Оила фарзанду, иссиқ хонани,
Ҳимоя қилай деб, бир бегонани,
Жиҳодга жонини тиккан шаҳидлар,
Майдонда, дунёдан ўтган шаҳидлар.

Бунинг сабабларин қилолмам таҳқиқ,
Улар, ватанида кўрганлар тазйиқ,
«Динни ҳаётимда қилай» деб, татбиқ,
Ўзга юртларда қон ютган шаҳидлар,
Шаҳидлик неъматин, кутган шаҳидлар.

Асло қайғурмаган, ўз жони учун,
Жанг қилгандир фақат, имони учун,
Юрагида қолган, армони учун,
Жаннат учун жонни, сотган шаҳидлар,
Аллоҳ раҳматига, етган шаҳидлар,

Бу ҳиммат, шарафга қойилмиз, эй воҳ,
Бу имон кучига, Яратган гувоҳ,
Ўзи ажрин берсин, меҳрибон Аллоҳ,
Сизга улуғ қисмат, битган шаҳидлар,
Сизни Аллоҳ, раҳмат этган шаҳидлар.

Ё Раб бир ўзгариш бўлсинда энди

Яратган Эгамнинг, фармони етиб,
Зулм, салтанати, тугаса битиб,
Кўрсак, эди шояд, кетмасдан ўтиб,
Жабдийдалар ҳам, кулсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Яна қанча қолди, ёруғ тонгача?,
Интизор кутармиз биз қачонгача?,
Етиб борамизми, ўша онгача?,
Ҳузурингдан фармон, келсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Истагинг, бировдан ортда қолмасанг,
Бу орзуга аммо, ҳеч етолмасанг,
Бошинги кўтариб, яшай олмасанг,
Ғариблар ҳам, кўнгли тўлсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Келмаяпди нусрат сира биз томон,
Мазлумлар интизор кутмоқда ҳамон,
Сенинг қудратинга, йўқ шубҳа гумон,
Бу диктатор тезроқ, ўлсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Туш

Тушларимга тикан симлар киради,
Таъқиб этар мени, даҳшатли рўё,
Тинч яшаётгандек бўлсамда гарчи,
Ҳали мени руҳим, турмада гўё.

Ҳали унутилиб кетмади буткул,
Қалбларни титратган азоб, қийноқлар.
Барибир, ўзимни сезмасман эркин,
Ҳануз таъқиб этар, мени қамоқлар.

Зулмнинг кўп экан, турфа томони,
Жисмонан ва руҳан, қийналади жон.
Бирисидан гўё, қутулдим энди,
Бошқасидан, озод бўлмадим ҳамон.

Аксиома

Редактировать «"Аксиома"»
Амал учун, шляпани,
Алмаштирганди саллага.
Даҳрий каззоб, қилаяпди,
Энди не келса, каллага.

«Гуллаяпди», Ўзбекистон,
Кўролмаган “қора кучдир”.
Бу қуруқ, иддаоларнинг,
Асли таги, бари пучдир.

Тугамади, халқ бошидан,
Зулм тазйиқ, зўравонлик.
Нон тополмай қолсада халқ,
Дейишмоқда; “фаровонлик”.

Ўз халқини қора қонга,
Ботирганди Андижонда.
“Мустақиллик шарофати”
Шу бўлди, Ўзбекистонда.

Зулм билан, фирибгарлик,
Қаро қилмишин оқлади.
Динга қарши ҳужум бошлаб,
Динсизлигин исботлади.

Абдували шайхни эмас,
Виждонини йўқотдилар,
Обидхон қорига эмас,
Имонига ўқ отдилар.

Абдуллоҳ Ўтани эмас,
Ориятни ўғирлашди.
Ўзларининг йўлларини,
Жаҳаннамга тўғирлашди.

Ўлмагунча рўшноликга,
Ўтишмаса йўқдир ажаб.
Йигирма йилки, зиндонда,
Ўтибди, Муҳаммад Ражаб.

Фуад эмас, ўқ зарбидан,
Ўлдирилган, “Адолатдир”.
Ҳокимият тепасида,
Ҳукми равон, разолатдир.

Пахта эмас бу “оқ олтин”,
“Улуғ ватан, хирмонидир”.
Уни териб, ўлаётган,
Қуллар, “ватан” қурбонидир.

Қуллик ботқоғидан чиқиб,
Қул бўлдинглар, қувонманглар.
Дайдиб юрган, миллионлар ҳам,
“Инсон” деса, ишонманглар.

Аёл эмас, танасини,
Бозорларда “пуллаётган”.
Булар ўзбекларнинг “фахри”,
“Мустақиллик, гуллаётган”.

«Бизникидир, осмондаги,
Чарақлаган, Қуёшимиз.
Нур сочмасди, қуёш бизга,
Бўлмаганда, “юртбошимиз”!

Ҳурриятнинг мозорида,
«Базми Жамшид» қуражақдир.
Қамоқларда, Чириётган,
Ўша “Буюк Келажак»дир!

Муқаннапарастлар

Кечаги даҳрийлар, бугун бўлишди,
Тўмарис, Широқ ё, Муқаннапараст.
Бизларга ёвқараш қилишар бугун,
Десак; “Доҳийларинг ғирт, оташпараст”.

Ўзларини ҳисоблашар зиёли,
Очиқ сочиқ, юрар қизу-аёли,
Осмонларда юрар, орзу-хаёли,
Умри ўтган, ғафлат уйқусида маст.

Демократликни қилар иддао,
Албатта, имон ҳам, айни муддао,
Жаҳолатга дардига, бўлган мубтало,
Истамас тушишни бир озгина паст.

Ўзаро низода бўлмай бардавом,
Ҳар ким билганича яшасин, тамом,
Кўрамиз, кимларга эргашар авом,
Маълум бўлар, кимнинг қўли забардаст.

19 сентябр 2013

Бечора афғон

Ҳеч ким қолмадими қилгудек ёдинг,
Эшитгудек, сенинг доду фарёдинг?!
Натижа бермагач, қилган бу додинг?!
Энди ўз жонинги қиласан қурбон,
Ёруғ кун кўрмаган, бечора афғон!

Бир томонда очлик, юпунлик бўлса,
Тинмаса урушлар, дил ғамга тўлса,
Ҳар куни кимлардир отилса, ўлса,
Ўзаро жанжаллар тугамас ҳамон,
Шўри қуриган халқ, бечора афғон!

Ўттиз йилдан ошди тинмади жанглар,
Урушсеварлар ҳам кўпдир қаранглар,
Не қилсин бечора аҳволи танглар,
Тожиқ, Пуштун, Ўзбек, ёки Толибон,
Ўзаро жанг қилар, ҳаммаси афғон!

Миллионлаб етимлар, оч бечоралар,
Дардмандлар дардига топмас чоралар,
Бева қариялар, жигарпоралар,
Қачон ўз йўлинги топасан, қачон,
Қачон инсон каби, яшайсан афғон?!

Етар энди шунча тўкилган кўз ёш,
Қанча халқ чет элга олиб кетди бош,
Ўзаро душмандир, қариндош қардош,
Урушлар ҳаддидан ошдику чандон,
Бас энди, тинч яшаш керак, эй афғон!

Етишмадинг тинчлик деган неъматга,
Қойилман сендаги битмас, ғайратга,
Чек қўй энди, уруш деган даҳшатга,
Бу нохуш номинга, қоламан ҳайрон,
Балким шунга, доим қиласан “афғон”?!

Орзу мақсадларинг бўлмоқда сароб,
Тобора бўлмоқда аҳволинг хароб,
Сизга ачинаман, дилда изтироб,
Ҳаммаси бир динда, китоби қуръон,
Бир бирин қонини, тўкмоқда афғон.

Турли ғанимларга бўлдинг қўғирчоқ,
Тепангдан бомбалар ташлайди учоқ,
Душманинг дўст тутиб, очарсан қучоқ,
Ўзаро сулҳ учун, топмади имкон,
Хонавайрон бўлди, бечора афғон.

Бордир орангизда нафсга бандалар,
Афюн таъсиридан, маст шармандалар,
Ҳануз йўл топмаган боқимандалар,
Ориятнинг нархи, шунчалик арзон,
Наслу насабинги, йўқотдинг афғон?!

Бошқа афғон халқи, ўлмасин, етар,
Бундан бошқа уруш, бўлмасин, етар,
Саҳвий дили ғамга, тўлмасин, етар,
Етар энди, шунча тўкилган бу қон,
Энди ўз қадринги, сақлагил афғон!

Мавҳумлик

Вафо қилмас бешавқат вақт,
Ортга қараб ҳайронасан.
Дилинг бўм бўш, ҳиссииз бўлар,
Мавҳумликдан тўлғонасан.

Умр ўтар, умр ўтар,
Қўп ғам билан парвонасан.
Ўз дилинга, яқининга,
Ўз уйинга, бегонасан.

Тунлар шамол тегирмондек,
Дардинг дилда, тўлғонасан.
Кеча бир ғам била яшаб,
Бугун бир ғам деб ёнасан.

Хазон бўлган орзуларинг,
Бундан дили вайронасан.
Ўзинги алдарсан бугун,
Ёлғонинга ишонасан.

Ҳаёт тугаб бормоқдадир,
Орзу билан ҳамхонасан.
Умидла уйқуга кетиб,
Умид билан уйғонасан.

Тунги сайр

Тун. Кўчада увиллар шамол,
Ёқимсиз ҳис туйғулар босар.
Бу тун яна қийнар эҳтимол,
Бу тун яна, ёзилар асар.

Узоқларда милтиллар ёғду,
Ҳукмрондир ғафлат, субҳидам.
Шодликлардан устундир қайғу,
Қувончлардан улуғроқдир ғам.

Кўринмайди митти юлдузлар,
Ваҳимали қорамтир осмон.
Кўзларимни юмаолмайман.
Тикилганча тураман ҳайрон.

Ваҳимали тун сукунати.
Ҳиссиз қотган, хаста вужудим.
Ғамгин дарахтлар ортидан,
Тикилганча турадирман жим.

Хаёлимда турфа туйғулар,
Бир бирини, қилади инкор.
Орзу-умид,, тушкунлик, бари,
Бўлмоқчидир, дилга ҳукмдор.

Албат, ҳукмронлик истайди,
Одамизод қалбига, шайтон.
Сукунат босади, дил қаърин,
Сукунатнинг қаърида, вулқон.

Етим йиғласа

Ким бор даҳшатлироқ айтинг, одамдан?,
Тиллар айланмайди гапга, аламдан,
Аллоҳнинг Арши ҳам титрар, бу ғамдан,
Агар зулм кўриб, етим йиғласа!

Қани самараси, яхши ниятнинг,
Улкан тараққиёт, имкониятнинг,
Ойга учгани кам, инсониятнинг,
Агар меҳр топмай, етим йиғласа!

Дунёнинг шодлиги, гўдак шодлиги,
Шудир аслида чин, юрт ободлиги,
Бундан ортиқ бўлмас, зулм бедодлиги,
Бугун нон тополмай, етим йиғласа!

Фарзандига меҳр берар, ҳайвонлар,
Одамзотнинг аҳволига ҳайронлар,
Аллоҳнинг қаҳридан қўрқинг, инсонлар,
Аллоҳ ғазабланар, етим йиғласа!

Ҳар кимки, етимни парвариш қилар,
Расуллуллоҳ билан, жаннатда бўлар,
“Фақат Иблис бундан қувончга тўлар...
Қачон, бу дунёда етим йиғласа”!

Эй одамлар, баринг бўлинглар огоҳ,
Барча ваҳшийликга Яратган гувоҳ,
Беъътибор бўлманг, бу улкан гуноҳ,
Ер-осмон йиғлайди, етим йиғласа.

Фаришта эмасман

Фаришта эмасман албатта,
Мен ҳам оддий, гуноҳкор банда.
Менинг хато-нуқсонларим кўп,
Қилолмасман уларни канда.

Ўз хатоим билсамда, ҳануз,
Тузалмадим ҳеч қачон, илло.
Бору-будим билан барибир,
Мен қиларман, имон иддао!

Менинг қилган амалларимга,
Яратганнинг Ўзи гувоҳим.
Ўзи мени жазолар халос,
Балки, авф айлагай Аллоҳим!

Муҳаббат ҳақида

Муҳаббат ҳақида шеър ёзиш,
Талаб қилди бир йигит мендан.
Дедимки:, “Бу ақлдан озиш,
Тилагинг рад этаман сендан.

Сен сўраган “муқаддас туйғу”,
Аллақачон йўқ бўлган, ўлган.
Йўқдир “муҳаббат” номли қайғу,
Ўрнига фаҳш, разолат тўлган.

Кетган экан, муҳаббат, вафо,
Фарҳод, Ширинлар замонида.
Кумуш билан кетган, мусаффо,
Севги, Отабекнинг ёнида.

Йўқ нарсалар ҳақида мендан,
Сўрама шеър ёзишни, йигит.
Бугун ҳеч ким севилмас, чиндан,
Чин Муҳаббат, бўлгандир унут”.

Бугун муҳаббатнинг нархи бор,
Сотиб олиш мумкин бемалол.
Пулинг бўлса, топилар “бахт” ҳам,
Қанча керак, фарзанду аёл?!

Бугун ҳеч ким, ҳеч кимни билсанг,
Ишқи билан ёниб куймайди.
Ҳамма нарса пулга боғланган,
Пулсиз бўлсанг, биров суймайди.

Бизлар энди аввалгилардек,
“Қолоқ” эмас, ривожланганмиз.
Ишқу муҳаббат деган нарсага,
Ёшлиқданоқ, “тўйиб” қолганмиз.

Унутди

Руслар қўлида қул бўлиб, оқибат,
Бу халқ бугун, хўрлигини унутди.
Зулмат ичра, чироқ керакмас кўрга,
Ҳамма айтар; “кўрлигини унутди”.

Коммунистлар боболарин отганда,
Даҳрийларга ватанини сотганда,
Имон нури, осмонида ботганда,
Манқурт бўлди, ўзлигини унутди.

Даҳрийлар зулмидан, чиққанда омон,
Бир озроқ, аслига қайтди оломон,
Лекин, ўз йўлини топмади, ҳамон,
Булар кимнинг, зўрлигини унутди.

Ўзин “доно” билган, “зиёли”лари,
Динни “афюн” санашади аксари,
Ўзгариш бўлмади, вақт ўтган сари,
«Кўр”лар диннинг, нурлигини унутди.

Қолмади элни эрк, ихтиёрлари,
Йўқолмоқда афсус, номус-орлари,
Ўзин доно билган, ҳукмдорлари,
Асли аҳмоқ, ғўрлигини унутди.

Таназзул кўлами, чуқурдир жуда,
Фитналар тўфони, урар мавжида,
Борган сари, фисқу-фасод авжида,
Аёл зоти ҳурлигини унутди.

Қандай бўлар бундай юртнинг аёли,
Агар шундай бўлса, эркак аҳволи?!
Нафсига қул бўлган юртда аҳоли,
Эркаги, бир сўзлигини унутди.

2011 йилнинг 24 сентябр куни, Иваново шаҳрида ўз уйи олдида отиб кетилган шаҳид биродаримиз Фуад Рустамхўжаев (Шокирий) хотирасига атаб;

Бир мусулмон юрагига ўқ отишди,
Бир диндошни, орамиздан йўқотишди,
Дунёни деб, охиратни ҳам сотишди,
Кимларни шод, хурсанд қилиб қулдирдилар?
Билолмадим, кимлар сени ўлдирдилар?!

Золимга ҳақ сўзни айтиш, осон эмас,
Бу курашдан кўплар қайтди, ёлғон эмас,
Зулмга рози бўлса ким, инсон эмас,
Бизларга кўп, уйдирмалар уйдирдилар,
Тақдир экан, охир сени ўлдирдилар!

Биродарим “Ҳақ” деб, жонинг фидо бўлди,
Сенсиз қолдик, сафларимиз адо бўлди,
Ким виждондан, ким имондан жудо бўлди,
Яқинларинг зор йиғлатиб қолдирдилар,
Лаънат бўлсин, кимлар сени ўлдирдилар!

Ҳақни талаб қилиб, оқди қонинг сени,
“Адолат” деб, қурбон бўлди, жонинг сени,
Ғамга дучор бўлди, хонадонинг сени,
Юракларни, ғам ҳасратга тўлдирдилар,
Қайси айбинг учун, сени ўлдирдилар?!

Ортингда зор йиғлаб, қолди ёш қизларинг,
Дилда армон бўлди барча орзуларинг,
Толеъ осмонида сўнди юлдузларинг,
Нима учун, гулдек юзинг сўлдирдилар?,
Айбинг надир дўстим, сени ўлдирдилар?!

Сендан бизга унутилмас ибрат қолди,
Ватан қайғусида ўрнак, ғайрат қолди,
Фироқингда дилдан кетмас, ҳасрат қолди,
Бизга мангу нафрат ҳиссин туйдирдилар,
Золимларга..., кимлар сени ўлдирдилар.

Мўминларнинг орзусидир шаҳид бўлмоқ,
Сенга насиб этди, шараф билан ўлмоқ,
Мумкин эмас, бу дунёда, мангу қолмоқ,
Ўзларининг, охиратин куйдирдилар,
Шак шубҳасиз, кимлар сени ўлдирдилар!

Ҳақиқатни талаб қилмоқ “гуноҳингдир”,
Ҳақлингинга, ёлғиз Аллоҳ гувоҳингдир,
Адолатли бир Зот, сенинг Илоҳингдир,
Улар Иблис хизматида қул бўлдилар,
Шунинг учун, улар сени, ўлдирдилар.

Зулм тугаб, ҳақиқат ҳам бош бўлажак,
Бу жиноят вақти келиб, фош бўлажак,
Еганлари алангали тош бўлажак,
Ҳаром пулга ўз қорнини тўйдирдилар,
Динсиз қотил итлар, сени ўлдирдилар.

Шаҳидларни “ўлди” демоқ, раво бўлмас,
Улар жаннатдан энди, мосиво бўлмас,
Қотиллар дардига, ҳаргиз даво бўлмас,
Чунки, улар бўлмас ишни бўлдирдилар,
Улар ноҳақ, мўминларни ўлдирдилар!

Ватан севгиси

Ватан асли нимаси билан,
Муқаддасдир, айтинг одамлар?!
Агар, ватан ичида туриб,
Аримаса бошингдан, ғамлар?!

Нима учун уни севайлик?,
Бўлса агар ҳолимиз хароб?!
Ватан қадри нимада ўзи,
Асли у ҳам, бир хоки туроб.

Қадри бўлмас, бундай ватанни,
Бермасалар имонинга йўл.
Эрк, адолат бўлмаса агар,
Ҳеч ким севмайди, хотиржам бўл!

Инсон қадри, бўлса гар поймол,
“Улуғ” дейиларми шу ватан?!
Кимдир уни “улуғ” деса ҳам,
Биров шуни оладими тан?!

Буюк ватан деганинг билан,
Халқинг юрса хорижда пул деб.
Бундай халқни ўзга миллатлар,
Ҳисобласа ўзига қул деб.

Бу ватанни нимаси буюк,
Агар қадрин топмаса инсон?!
Ватан қадри инсон қадридир,
Мана шудир, ҳақиқий мезон!

Қачон инсон қадри тикланса,
Бўлмаса гар фуқароси хор.
Мана шунда арзийди фақат,
Ватан билан қилсанг ифтихор!

Сурияда ўлдирилган гўдаклар суратин кўриб ёзилган;

Энди на гапириш, на қайғуришга,
Менда ҳеч қандайин, имкон қолмади.
Йиғлашга, куйишга, мажолим йўқдир,
Ғам тортишга танда, дармон қолмади.

Барбод бўлди дунё, адолат, инсоф,
Менга дин имондан, урмангизлар лоф,
Тинмади можаро, уруш, ихтилоф,
Дунёда бир ўлчов мезон қолмади.

Турли хил ғоялар, тўқнашар ҳар он,
Юрт вайрон, бегуноҳ тўкилади қон,
Ваҳший махлуқ бўлар эканда, инсон,
Наҳотки, ҳеч кимда, виждон қолмади?

Бу қонлар уволи, тутар бир куни,
Буларга ҳам навбат, етар бир куни,
Ҳаммасин қаро ер, ютар бир куни,
Одамларда дину, имон қолмади.

Суриялик болакай “Ҳаммасини Аллоҳга айтиб бераман” деганини кўриб ёзилган шеър.

Татимади менга, бу улуғ айём,
Кўз ёшинг дилимни, эди батамом,
Аллоҳим зулмни қилгандир ҳаром,
Қиёмат бўлишга, келтирдик имон,
Аллоҳни кўрасан азиз болажон!
Айтгил, солимларнинг шу озорларин,
Бечора мазлумлар, оҳу зорларин,
Аллоҳга маълум бу кирдигорларин,
Аллоҳни шубҳасиз кўрасан, инон!
Айт барча дардинги, азиз болажон!

Татимади менга, бу улуғ айём,
Кўз ёшинг дилимни, эди батамом,
Аллоҳим зулмни қилгандир ҳаром,
Қиёмат бўлишга, келтирдик имон,
Аллоҳни кўрасан азиз болажон!

Айтгил, солимларнинг шу озорларин,
Бечора мазлумлар, оҳу зорларин,
Аллоҳга маълум бу кирдигорларин,
Аллоҳни шубҳасиз кўрасан, инон!
Айт барча дардинги, азиз болажон!

Нима учун, ноҳақ қон тўкканларни?,
Нега болаларни, йиғлатганларни?,
Кимлар, мазлумларга зулм этганларни?,
Ҳаммасини Аллоҳ билар бегумон,
Барибир, Аллоҳга айтгил болажон!

Ер ютсин, барчасин, истиқболини,
Мансабу амали, дунё молини,
Зулмнинг ҳар қандай эҳтимолини,
Нега сени ноҳақ, йиғлатдилар қон?!
Барчасин, Аллоҳга, айтгил болажон?!

Айт болам, кўпайди дунёпарастлар,
Сароб дунёсига, мағрурлар, мастлар,
Бу зулмни кўриб, жим индамаслар,
Тош қотган қалбимни, айладинг вайрон,
Аршни ҳам йиғлатдинг, азиз болажон!

Айт, уммат аҳволи, буткул, бечора,
Бойлари, мол тўплаш билан оввора,
Мазлумлар дардига, йўқ энди чора,
Бу адолатсизликга ким қилар исён?!
Ким сенинг бошинги, силар, болажон?!

Аҳволи харобдир, бу кунги уммат,
Дунё моли, инсон жонидан қиммат,
Ҳеч қандай сиёсат, ҳеч қандай давлат,
Арзимас қилишга, бир жонни қурбон?,
Нега қон йиғлар бу, жажжи болажон?!

Билмаслар Худонинг бедорлигини,
Одилу, Олиму, Қаҳҳорлигини,
Дунёда адолат ҳам борлигини,
Сени йиғлатганлар, қолмагай омон!
Йиғлама, жон болам, жоним болажон!

Зулм салтанати вайрон бўлажак,
Булар ҳам қолмагай, гумдон бўлажак,
Бу кунлар, уларга армон бўлажак,
Мангу йиғлагайлар, бўлиб зор гирён!
Билки, Аллоҳ Одил, азиз болажон!

Фидо бўлсин жоним, кўз ёшларинга,
Кўп балолар тушди, бу бошларинга,
Лаънат бўлсин, золим диндошларинга,
Сенинг кулгунг учун, фидодир минг жон!
Йиғласанг, Арш титрар, азиз болажон!

Ихвонларга аталган шеърлар:

Қирғин

Қадим Фиръавнлар қароргоҳида,
Қалқиди яна бир улуғвор тўфон.
Тарихий зулматнинг бу даргоҳида,
Бу зулм тимсоли, тирикдир ҳамон.

Миср майдонларин тутилди ўққа,
Шаҳидлар қонларин ичди майдонлар.
Мазлумлар орзуси, чиқдику йўққа,
Берилдику яна, минглаб қурбонлар.

Башарийят бўлди, яна бир бора,
Ноҳаддан тўкилган қонларга гувоҳ.
Ҳаддидан ошганди, зулм тобора,
Қанчалаб одамлар ўлди бегуноҳ?!

Гул каби сўлдилар, очилмай туриб,
Асмо каби, неча минглаб навниҳол.
Зулмнинг тимсоли кетмабди қуриб,
Зулм “эҳромлари”, мустаҳкам ал ҳол.

Яна мазлум бўлиб, “Мусо”ни кутар,
“Фиръавн” зулмидан тортганча алам.
Бани Исроилдек, бугун қон ютар,
Бугунги мусулмон, мўминалар ҳам.

Ҳар бир Фиравнга, битта Мусо бор,
Албатта келади, етишса фурсат.
Барчаси йўқ бўлар, қолмасдан бирор,
Ислом аҳлиники бўлажак, Нусрат!

Қулаб парчаланар, зулм эҳроми,
Адолат тимсоли бўлажак ғолиб.
Мангу лаънатланар Фиравн номи,
Шунгача, курашдан қолманглар толиб!

Робия Майдониға бағишлаб;

Муқаддас азиздир хоки туробинг,
Шаҳидларнинг қони тўкилган тупроқ.
Улуғ жасоратга гувоҳ бўлдинг сен,
Улуғ жиноятни кўргансан бироқ!

Сенинг бағринг узра, неча юз минглаб,
Мўминлар саждага қўйгандилар бош.
Рўзалар тутишиб, тиловат қилиб,
Дуолар қилдилар, кўзлар тўла ёш.

Аёвсиз отилди, қирилди улар,
Бу улуғ майдонга, тўлди қора қон.
Тириклай ўт қўйиб, куйдирди золим,
Қаттоллар жазосин, олмади ҳамон.

Аршни титратганди, бу халқ фарёди,
Бу жиноятларга гувоҳлар бисёр.
Аллоҳ адолатли Зотдир шубҳасиз,
Буларни жазосиз қўймайди зинҳор.

Мардлик, разолатга, гувоҳсан майдон,
Булар бизга ибрат, бир тарбиядир.
Ўтмиш, келажакнинг масдари аён,
Бу муборак майдон, бу “Робия”дир!

Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани

Қачонгача давом этар қатағонлар?,
Қадри йўқми оқаётган ушбу қонлар?,
Инсоф қилинг ахир энди, эй инсонлар,
Эй ас Сиси ҳалол бўлди қонинг сани,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Ҳавасмиди, қон дарёси ичра сузиш,
Ўз юртинги, ватанинги ўзинг бузиш?,
Лозим сендек ваҳшийларни бошин узиш,
Эй ас Сиси, йўқ экан виждонинг сани,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Етар ахир, қонлар ичиб тўймадингми?,
Мўминларни ҳайвон каби сўймадингми?,
Охиратни, бир оз ўйлаб қўймадингми?,
Охиратга бўлганми имонинг сани?,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Бу жонларга, битта жонинг камлик қилар,
Аллоҳ қиёматда буни, сендан сўрар,
Икки дунё гарданингда бу юк турар,
Фойда бермас, энди пушаймонинг сани,
Қутулмоқни имкони, йўқ жонинг сани.

Фиръавнлар ҳам сенчалик бўлган эмас,
Улар сендек, мунофиқлик қилган эмас,
Улар дину имон нима билган эмас,
Хонавайрон бўлсин, хонумонинг сани,
Жаҳаннамда куйсин бориб, жонинг сани.

Фиръавнлар ёнида жой берсин Аллоҳ,
Сенинг қилган қилмишинга Ўзи гувоҳ,
Ҳеч қаерга қочолмассан, бўлгил огоҳ,
Вайрон бўлсин салтанату шонинг сани,
Жаҳаннамда куйсин жисму жонинг сани.

17 август 2013 йил

Мисрлик аёлларга бағишлаб:

Миср аёллари, мардми шунчалик?,
Мардлик бўлса бўлар, мана шунчалик,
Улуғ ойлар ўтди, очлик, ташналик,
Тасанно сизларнинг, ҳимматингизга!

Сизлар золимларга қилдингиз исён,
Шу йўлда беришди, фарзандингиз жон,
Бўлса шундай бўлар, менимча имон,
Қойилман, оналар журъатингизга!

Олам аёлларин, ифтихорисиз,
Эркакман деганлар, номус-орисиз,
Буюк келажакнинг, пойдеворисиз,
Аллоҳ ажр берсин, хизматингизга!

Сизга шон шарафлар, эй онахонлар,
Албатта, ўтади бу имтиҳонлар,
Келади, сиз кутган сурурли онлар,
Аллоҳим етказсин, ниятингизга!

Қайси миллатни бор, шундай аёли?,
Аллоҳ ризосила, банддир хаёли,
Бўлса шундай бўлар, диндор Зиёли,
Мен шерикман, сизнинг ҳасратингизга!

Сизларга етмайди дилимда оҳим,
Ғойибона дуодаман, Илоҳим,
Ноумид қилмағай сизни, Аллоҳим,
Ҳақ йўлида қилган, ғайратингизга!

Муҳаммад Мурсийга бағишлаб Мадҳия

Эй улуғ инсон бутун уммат қадрдонинг сени,
Тан олурлар аҳли ислом, шавкату-шонинг сени.

Сен Салоҳиддину Айюбнинг мақомин ушладинг,
Ҳам Миср мамлуклари бўлганди сарбонинг сени.

Сен адолат соҳибисен, ҳофизи қуръонсен,
Ҳайбатингдан титрагай, Фиръавну Ҳомонинг сени.

Сен адолатни кўтардинг, Фиръавнлар қасдига,
Фитналар бирла синалди, сабру-имонинг сени.

Фитналик дунёда золимлар макр айлаб яна,
Бўлмади ҳақ узра турмоқликқа, имконинг сени.

Зулм аҳлига бўйинсунмай жасорат кўрсатиб,
Бу курашда эй жаноб, кўр қанча қурбонинг сени.

Кимки дунёда адолат аҳли бўлса, сен тараф,
Ким зулм йўлини тутса, бўлди душмонинг сени.

Бу курашда оқибат, нусрат нажот берсин Худо,
Ҳақ Ўзи соғу саломат, сақласин жонинг сени.

Сен каби раҳбарни учратмоқлик орзуим эди,
Ғоибона мухлисинг, бўлгандир ҳайронинг сени.

Бу улуғ айёмда Саҳвий, ҳаққинга айлар дуо,
Шак шубҳасиз меҳрибондир, билки Раҳмонинг сени!

Аҳли Миср, Ихвонинги асрагил!

Инсонийлик қиёфасин йўқотма,
Миср аҳли, имонинги асрагил!
Ўз халқинга бугун, ўзинг ўқ отма,
Ўзинги, ўз ўғлонинги асрагил!

Бугун Саудларга бўлдингми қойил,
Гўё, Ғарбликлар ҳам, сизларга мойил,
Дўст бўлмагай сизга, Ақш, Исроил,
Ўзинг ёруғ осмонинги асрагил!

Дунё аҳли учун, шижаот рамзи,
Имон, ислом учун, шаҳодат рамзи,
Уммат учун, мардлик садоқат рамзи,
Аҳли Миср, Ихвонинги асрагил!

Зулму ноҳақликга айлаган исён,
Дилида имон бор, тилида қуръон,
Элнинг орзусидир, бу каби инсон,
Адолатли, Султонинги асрагил!

Шундай синовларда, топар одам тоб,
Билинар ким содиқ, билинар каззоб,
Мўминларни қириб, берманглар азоб,
Миср аҳли, виждонинги асрагил!

Бир ноҳақ амалга, берилса буйруқ,
Унга итоатга, динда рухсат йўқ,
Эй аскар, отмагил, мазлумларга ўқ,
Жаҳаннамдан ўз жонинги асрагил!

Зоҳирда кўринар, ғариб, ноилож,
Аслида, Ихвонлар, бошга кийди тож,
Иншааллоҳ, бўлар ишлари ривож,
Қўлда тутган, қуръонинги асрагил!

Золимлар қилганда, сизни қатли ом,
Тарихда мазлум деб, қолдирдингиз ном,
Сизларнинг сабабдан, юксалди Ислом,
Шу шарафли, унвонинги асрагил!

Бошқа тўкилмасин қонлар, етар бас,
Бу қонлар албатта, кетмайди абас,
Шаҳидларнинг қони оққан муқаддас,
Бу муборак, майдонингни асрагил!

Бу кунларинг, унутилиб битажак,
Дунё тугагунча, бу дин туражак,
Сизникидир, келаётган келажак,
Эй Ихвоним, имконингни асрагил!

Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним

Малъун фиръавнлар руҳи бўлди шод,
Бузулди адолат, ҳақ бўлди барбод.
Миср аҳлин бугун қонга ботирдинг,
Дод сени дастингдан, эй ас-Сиси дод.
Фарёдинга тўлди бугун осмоним,
Эй мусулмон мазлум, дўстим Ихвоним.

Барига гувоҳдир қудратли Эгам,
Келар бир кун золимлар навбати ҳам.
Мўминларни ноҳақ қатл қилганлар,
Жазолари бўлар мангу жаҳаннам.
Шаҳидларинг раҳмат этсин Раҳмоним,
Сизга Аллоҳ нусрат берсин Ихвоним!

Имони уйғоқлар қилинглр дуо,
Кифоя қилсин бу золимга Худо.
Улар қилаётган ваҳшийликларин,
Оламга тарқатиб, қилинглр нидо.
Шу майдонда бўлолмадим армоним,
Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним.

Ўзлари тартиб устувор этарлар,
Ўзлари амалда бекор этарлар.
Ҳайрон бўлдим дунё дарғаларига,
Ўз мунофиқлигин изҳор этарлар.
Мунофиқлик қийнайди бу виждоним,
Ноҳақ ўлдирилди минглаб Ихвоним.

Мунофиқлар ҳаргиз ғолиб бўлмаслар,
Доим алдар, холис амал қилмаслар.
Албатта Ҳақ ўз ишида ғолибдир,
Одамларнинг кўпи буни билмаслар.
Сизга мадад беришга йўқ имконим,
Аллоҳ мададкоринг бўлсин Ихвоним!

15 август 2013 йил

Расулulloҳ айтган умматни кўрдим

Миср майдонига боқиб мен бугун,
Тарихда кўрмаган, даҳшатни кўрдим.
Қалбимни ўртагай бу халқ фарёди,
Мазлумларга етган кулфатни кўрдим.

Бир озгина инсоф қилинг инсонлар,
Нега тўкилмоқда бегуноҳ қонлар,
Одам қиёфасидаги ҳайвонлар,
Халқ бошига солган офатни кўрдим.

Биродарлар қадрдонлар ихвонлар,
Муборақдир сиздан тўкилган қонлар,
Собит турибсизлар кетсада жонлар,
Мен сизларда улуғ ҳимматни кўрдим.

Бундай собитқадамлик йўқ бизларда,
Шижоат барқ урур нурли юзларда,
Қасам ичиб айтайин, “мен сизларда,
Умнат учун, улкан ибратни кўрдим.”

Тарқалсанглар қолардинглар омонда,
Шайтон васвасаси шундай ёмонда,
Ҳақни талаб қилиб турган майдонда,
Аллоҳу Таъолога қурбатни кўрдим.

Бу шеърим бир сизга қилган хитобда,
Ичимга сиғмайди дардим шу тобда,
Тангрим нозил этган улуғ китобда,
Сизга ваъда қилган, жаннатни кўрдим.

Тенгингиз йўқ шижоъатда, ғайратда,
Таъриф этиб бўлмас буни албатда,
Сизга насиб этган бундай кулфатда,
Ақлим етмайдиган ҳикматни кўрдим.

Собит бўлинг, буюк ҳимматингизда,
Умнат учун қилган хизматингизда,
Биродарлар сизнинг, сийратингизда
Расулulloҳ айтган умматни кўрдим.

2013 йил август

Юрагим сиз билан, майдонда қолди

Биродарлар кўриб ғайратингизни,
Ақлим бу ишларга, ҳайронда қолди.
Самараси бўлсин меҳнатингизни,
Миср аҳли бугун исёнда қолди.

Қани мезон, қани сайлов адолат?,
Қани қонун, қани дину, диёнат?,
АҚШ адолатга қилди, хиёнат,
Ҳақ зулм остида, гирёнда қолди.

Тақдир экан, мусибатлар битмади,
Дилимдаги қайғу ғамлар кетмади,
Бизга майдонлар ҳам, насиб этмади,
Бу неъмат дилимда, армонда қолди.

Дилимда кўп алам қолди, юртимдан,
Мағлуб бўлиб, қочиб чиққандим ундан,
Сизга ҳавас қилиб, айтаман чиндан,
Юрагим сиз билан, майдонда қолди!

Ихвонул Муслимин, фахри Жаҳондир

Мана бир ойдирки, тинчимади ҳеч,
Дунё матбуоти, мавзу Ихвондир.
Бу риёзат оии, ибодат оии,
Бу мағфират оии, бу Рамазондир!

Ҳақнинг ҳимояси вожиб, демишлар,
Кеча кундуз тинмас, ҳеч намоишлар,
Майдонда ибодат, ифтор, емишлар,
Ётиш туриш жойи, фақат Майдондир!

Дилларида золимлардан қўрқув йўқ,
Кўзларида кеча кундуз уйқу йўқ,
Уйим, ишим, молим деган қайғу йўқ,
Қаранг қанча инсон, жони қурбондир?!

Майдонда ибодат, майдонда намоз,
Рамазонда, қаттиқ иссиқ келди ёз,
Уларга “қойилман” деган, билан оз,
Булар уммат фахри бўлган, Инсондир!

Ажиб риёзатлар тушди бошига,
Офарин буларнинг, кекса ёшига,
Барча мўминларга, дин қардошига,
Ихвонул Муслимин, фахри Жаҳондир!

Албатта, келади Аллоҳдан нусрат,
Шунда қадрлироқ бўлар, ҳуррият,
Агар холис бўлса, амалда ният,
Бесамар кетмагай, бу бегумондир!

Саҳвий

5 август 2013 йил

Мазлум Ихвоним

Малъун фиръавнлар руҳи бўлди шод,
Бузулди адолат, ҳақ бўлди барбод.
Миср аҳлин бугун қонга ботирдинг,
Дод сени дастингдан, эй ас-Сиси дод.
Фарёдинга тўлди бугун осмоним,
Эй мусулмон мазлум, дўстим Ихвоним.

Барига гувоҳдир қудратли Эгам,
Келар бир кун золимлар навбати ҳам.
Мўминларни ноҳақ қатл қилганлар,
Жазолари бўлар мангу жаҳаннам.
Шаҳидларинг раҳмат этсин Раҳмоним,
Сизга Аллоҳ нусрат берсин Ихвоним!

Имони уйғоқлар қилинглари дуо,
Кифоя қилсин бу золимга Худо.
Улар қилаётган ваҳшийликларин,
Оламга тарқатиб, қилинглари нидо.
Шу майдонда бўлолмадим армоним,
Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним.

Ўзлари тартиб устувор этарлар,
Ўзлари амалда бекор этарлар.
Ҳайрон бўлдим дунё дарғаларига,
Ўз мунофиқлигин изҳор этарлар.
Мунофиқлик қийнайди бу виждоним,
Ноҳақ ўлдирилди минглаб Ихвоним.

Мунофиқлар ҳаргиз ғолиб бўлмаслар,
Доим алдар, холис амал қилмаслар.
Албатта Ҳақ ўз ишида ғолибдир,
Одамларнинг кўпи буни билмаслар.
Сизга мадад беришга йўқ имконим,
Аллоҳ мададкоринг бўлсин Ихвоним!

15 август 2013 йил

Ғазаллар

Кўнгил изҳори

Мен аён айлай бу шеъримда кўнгил изҳорини,
Сигдиrolмасман нетай дилга, дилимнинг зорини,

Миср аҳли Фиръавнлар, даврида қулдек яшаб,
Келса Мусо кўрсатурлар, турли ғам озорини.

Сиёсатда тўғри сўз, содда бўлишлик айб экан,
Омади чопгай бу йўлда, фирибгар айёрини.

Қайси раҳбарнинг адолатдир шиори, оқибат,
Ҳайдашар бадном қилиб, тўкканча номус-орини.

Аҳли Ислom тарихинда, ҳеч қачон бирлашмаган,
Билиб бўлмас ким рақиб, ким ким билан, дўст ёрини.

Эй хиёнат аҳли, зулматдан бошингиз чиқмасин,
Билмадинглар сиз адолатлик имомнинг борини.

Мен бу дунё ишларига Саҳвиё, ҳайронман,
Бу сиёсат йўлин англай олмадим асрорини.

Этар

Бу ҳаёт бизни курашлар ичида меҳмон этар,
Баъзида шод, баъзида лол қолдириб, ҳайрон этар.

Неча соф орзу умидлар бирла, мақсадга яқин,
Келдим деганда, ёвуз кучлар чиқиб вайрон этар.

Нега доим зулму зўравон, киши ғолиб бўлур,
Нега доим адолатни изласанг, сарсон этар?!

Наҳот Маҳдийсиз ҳаётда, ҳеч адолат бўлмаса,
Нега оддий бандани зулм ичра саргардон этар?!

Қолмаганми энди бизга, ҳеч нажот имкони ё,
Барча ишларни наҳот, битта, ўша шайтон этар?!

Билмадим, Иблисми, шайтонми улар номи қаранг,
Қанчалар холис одамларни тутиб гумдон этар.

“Саҳвий, ашъоринг нега, ғамнок” дея, айб айламанг,
Найлайин озурда кўнглим, ғам тўла, гирён этар.

Чиқмаган жондан умид

Одамизод айлар эркан, чиқмаган жондан умид,
Саъй этиб борица имкон, узма Раҳмондан умид.

Эҳтимол орзуларинг рўёбга чиқмас, барибир,
Кўнгил узолмас экан, ҳеч бу жонондан умид.

Тинмайин даврон, етар ҳар нарсанинг поёнига,
Даврдан эрмас, қилинг Соҳиби даврондан умид.

Ноумидлик бандага лозим эмас, ҳаргиз билинг,
Умидни узманглар ҳаргиз, бўлса имондан умид.

Сабаблар кўпдир, Мусаббибни унутманг ҳеч қачон,
Мумкин эрмас айламоқ инсонга, инсондан умид,

Охиратда мағфиратдан, ноумид Шайтон экан,
Ноумид бўлмас ўшал кас, узмаса Ондан умид.

Гарчи кўпдир сенда беҳад, маъсиятлар Саҳвиё,
Узма ҳаргиз мағфират, Фирдавсу ризвондан умид.

Ўзидан кўрсин

Ўзидан кўрсин, кимки ҳурматини йўқотса,
Қадрига етар одам, неъматини йўқотса.

Мубтало бўлса кимки, шуҳратпараст дардига,
Қийин бўлади кейин, иззатини йўқотса.

Ҳар нарсанинг ўз вақти замони бор ҳаётда,
Афсусланар ким ўшал, фурсатини йўқотса.

Дунёдаги қадрият, боқий қадрият эмас,
Ажабланманг эртага, қийматини йўқотса.

Кучу қудрат заифлик, нисбий мутаносибдир,
Ҳайрон бўлманг, кучлилар, қудратини йўқотса.

Не бўлсада табиий, фитрат ўзгармасин ҳеч,
Дунё тугар одамзод фитратини йўқотса.

Шеър ёзади Саҳвий ҳам, дарди дилига сиғмай,
Шеър баҳона кўнглидан, ҳасратини йўқотса.

Ғурбатдаги ғарибни

Ғурбатдаги ғарибни, мададкори Худодир,
«Ватангадо» деганлар, Ватан ичра, гадодир.

Ҳақ гапни айтолмаса, ишлаб пул тополмаса,
Ойлаб ҳаққин олмаса, юрак бағри адодир.

Тезак ёқиб кун кўрса, кошки бир оқ ун кўрса,
Ойнада ўзин кўрса, шу етарли “баҳо” дир.

Ой ёрутар тунларин, ғам тугатар кунларин,
Кўрсангиз ажинларин, айтилмаган нидодир.

Чора топмай ўйланар, ўғли қандай ўйланар,
Мустақиллик куйланар, дерлар; “жоним фидодир”.

Эркидан жудо банда, эгнида эски жанда,
ИАКни қилмас канда, фаросатдан жудодир.

Ватандаги гадолар, дерлар; “ватангадолар”,
Шу сизларга Саҳвийнинг, дилиндаги садодир.

Нега баҳор ўлмас?

Биродарлар тушунмасман нега бизда “баҳор” ўлмас?,
Тугаб бу қаҳратон “қиш”, сарзамин ҳеч сабзавор ўлмас?!

Бу иқлим манбаи асли, шимолданми, жанубданми?,
Бунингдек, “об-ҳаво” турса, бу элнинг бахти ёр ўлмас.

Агар мардум умид этса баҳорни, саъй қилиш лозим,
Табиат қаҳратон бўлса, аниқки лолазор ўлмас.

Зулм бирла фаровонлик келар деб ўйлаган нокас,
Наҳот билмас, зулм бўлган, маҳал эл барқарор ўлмас.

Фаровонлик келар албат, меҳр сочса агар “офтоб”,
Меҳр нурун сочиб турган, ҳукумат халқи хор ўлмас.

Ҳамиша “қаҳратон”дан сўнг, келар эрди “баҳор” фасли,
Начора бор кечикса, ёз кишида ихтиёр ўлмас.

Фаровонликни истар бўлса Саҳвий, эл ҳукмдори,
Зулм йўқ бўлса, албатта, бу юрт ҳеч беқарор ўлмас.

Кўнгли вайронман

Шу гўдакнинг қайғусидин, кўнгли вайронман бугун,
Не қилишимни билолмай, лолу ҳайронман бугун.

Мен муҳожирман, зулмдан қочган эрдим, оқибат,
Мазлум инсонларни аҳволига нолонман бугун.

Ҳам Фаластин, ҳам Ироқ, ҳам Афғонистонни кўриб,
Адвия майдонида гўёки, Ихвонман бугун.

Сурия мўминлари қон йиғлаганда, йиғладим,
Аҳли ислом ҳолига, мен дийда гирёнман бугун.

Эй мусулмонлар, бу умматнинг ғариб аҳволига,
Чора излаб топмайин, ҳоли паришонман бугун.

Мен тушунган дину, имоним, мени тинч қўймагай,
Осию, ожизлигимдан, кўп пушаймонман бугун.

Бундайин аҳволга чора изламай, эй Саҳвиё,
Тинчгина ётсам яна, қандай мусулмонман бугун?!

Қойил қолганман

Қойил қолганман шведлар, тоғу-тош, уммонига,
Бир текис ер йўқ, баланд паст, чор тараф ўрмонига.

Бир йил ичра тўққиз ой, қору-бўрон ичра яшар,
Йилда уч ой ботмагай боқсанг қуёш осмонига.

Халқ фаровон тўқ яшар, йўқдир нефт, газ конлари,
Тушунмасман ҳеч тўкинлик, иқтисод имконига.

Нега бу ерда етарли молу-мулк, ҳайронман,
Қанча келгинди яшарлар, ғарқ бўлиб эҳсонига?!

Ўзга миллатлар билурлар, юртида инсон деган,
Қадр қимматда тенг эрмасдир булар ҳайвонига.

Ҳақиқатда, бузилмай қолган бу элнинг фитрати,
Боғлиқ эрмасдир бу ахлоқ, динига, имонига.

Саҳвиё, билсанг адолат динга боғлиқмас экан,
Дин билан бўлгай мукаммал, етгай ўз поёнига!

Чарчадим

Чарчадим дунёни дунни, битмаган ғавғосидан,
Мосиво бўлди дилим, охир бориб тақвосидан.

Бора бора қолмади, мезону мантиқ дил аро,
Ўтди умрим бори нафсим амрининг ижросидан.

Етишган неъмат билинмас, етмаган орзу узоқ,
Не иложи бор қутулмоқни, касод савдосидан?!

Ватан бўлмади менинг чун, бу шведлар маскани,
Фарқи бўлмас душманингни дўст ила ошносидан.

Ҳамма ўз ўзини алдар, умид айлар, доимо,
Тўлмагай ҳеч кимни қалби, бевафо дунёсидан.

Бу менинг дарду баёним, аҳли диллар англагай,
Топмадим мен дилга маҳрам дўст бугун Тимросидан.

“Бефаҳм” дебон, маломат айламанг Саҳвийни қўп,
Фаҳм кутмоқ нораводир, шеърият шайдосидан.

Рўсиё бўлган ИАК

Зулми бирла олам ичра рўсиё бўлган ИАК,
Бир умрга қалби кўр, кўрмас зиё бўлган ИАК.

Тийра шомдан ҳеч ёруғ кунга етирмас халқини,
Бизни миллатнинг бошига бир бало бўлган ИАК.

Макон қурган қалбида, доим ҳасад, кибру-ҳаво,
Ҳеч тузалмас бир касалга, мубтало бўлган ИАК.

Прокурору МХХ, миршабу ҳоким ва Суд,
Барча золим кимсаларга, раҳнамо бўлган ИАК!

Зулм бирла қолди таърихда абад бадном бўлиб,
Охиратни куйдириб бахти қаро бўлган ИАК!

Шубҳасиз келгай яқин кунда Худонинг қўйгани,
Шунда дермиз сени “жониндан жудо бўлган ИАК”!

Саҳвиё, золимлар ўлса, халқга байрамдир фақат,
Дерлар “Иблис хизматинда, жонфидо бўлган ИАК”!

Қаранг

Ҳамма йўлин ҳақлигини иддао айлар қаранг,
Ҳамма ўзгани “адашган” деб, даъво айлар, қаранг!

Мен тушунмасман нега бундай, бугун аҳволимиз,
Бизни Иблис Ҳақ йўлидин, мосиво айлар қаранг!

Устимизда ўзгалар бўлди ҳукмрон, биз залил,
Уммати Ислумни қулга, муство айлар қаранг!

Турли манҳаж, турли фатво, ранг баранг йўл, оқибат,
Борми ким бу бедаво дардга даво айлар, қаранг!

Қайда қолди бизни миллатнинг бугун оқиллари?,
Шунчалар ҳам мубтало нафси ҳаво, айлар қаранг!

Етмагай ақлим муаммоларга мен ҳайронман,
Яқиндурким сури Исрофил наво айлар, қаранг!

Йўқдир бу аҳволни ўнглашни иложи Саҳвиё,
Чунки, тақдирни азал қисмат, раво айлар қаранг!

Кетмоқдасан тупроқ бўлиб

Зулмга қарши бу эл, бирлашмади, тарқоқ бўлиб,
Кутишмоқда жим туриб, тоқатлари ҳам тоқ бўлиб.

Англамас ўз қадрини, ғафлатдадирлар то ҳануз,
Не қилур уйғотмаса, олимлари уйғоқ бўлиб?!

Қачон бу юртда аҳоли ҳаққини қилгай талаб,
Билмадим ўтгайми ёки, бир умр қўрқоқ бўлиб?!

Шунча йилдирким, бу золим зулмини тарк этмади,
Қонмади эркнинг ҳавосидан, бу эл чанқоқ бўлиб.

Ҳеч қачон, ўз халқини, бир пулга олмас фикрини,
Сохтадир сайловлари, халқ қолдилар аҳмоқ бўлиб.

Элни сабри қолмаган, кун кундан ошгай нафрати,
Ажабмас, тушса бу нафрат бошига, тўқмоқ бўлиб.

Тик яшаб ўт Саҳвиё, бу қисқа умринг арзимас,
Қул бўлишга.., барибир кетмоқдасан тупроқ бўлиб.

Ғариблиқда

Ғариблиқда мен ватандаги каби хор бўлмадим,
Юз туман турли бало, офатга дучор бўлмадим.

Қанчалар дўсту биродарлар ҳануз зулм остида,
Алам қилгай, мен уларга бир мададкор бўлмадим.

Истагим халқим фаровон бўлсин, эркин яшасин,
Найлайин лекин, бу мақсадга сазовор бўлмадим.

Етди золимлар қўлидан, бизга кўп, жабру-жафо,
Шу зулмни йўқ қилишликга сабабкор бўлмадим.

Бу улуғ мақсадга етмоқ, йўлини топмай ҳануз,
Англадимки, бу каби давлатга тайёр бўлмадим.

Ўтди умрим кечалар ғамга тўла, шеърлар ёзиб,
Ҳеч қачон лекин, ибодат бирла бедор бўлмадим.

Саҳвиё, бу қайғу-ташвишлар, адо айлар сени,
Англасамда, қайғудан, ҳозирча безор бўлмадим.

Дейдилар

Дейдилар; “дунёни бузган, нобакор шайтон экан”,
Аслида, бузғунчиларнинг барчаси инсон экан.

Энди бузғунлик қилиш, шайтонга ҳожат қолмаган,
Бу вазифани одамлар, ўзига олғон экан.

Барча фосидларни устози ўшал шайтон қаранг,
Одамизод қилмишидан, лол бўлиб қолғон экан.

То танангда жони бор васваса ҳаргиз тўхтамас,
Ҳаммасин қасди мусулмондан фақат имон экан.

Гар Худо раҳм этмаса, кетмак саломат даргумон,
Имон билан яшаб, имонсиз ўтиш ёмон экан.

Қийнагайдир мени бу озурда имон қайғуси,
Аҳли имон борки, бу қайғу билан ҳайрон экан.

Дунёи фонийга алдандинг, таассуф Саҳвиё,
Англамай охир буларнинг, ҳаммаси ёлғон экан.

Хирмонлар билан

Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан,
Тераяпсиз “оқ олтин”ни, шунча қурбонлар билан.

Эрталабдан кечгача, пахтани териб, тинмайин,
Ухламай то тонгача, оввора сичқонлар билан.

Қанча ўсмирлар, гўдаклар, “пахта” деб, нобуд бўлар,
“Қизил олтин” бўлди пахта, номи бу қонлар билан.

На муаллим, на талаба, на табиб, бемор қолур,
Барчани ҳайдайдӣ қўймай, катта карвонлар билан.

Масжиду, маҳалла аҳли, ёш қари, эркак, аёл,
Тижорат аҳлин эзар, мажбурий “аҳсон”лар билан.

Қизил олтинни териб олгунча, халқ қонин ичиб,
Халқига ток, газни бермай, алдар ёлғонлар билан.
Саҳвий бу бечора халқни ҳолига айтар, куйиб,
“Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан!”

Умидим бор

Умидим бор, ортда қолгай, кўргулик, ҳасратларинг,
Тонг яқиндир, унут бўлгай, ўтмишинг, даҳшатларинг.

Оғирлиқдан кейин енгиллик келар, бу ваъда ҳақ,
Эй мазлумлар, рўёбга чиқар эзгу ниятларинг.

Мўъжиза даркор эмас, шудир Худонинг суннати,
Алмашиб тургай ҳамиша, яхшилик, кулфатларинг.

Эл фаровон бўлмоғин шарти, адолатдир фақат,
Адл бўлса, бесамар кетмас эди, меҳнатларинг.

Адолатни тикламоқ, фарзандларингни бурчидир,
Қўзғолинг мардлар бугун, кўрсин бу эл ҳимматларинг!

Зулмга қарши турунглари, элни мард ўғлонлари,
Унутилмасдир ватан олдиндаги хизматларинг!

Саҳвиё, зулмат тугаб, бўлса ватан обод агар,
Уйга қайтардик, тугар эрди сенинг ғурбатларинг!

Яхшилик

Ҳар бало келса бордир, шу балода яхшилик,
Хафа бўлма эй дўстим, бор жафода яхшилик.

Кечикяпди сен кутган, яхшиликлар, ачинма,
Албатта бор кечиккан, ҳар қазода яхшилик.

Золимлар зулм этарлар, ўз бошига етарлар,
Мазлумга бор балога, мубталода яхшилик.

Будир ҳикмат асоси, бўлажак интиҳоси,
Ўйлама бор деб фақат, кайф сафода яхшилик.

Сабр айлаб балога, рози бўлгил қазога,
Унутсанг бўлмагай бил, аҳд вафода яхшилик!

Неъматига шукр айла, ғанимат бил имконинг,
Шукр айтсанг бўлгайдир, кўп зиёда яхшилик.

Саҳвий сенга мен кўриб, билганимни айтайин,
“Бўлмагайдир ўзаро, жанжал низода яхшилик”.

Соғинарман

Соғинарман дўстларимни, жондан ҳам қимматлироқ,
Сабру тоқат, жидду жаҳдда, мендан ҳам ҳимматлироқ.

Қанчаси топди шаҳодат, қанчаси зиндонга банд,
Қанчаси музтазъафиндир, мен учун миннатлироқ.

Кўп оғир кунларни кўргандик, биродарлар билан,
Энди не қолди яна, биз кўрмаган даҳшатлироқ?!

Бизни қайси айбимизга бунчалар зулм этдилар,
Ё, хато қилганмидик, йўл топмайин ҳикматлироқ?!

Бутларин синдирди Иброҳим Халил бутхонанинг,
Бормикан, ё бу кишидан яхшироқ, ибратлироқ?!

Барча дўстлар қолди зулм остида, мен ҳижрат қилиб,
Энди бу “зулми”, ўшал зулмидан ҳам зулматлироқ!

Ўртагай соғинч азоби, энди доим Саҳвиё,
Соғинарман дўстларимни, жондан ҳам қимматлироқ.

Гапирмайлик сиёсатдан

Атроф тўла “тақводорлар”, гапирар дин диёнатдан,
Ўтганларнинг улуғлиги, мўжизаю, кароматдан.

“У зотларга иттибоъ, лозиму лобуд” дебон охир,
Яна бизга дегайлар шу, “гапирмайлик сиёсатдан”.

Ўша ўтган улуғларнинг, амридан ибрат олар бўлсак,
Улар жим турмаган кўрқиб, фақат кўрққан қиёматдан.

Зулмга ҳақни айтишга, агарчи йўқдир имконинг,
Гапирганга тўсиқ қўйма, ҳазар қил бу жинойтдан.

Бу умматнинг азалдан, иззати жангу жадалларда,
Булардан келмаган устун, бирор миллат шижоъатдан.

Шуларнинг қисмати бўлган матонат, мардлигу қувват,
Бугун мағлубиятнинг касри, шу динга хиёнатдан.

Шу йўлда икки дунёнинг, саодат иззати Саҳвий,
Кураш йўлини тарк этма, умид этсанг саодатдан.

2013 йил 9 сентябр

Мубтало бўлди

Мубтало бўлди бу уммат, турфа алвон ғам била,
Ҳар куни ўтмоқда энди, ғам алам, мотам била.

Мустабид золимлар бўлди, хонлари султонлари,
Қилмади умматни дардига даво малҳам била.

Адолат йўқ бўлсада, яхши одамлар йўқ эмас,
Куфр аҳлидан кўришган марҳамат, ёрдам била.

Турфа манҳаж, турли фирқа, чор тарафга чорлагай,
Бор эрур бир фирқа, тил топмас Бани Одам била?!

Олам узра, чор тарафда, аҳли Ислом бағри қон,
Тинмайин жанглар қилар, уммат бугун олам била!

Муддаоим офият келсин бу умматга тамом,
Билмадим бир нарса ўзгаргайму бу нолам била?!

Саҳвиё, уммат ғаминда, ғам чекишлик, ғам эмас,
Ушбу ғам бирла яша, доим кўзингда нам била!

Айлар мани

То ҳаётим бориचा Ҳақ, имтиҳон айлар мани,
Гар Ўзи раҳм этмаса, ким ҳам омон айлар мани?

Икки манзил мунтазирдир, одамизод олдида,
Билмадим, охир йўлимни, қай томон айлар мани?!

Кимлигимни барчадин яхши билур, Парвардигор,
Ўзгаларни фарқи йўқ, ким — деб, гумон айлар мани?!

Бу не қисматдир ҳаётда, қадрини топмас одам,
Энди тақдирим шу қисматга, нишон айлар мани!

Изтиробимни дилимда сақлаёлмасман ниҳон,
Ўқиганлар англагай, назмим баён айлар мани.

Маломатгўй сабр қил, бўлгач қиёмат соати,
Кимлигимни шу куни, Роббим аён айлар мани!

Сиғдиrolмас қалбига Саҳвий кўнгил фарёдини,
Ўртаниб руҳим, вужудим нотавон айлар мани.

Насиб этса

Насиб этса агар бу бандага, азми тавоф этгай,
Қилиб тавба-тазаррулар, Ҳарамда эътикоф этгай.

Ҳаётим нақди сарф бўлди, жаҳолат даштида сарсон,
Ажабмас бу бузилган дилни фазли бирла соф этгай.

Умидворман ки, ислоҳимга етса зарраи тавфиқ,
Худонинг раҳматин кенглигига ким ихтилоф этгай?!

Азобидан улуғдир раҳмати, бунга гумоним йўқ,
Бунинг аксини ким айтибди, қуръонга хилоф этгай!

Умидинг узмагил ўз жонига зулм айлаган нокас,
Ўзининг айбини инкор қилувчи кимса лоф этгай!

Насибанг бўлмаса раҳмат, бўлибдир оқибат барбод,
Ҳисоби йўқ гуноҳимни, бу банданг эътироф этгай!

Ажабмас, фазли бирла мағфират этгай мени Тангрим,
Шу мақсад бирла Саҳвий, энди байтинги тавоф этгай!

Дарак

Қилса нурафшон дилим, шамсин жамолидин дарак,
Бўлса хуфтон, бошига ёпган рўмолидин дарак.

Бу нурафшон юзни эй, соҳибжамол, исматда тут,
Бил сенинг шу чодиранг, ҳуснинг камолидин дарак.

Чунки, Шамс нуруни сочса, соя излар бандалар,
Нурни фош бўлмоғи фитна, эҳтимолидин дарак.

Кўнглим осмонинда Шамс йўқ, бўлди, юлдузлар чироқ,
Дил чароғон бўлмоғи, дунёни молидин дарак.

Истамоқ фоний жаҳонни, охират мулкун қўйиб,
Балки, бу ҳам бир қиёматнинг, шамолидин дарак.

Эй маломатгўй мани, ғийбатлар этсанг арзигай,
Чунки, бу ёзганларим, қалбимни ҳолидин дарак.

Эй кўнгил, шамси дилинги, топмайин, Саҳвий каби,
Оҳу фарёд айламак, сабринг заволидин дарак!

Рубоийлар

Мен сенга шу кунни, истамас эдим,
Агарчи, қанчалик кўрсамда ёмон.
Мен сенга “Худодан топгайсан” дедим,
Шу гапимда лекин, турибман ҳамон!

.....

Ғурбатда ғариблар шодмондир бугун,
Золимлар зулмидан омондир бугун,
Ёт эллар, ғарибга, қизил гул эмас,
Лекин, яшашга тинч, ошёндир бугун!

.....

Ғарбу-Шарқ эгаси фақат Аллоҳдир,
Ҳақни рад қилишлик, катта гуноҳдир.
Зулмдан қочганди саҳобалар ҳам,
Ҳабаш диёрига, таърих гувоҳдир!

.....

**«Мўминларга айтинг, кўзларини (номахрам аёлларга тикишдан)
тўссинлар ва авратларини сақласинлар! Мана шу улар учун энг тоза
(йўлдир). Албатта Аллоҳ улар қилаётган ҳунарлардан хабардордир»**

(Нур сураси 31 оят)

Қарашликнинг натижаси ёмондир,
Бу оятда, ўшал мазмун аёндир.
Бугунги фитналик оламда лекин,
Боқмай иложинг йўқ, охир замондир?!

.....

Агар очик бўлса, кўкрак, сийналар,
Беихтиёр кўриб, дилинг қийналар.
Яшашликни иложи йўқ, кўз юмиб,
Қарашликдан, бошланади фитналар.

.....

Қарашлик фитнадир, қиламан иқдор,
Қарамаслик учун қандай чора бор?!
Ечилмас муаммо, бўлдику бу иш,
Яшаш керак экан, барибир ночор.

.....

Яратганнинг қудратига қойилмиз,
Авфу раҳматини тилаб, соилмиз.
Шундай яратилган фитрат, начора,
Ҳаммамиз ҳам, қарашликга мойилмиз.

.....

Кўз бўлмаса, қаралмаган бўларди,
Дилга титроқ, таралмаган бўларди.
Одам Ато, яшайолса аёлсиз,
Момо Ҳаво, яралмаган бўларди.

.....

Одамзод нафсининг муҳтожи бўлса,
Тўймайди, бошида гар тожи бўлса.
Менга ўргатинглар, кўнгли тозалар.
Кўзни юмиб яшаш, иложи бўлса.

.....

Нафсоний истаклар, ҳеч тинч қўймайди,
Уларни қондирмай яшаб бўлмайди.
Очликдан қутулиш мумкин овқат еб,
Аммо, кўз қарамоқ билан тўймайди.

5 апрел 2013 йил

Машраб ғазалига Саҳвий Мухаммаси;

Қаю дилга агар тушса, бу ишқ ўти ёмон ўртар,
Кишида қолмагай тоқат, ҳамиша ҳар замон ўртар,
Бу дардга мубтало бўлган юракларни ҳамон ўртар,
Агар ошиқлиғим айтсам, куюб жону жаҳон ўртар,
Бу ишқ сиррин баён этсам, тақи ул хонумон ўртар.

Бу дард ила куйиб ёнган кишида бўлмагай армон,
Муҳаббат ўтида куймоқлик ошиқ дардига дармон,
Насиб этмас ҳаётда ҳар касига бу каби имкон,
Кишига ишқ ўтидин зарраи етса, бўлур гирён,
Бўлуб бесабру бетоқат, юрак-бағри чунон ўртар.

Манга дунё ғамидин сўз демангким барчаси ёлғон,
Манинг қалбимга бу ғам сиғмағайдир ман дили гирён,
Бу ишқ водийсига кирсанг, бўлар тақво уйи вайрон,
Нечук тоқат қилай, дўстлар бу дард ила бўлуб хайрон,
Ғамим бошқа, алам бошқа, юрагимни фиғон ўртар.

Умидим бўлса равшан бу ғариб кулбам чироқингда,
Асир бўлган дилим эй дилбарим меҳри тузоқингда,
Дилимни ўртагай соғинч, висолинг иштиёқингда,
Мени бехонумон тинмай куяр ҳар дам фироқингда,
“Нигоро!” деб отинг айтсам ки, шавқингдин забон ўртар.

Дер эрдим; «бу кўнгил дардини мардумдан ниҳон айлай,»
Иложим қолмади ортиқ яширмоқни аён айлай,
Маломатгўй маломат айламоғин даргумон айлай,
Қаю тил бирла, эй жоно, сенинг васфинг баён айлай,
Тилим лолу кўзум гирён, сўнгақларни ниҳон ўртар.

Манга султон бўлишдан ортиқ олдингда гадо бўлмоқ,
Начук давлат ки ушшоқ аҳлига бир муқтадо бўлмоқ,
Санга дардим баён этсам, эмас мумкин адо бўлмоқ,
На қаттиғ кун экан, дилбар, висолингдин жудо бўлмоқ,
Менинг оҳим ўтиға бул замин у осмон ўртар.

Дилимдан қайғуни тарқат ки, менда қолмади тоқат,
Кўнгил орзусидир марқад ки, менда қолмади тоқат,
Нигорим айлагил шафқат ки, менда қолмади тоқат,
Юракда дарду ғам қат-қат ки, менда қолмади тоқат,
Агар бир заррасин бул вақт десам, ишқи баён ўртар.

Бу ҳижрон шомиди тушган, менинг ҳолимни билмассан,
Ҳаётинг борида ёрнинг висолин орзу қилмассан,
Будир ғамнинг асоси, бошқа ғамни энди кўрмассан,
Бу дард ила хароб ўлдум, келиб ҳолимни сўрмассан,
Унум чиқса юракдин, бу тану жон, устихон ўртар.

Кирибсан аҳли ушшоқ хайлига, ҳеч ортидан қолма,
Неча қайтарсалар йўлингдан ҳаргиз маслаҳат, олма,
Кейин Саҳвий каби, ўз манзилингга етмайин толма,
Бу Машраб дардини, жоно ки, ҳеч ким бошиға солма,
Агар маҳшарда оҳ урсам, биҳишти жовидон ўртар.

Муаллифдан:

2013 йилда ёзган шеърларим ва ғазалларим шу тўпламга жамланди. Тўплам номини сўз бошида баён этганимдек, «аччиқ ҳақиқат» деб атадим. Дарҳақиқат бу тўпламдаги шеър ва ғазаллар бизга бу дунёдаги аччиқ ҳақиқатларни баён этувчи бўлди. Чунки, бу йил дунё мусулмонлари учун анча машаққатли йил бўлди. Мисрдаги давлат тўнтариши ва Суриядаги қирғинбаротлар ва Ғазодаги ва Афғонистондаги урушларда кўплаб мусулмонлар қурбон бўлдилар. Бу шеърларимда шулар қайғуси ҳам ўз ифодасини топгандир. Ўзбекистондаги воқеа ва ҳодисаларга ҳам муносабатлар бу тўпламдаги шеърларни асосини ташкил этади. Аллоҳу Таолодан шу тўпламдаги йўл қўйган хатою нуқсонларимга истиғфор сўраб, бу амалимни ўзимга ва ўқувчиларга дунё ва охиратда манфаатли қилишини тилаб қоламан. Дунёдаги ислом аҳлига нусрат ва нажот сўраб кейинги йилларда яхшиликлар ҳақида шеърлар ёзишни умиб қолувчи Саҳвий.

2013 йил
